

Ms 109164

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

นางสาวคงกุล บุปผาทาโน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวคงกุล บุปผาทาโน แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมยไธสง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนมาภูมิ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... 27 ต.ค. 2563

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของ
ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผู้วิจัย : นางสาวคงกุล บุปผาทาโน

ปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ

ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะอื่นๆ กลุ่มตัวอย่าง คือ ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง จำนวน 213 คน โดยการใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ใช้การวิเคราะห์หาค่าคุณลักษณะเชิงเส้น

ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านกำลังพล ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ และปัจจัยด้านงบประมาณ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าเท่ากับ .656 สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรได้ ร้อยละ 43.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ ควรสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ มีเบี่ยงเบนทำงานล่วงเวลา ควรฝึกอบรมทักษะในการปฏิบัติงาน

และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควรมีบุคลากรสนับสนุนในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และควรจัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน

คำสำคัญ : การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง, กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Factors Affect the Operation Prevention and Suppression Narcotics of Assistant Chief District Office Security in the Lower Northeastern Province

Author : Miss Khongkoon Bupphathano

Degree : Master of Public Administration (Public Administration)
Rajabhat Maha SaraKham University

Advisor : Associate Professor Dr. Phakdee Phosing
Associate Professor Dr. Yupaporn Yupas

Year : 2020

ABSTRACT

The objectives of this research were to study level of operation in operation prevention and suppression narcotics of assistant chief district office security in the lower northeastern province. to study Factors affect the operation prevention and suppression narcotics of assistant chief district office security in the lower northeastern province and to study other suggestion. The sample consisted of 213 deputy district security officers, Sampling technique with Taro Yamane method. The research instruments was a rating - scale questionnaire. The statistics used percentage , mean , frequency , standard deviation (S.D.) and analysis about factors affect the operation prevention and suppression narcotics of assistant chief district office security by Multiple Linear Regression Analysis.

The results of research were as follow : (1) The level of operation in in operation prevention and suppression narcotics of assistant chief district office security in the lower northeastern province. was rated at a high level. (2) Factors affect the operation prevention and suppression narcotics of assistant chief district office security in the lower northeastern province include : working environment factors, personnel factor, responsibility factor, factors of people's cooperation and budget factor. The correlation coefficient was 0.656 and descriptive variation was 43.10 percentage significantly at .05 level. and (3) The study also suggested : should support the budget sufficiently Have allowances for working overtime. should train skills in operations and relevant

legal regulations. There should be sufficient personnel to support the work and should organize activities for people to participate in drug prevention in the community.

Keywords : Operation Prevention and Suppression Narcotics, Assistant Chief District Office Security, Lower Northeast Provinces

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมย์ไธสง ประธานสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สัณญา เคนาภูมิ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และดร. เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณา ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น รวมทั้งคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงและปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง สังกัดที่ทำการ ปกครองอำเภอ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม การทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ บิดา - มารดา และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนตลอดการศึกษา โดยคุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
นางสาวคงกุล บุปผาทาโน
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด	17
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	27
2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	30
2.5 บริบททั่วไป	58
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73
2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	79
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	79
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	83
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	84

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	86
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย	86
4.2 ลำดับการนำเสนอผลการวิจัย	87
4.3 ผลการวิจัย	88
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
5.1 สรุป	107
5.2 อภิปรายผล	109
5.3 ข้อเสนอแนะ	113
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	120
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	121
ภาคผนวก ข ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย	131
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัย	134
ภาคผนวก ง ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์	137
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	141
ประวัติการวิจัย	142

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	88
4.2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกเป็นรายชื่อ	90
4.3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน จำแนกเป็นรายชื่อ	91
4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ จำแนกเป็นรายชื่อ	92
4.5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกำลังพล จำแนกเป็นรายชื่อ	93
4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านงบประมาณ จำแนกเป็นรายชื่อ	94
4.7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล จำแนกเป็นรายชื่อ	95

ตารางที่	หน้า
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน จำแนกเป็นรายชื่อ	96
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน	97
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการสืบสวน จำแนกเป็นรายชื่อ	98
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการข่าว จำแนกเป็นรายชื่อ	99
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการตรวจค้นจับกุม จำแนกเป็นรายชื่อ	100
4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร	102
4.14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	103
4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	105
ข.1 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย	132
ค.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัย	135

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	78

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสาธารณสุข เป็นปัญหาความมั่นคงปลอดภัยของมนุษยชาติ (Human Security) และสาธารณสุขเป็นตัวการที่สำคัญในการบ่อนทำลายกำลังทรัพยากรบุคคลของชาติ ความรุนแรงของสถานการณ์สาธารณสุขจะเป็นตัวแปรที่สำคัญให้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกรัฐบาลที่ผ่านมาให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับที่สูงมาก โดยการกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (Protective Regulatory Policy) โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมีแนวชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ อาทิ สหพันธรัฐเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐกัมพูชา ซึ่งทั้ง 3 ประเทศนี้ ถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิต แหล่งค้า และแหล่งแพร่ระบาดของที่สำคัญของโลก รัฐบาลในแต่ละสมัยที่ผ่านมาได้ให้ความสนใจในการป้องกันและปราบปรามแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศมาโดยตลอดเริ่มปรากฏชัดเจนตั้งแต่

1. สมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ใน พ.ศ. 2504 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกลางปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (ก.ป.ส.) เพื่อปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มข้น
2. สมัยรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นองค์การกลาง
3. สมัยของรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้มีการออกคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 141 / 2541 ให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการยาเสพติดแห่งชาติ (ศปส.ช) เป็นองค์การกลางเพิ่มขึ้นจากคณะกรรมการที่มีอยู่
4. สมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตรในช่วง ปี พ.ศ. 2544 - 2547 ซึ่งให้ความสนใจกับปัญหายาเสพติดเป็นอย่างมาก โดยในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ได้ยกเอาปัญหายาเสพติดขึ้นเป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) โดยยึดหลักการป้องกันนำหน้าการปราบปรามและผู้เสพ คือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ขณะที่ผู้ค้าต้องได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม โดยได้ประกาศทำสงครามขั้นแตกหักกับยาเสพติดและได้กำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดินขจัดสิ้นยาเสพติด” นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ถือเป็นหนึ่งในหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นองค์การกลางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดแต่ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังไม่หมดไปจากประเทศไทย จนกระทั่ง

5. สมัยรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และสมัยรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ยังคงให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด โดยกำหนดให้ยาเสพติดเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญที่จะต้องดำเนินการของรัฐบาล

6. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เข้ามารับบริหารประเทศจากเดิมที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป และมีแนวโน้มสถานการณ์ที่จะทวีความรุนแรงขึ้นก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ มากมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เข้ามารับบริหารประเทศก็ได้มีการกำหนดมาตรการเร่งด่วนโดยการจัดชุดลาดตระเวนตามแนวชายแดนเพิ่มขึ้น มาตรการป้องปรามเครือข่ายนักค้าในพื้นที่ โดยการเรียกมารายงานตัว การตั้งจุดตรวจ / จุดสกัด / ด่านตรวจเพื่อความมั่นคงทั้งพื้นที่ชายแดน และพื้นที่ตอนในส่งผลให้การลักลอบลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่ตอนในของนักค้ายาเสพติดเป็นไปได้ยากลำบาก รวมทั้งการใช้กฎหมายพิเศษในการเข้าปิดล้อมตรวจค้นพื้นที่แหล่งแพร่ระบาดในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศส่งผลให้สถานการณ์ปัญหาเสพติดบรรเทาความรุนแรงลงอยู่ในสถานะที่สามารถควบคุมปัญหาไม่ให้รุนแรงไปมากนักแต่ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้หมดไปแต่อย่างใด เนื่องจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีมาอย่างยาวนาน ประกอบกับมีปัจจัยต่าง ๆ มากมายทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ อีกหลายมิติที่คอยเกื้อหนุนสถานการณ์ปัญหาเสพติดให้คงอยู่

6.1 ในอนาคตปัญหาเสพติดยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพเพื่อจะได้มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต

6.2 ผลการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุขด้านการบำบัดฟื้นฟู ผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูฯ ปีงบประมาณ 2562 ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2562

ระบบสมัครใจบำบัด	จำนวน	202,847	ราย
ระบบบังคับบำบัด	จำนวน	174,902	ราย
ระบบต้องโทษ	จำนวน	47,630	ราย
ระบบอื่น ๆ	จำนวน	34	ราย
	รวมทั้งสิ้น	425,413	ราย

6.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ ภาคอีสาน ประกอบด้วย 20 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, ชัยภูมิ, นครพนม, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, มหาสารคาม, มุกดาหาร, ยโสธร, ร้อยเอ็ด, เลย, ศรีสะเกษ, สกลนคร, สุรินทร์, หนองคาย, หนองบัวลำภู, อำนาจเจริญ, อุตรดิตถ์, อุบลราชธานี และน่องใหม่ บึงกาฬ มีพื้นที่ประมาณ 170,226 ตารางกิโลเมตร หรือ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ตั้งอยู่บนที่ราบสูงโคราช ภูมิประเทศทั้งภาคยกตัวสูงเป็นขอบแยกตัวออกจากภาคกลางอย่างชัดเจน

ประกอบด้วย เทือกเขาสูงทางทิศตะวันตกและทิศใต้ เทือกเขาทิศตะวันตก มีความสูงเฉลี่ย 500 - 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล มียอดเขาที่สูงที่สุดในภาคอีสาน คือ ยอดภูหลวง มีความสูง 1,571 เมตร และภูกระดึงสูง 1,325 เมตร เป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำหลายสาย ได้แก่ แม่น้ำพอง แม่น้ำเลย แม่น้ำพรหม แม่น้ำชี และลำตะคอง ทางด้านทิศใต้มีเทือกเขาสันกำแพง และเทือกเขาพนมดงรัก กั้นระหว่างภาคอีสานของไทยกับกัมพูชา และลาว มีความสูงเฉลี่ย 400 - 700 เมตร ยอดเขาเขียวเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดอยู่ทางตอนใต้ สูงประมาณ 1,292 เมตร ทำให้ภาคอีสานถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แอ่งโคราช ได้แก่ บริเวณแถบลุ่มแม่น้ำชีและแม่น้ำมูลกินบริเวณ 3 ใน 4 ของภาคอีสานทั้งหมด 2) แอ่งสกลนคร ได้แก่ บริเวณตอนเหนือของเทือกเขาภูพานและบริเวณที่ราบลุ่มน้ำโขง

6.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นพื้นที่นำเข้าของยาเสพติดตรงลงมาจากภาคเหนือ เนื่องด้วยสภาพภูมิประเทศที่มีเกาะดอนตามลำน้ำโขงในการพักคอยยาเสพติด ทำข้าม จุดผ่านแดน จุดผ่อนปรน จุดจอดเรือที่เอื้ออำนวยต่อการลักลอบนำเข้ายาเสพติด สถานการณ์การลักลอบนำเข้า คือ กลุ่มนักค้าชาวลาว ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการลักลอบนำเข้าในแต่ละครั้งและมีความเชื่อมโยงลักษณะเครือข่ายกับนักค้าในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มลำเลียงมีทั้งกลุ่มในพื้นที่ชายแดน และพื้นที่ชั้นในของภาค พื้นที่นำเข้ายาบ้า ไอซ์ คีตามีน และกัญชา จะเป็นพื้นที่เดียวกันมีพื้นที่นำเข้าที่สำคัญ คือ จังหวัดหนองคาย (อำเภอเมือง อำเภอโพนพิสัย อำเภอสังขม อำเภอรัตนวาปี) จังหวัดบึงกาฬ (อำเภอเมือง อำเภอปungคล้า อำเภอปากคาด) จังหวัดนครพนม (อำเภอเมือง อำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอธาตุพนม) จังหวัดมุกดาหาร (อำเภอเมือง อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอดอนตาล) จังหวัดอำนาจเจริญ (อำเภอชานุมาน) และ จังหวัดอุบลราชธานี (อำเภอเขมราฐ) ในห้วงระยะหลังจากการสกัดกั้นที่เข้มงวดมากขึ้นทางด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทำให้กลุ่มขบวนการปรับเปลี่ยนจุดลำเลียงยาเสพติดเข้าไทยมาทางด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมากขึ้นโดยพบว่าพื้นที่ด้านจังหวัดอำนาจเจริญ (อำเภอชานุมาน) และจังหวัดอุบลราชธานี (อำเภอเขมราฐ) พบการลักลอบนำเข้ามาเพิ่มขึ้นทั้งความถี่และปริมาณยาเสพติด

6.5 ยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมากส่งผลให้สถานการณ์ราคายาเสพติดมีแนวโน้มลดลงในทุกๆระดับ ทั้งขายส่ง และขายปลีก โดยยาบ้าราคาทั่วไปอยู่ที่เม็ดละ 100 บาท แต่พบว่าในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ มีราคาต่ำกว่า 100 บาท / เม็ด ขณะที่ราคาไอซ์มีแนวโน้มลดลงเช่นกันราคาทั่วไปกรัมละ 1,000 บาท ส่งผลให้เกิดการกระตุ้นการใช้ในกลุ่มผู้เสพมากขึ้น ขณะที่พฤติกรรมของกลุ่มผู้เสพยาจะมีการเพิ่มปริมาณการเสพยาต่อครั้งมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการเกิดอาการทางจิตเวชได้ ปัจจุบันเครือข่ายการค้ายาเสพติดแสวงประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารเพื่อติดต่อค้าขายยาเสพติดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การใช้ Facebook, Line, Twitter เป็นต้น ช่องทางที่พบมากที่สุด คือ Twitter รองลงมา คือ Facebook ร่วมกับการส่งยาเสพติดทางพัสดุไปรษณีย์ การส่งในแต่ละครั้งจะส่งไปได้หลายพื้นที่ในคราวเดียวและหลายชิ้นส่งผลให้การค้ายาเสพติด

ขยายวงกว้างออกไปได้มากขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทางการเงินของธนาคารต่าง ๆ ทำให้การโอนเงินค่ายาเสพติดทำได้สะดวกมากขึ้น ทั้งการโอนเงินผ่านทาง Mobile Application ทางอินเทอร์เน็ตฯ การแพร่ระบาด พบว่าในพื้นที่บุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอายุต่ำลง ปัจจุบันผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้นและมีอายุลดลงเฉลี่ยอายุระหว่าง 12 - 24 ปี โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษาสำหรับอาชีพที่เข้ามาเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งอาจจะเกิดจากหลายปัจจัยที่ทำให้กลุ่มเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ปัญหาภัยแล้งศักยภาพในการผลิต หรือยาเสพติดหาได้ง่าย โดยเฉพาะในเขตเมือง ราคา ยาเสพติดลดลง การปรับกลยุทธ์ของนักค้า เป็นต้น จากปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเพิ่มมากขึ้น

6.6 ปลัดอำเภอในฐานะผู้ช่วยเหลือนายอำเภอตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 กำหนดให้อำเภอหนึ่งมีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอและรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอและให้มีปลัดอำเภอปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ “ปลัดอำเภอ” จึงต้องทำหน้าที่ทั้งในฐานะข้าราชการกรมการปกครองและทำหน้าที่สนับสนุนภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ อีก 20 กระทรวงที่ไม่มีข้าราชการส่วนภูมิภาคระดับอำเภอในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลครอบคลุมในทุกพื้นที่เสมือนกับการเป็นนายอำเภอน้อย โดยมีภารกิจหน้าที่ใน 3 มิติ ประกอบด้วย มิติแรก คือ งานในอำนาจหน้าที่ของกรมการปกครอง (Functional Approach) ได้แก่ งานทะเบียน งานปกครองท้องที่ งานอำนวยความเป็นธรรม งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน งานอาสาสมัครดินแดน มิติที่สองคือ งานนโยบายของรัฐบาลและส่วนราชการอื่น ๆ ที่ไม่มีหน่วยงานในพื้นที่ (Agenda Approach) อาทิ ภารกิจด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ภารกิจด้านแรงงาน ภารกิจด้านการแก้ไขปัญหานี้ออกระบบภารกิจด้านการยุติธรรม ภารกิจด้านการเกษตร ภารกิจด้านสนับสนุนการเลือกตั้ง ภารกิจด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภารกิจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ภารกิจด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ภารกิจด้านป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย เป็นต้น มิติสุดท้ายเป็นมิติเชิงพื้นที่ (Area Approach) เพื่อสนองตอบต่อปัญหาและการพัฒนาในพื้นที่ ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล จนถึงหมู่บ้าน / ชุมชน รวมถึงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเร่งด่วนต่าง ๆ เช่น ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ที่ประสบภัย ปัญหาราคาพืชผลด้านการเกษตรตกต่ำ ปัญหาข้อเรียกร้อง และปัญหาข้อพิพาทต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในระดับพื้นที่

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง เพื่อให้ทราบถึงระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงและทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อยู่ในระดับมาก

1.3.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านกำลังพล ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล และปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชนมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 พื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงและปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

1.4.2.1	จังหวัดนครราชสีมา	32	อำเภอ จำนวน 96 คน
1.4.2.2	จังหวัดชัยภูมิ	16	อำเภอ จำนวน 48 คน
1.4.2.3	จังหวัดบุรีรัมย์	23	อำเภอ จำนวน 69 คน
1.4.2.4	จังหวัดสุรินทร์	17	อำเภอ จำนวน 51 คน
1.4.2.5	จังหวัดยโสธร	9	อำเภอ จำนวน 27 คน
1.4.2.6	จังหวัดศรีสะเกษ	22	อำเภอ จำนวน 66 คน
1.4.2.7	จังหวัดอำนาจเจริญ	7	อำเภอ จำนวน 21 คน
1.4.2.8	จังหวัดอุบลราชธานี	25	อำเภอ จำนวน 75 คน
			ทั้งสิ้นรวม 453 คน

กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 213 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ (Yamane, 1973, p. 727) และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

1.4.3 ด้านตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 2) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ
- 3) ปัจจัยด้านกำลังพล
- 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ
- 5) ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล
- 6) ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดประกอบด้วย

- 1) ด้านการสืบสวน
- 2) ด้านการข่าว

3) ด้านการตรวจค้นจับกุม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ยาเสพติด” หมายถึง ยาเสพติดให้โทษ สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

“การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายถึง ผู้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

“ปลัดอำเภอ” หมายถึง ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ประเภท วิชาการ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ จนถึงระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ

“ฝ่ายความมั่นคง” หมายถึง การปฏิบัติราชการในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมการปกครอง พ.ศ. 2559 ของที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งแบ่งโครงสร้างภายในออกเป็น 4 กลุ่มงาน หรือฝ่าย 1 สำนักงาน 1 ศูนย์ โดยฝ่ายความมั่นคง มีอำนาจหน้าที่การรักษาความสงบเรียบร้อย งานรักษาความมั่นคงภายใน งานการสื่อสาร และงานกิจการชายแดน

“ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน” หมายถึง แรงผลักดัน หรือสิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมและความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องของกับความสำเร็จของงานโดยตรงทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน และดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความทุ่มเทกำลังกายใจและเวลาส่งผลให้การปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง ดังนี้ หน่วยงานมีอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติงานเป็นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน หน่วยงานมีการจัดห้องทำงานเป็นสัดส่วน หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมืออุปกรณ์ พร้อมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน

2. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ดังนี้ ได้รับความชอบงานตรงกับความรู้ความสามารถ ความสนใจและความถนัด ปริมาณงานที่รับผิดชอบ มีความเหมาะสม การได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จสามารถจูงใจเพื่อนร่วมงานให้ร่วมใจทำงานเพื่อส่วนรวม มีทักษะในการปรับตัวเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร

3. ด้านกำลังพล หมายถึง จำนวนของปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานในฝ่ายความมั่นคง การได้รับการส่งเสริมความรู้เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ มีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง ได้รับการส่งเสริมความรู้เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ มีแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ มีผู้ช่วยในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในลักษณะของการ ทำงานเป็นทีม เตรียมความพร้อมในการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร

4. ด้านงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในภารกิจป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมของทางราชการ ด้านการรณรงค์ และการเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ด้านการสกัดกั้นการนำเข้าและจำหน่ายยาเสพติดในพื้นที่ด้านการค้นหา ผู้ใช้ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด และการได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

5. ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่สามารถชักนำด้วยคำพูด หรือกำลังขู่เข็ญ บังคับผู้อื่นให้กระทำการหรืองดกระทำการ มีพฤติการณ์ช่องสุ่มผู้คนอาวูรไม่ว่าจะเป็นบุคคลในเครื่องแบบ กลุ่มข้าราชการ พนักงานของรัฐ ประชาชน เพื่อใช้อำนาจบีบบังคับขู่เข็ญให้กระทำการหรืองดกระทำ การที่มีฐานความผิดตามกฎหมายเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง

6. ด้านความร่วมมือของประชาชน หมายถึง บุคคลทั่วไปที่ชี้เบาะแสกระทำความผิด การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือในปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงให้ความร่วมมือในการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นพยานในการจับกุมผู้กระทำความผิดไปดำเนินคดี ได้รับร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่

“การปฏิบัติงาน” หมายถึง ภารกิจหน้าที่ ที่ถูกกำหนดขึ้นมาควบคุมกับตำแหน่งในสถาบันซึ่งบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใดก็ตามต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามภารกิจหน้าที่ ซึ่งได้กำหนดไว้เฉพาะ ตำแหน่งนั้น ๆ และบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ต้องนำความรู้ความสามารถทักษะ ประสบการณ์หรือมโนทัศน์ของตนเองที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมอย่างมีศาสตร์และศิลป์ในที่นี้ หมายถึง การปฏิบัติงานของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การสืบสวน หมายถึง การสำรวจสถานที่ การใช้สายลับ การอำพราง การสะกดรอย การซักถาม และการสัมภาษณ์ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงหลักฐานและรายละเอียดแห่งความผิดมีการศึกษา วิเคราะห์พื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ใช้สายลับในการล่อซื้อยาเสพติด ใช้เจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติกรลับ

โดยการอำพรางตัว สะกดรอยในการปฏิบัติงาน มีเทคนิคในการซักถามและการสัมภาษณ์ทำให้ได้รับข้อเท็จจริงจากผู้ที่ถูกซักถามหรือสัมภาษณ์

2. การข่าว หมายถึง การกระทำการใด ๆ ที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นประโยชน์ต่อภารกิจด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง มีการแจ้งเบาะแสจากแหล่งข่าวกรองที่น่าเชื่อถือทำให้งานประสบผลสำเร็จ รวมพยานหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงจับกุมหรือออกหมายจับ นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการข่าวมาประเมินระดับค่าความน่าเชื่อถือ มีการวิเคราะห์ข่าวจากแหล่งข่าวกรองที่ได้รับ การรักษาความลับของข้อมูลการข่าว

3. การตรวจค้นจับกุม หมายถึง การตรวจคนบุคคล ตรวจคนยานพาหนะ ตรวจค้นสถานที่เพื่อหาผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 อย่างรวดเร็ว แน่นนอน และสม่ำเสมอ จับกุมเมื่อมีพยานหลักฐานที่แน่นนอน มีการตรวจค้นสถานที่แสวงหาวัตถุต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องสงสัยมีสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นจากการตรวจค้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัย คือ ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างทราบถึงปัญหาและข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนเป็นข้อมูลสารสนเทศให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ ปรับปรุงพัฒนาขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริงประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
2. แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
5. บริบททั่วไป
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

2.1.1 ความหมายของการปฏิบัติงาน

ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจากการทบทวนวรรณกรรม มีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ไว้หลายท่านดังนี้

กิติพันธ์ รุจิรกุล (2529, น. 13) กล่าวว่า การปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากจะมีการแบ่งระดับการปฏิบัติงานแล้วยังต้องมีการแบ่งส่วนงานที่จะต้องปฏิบัติออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ ซึ่งมีหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำหน่วยเป็นผู้รับผิดชอบงานตามลักษณะหน้าที่ของตนที่แตกต่างกันในการปฏิบัติงานที่ต่างชนิดต่างหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้นำมีความสนใจมีทักษะ มีความรู้ มีทัศนะและมีบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนแตกต่างกันไป

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2529, น. 213) กล่าวว่า การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ศาสตร์ คือ การศึกษาหาความรู้ความสามารถประสบการณ์ ทักษะเทคนิควิธีทำงานต่าง ๆ ศิลป์ คือ การที่จะนำเอาความรู้หลักการและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับคนสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนขอบเขตจำกัดของทรัพยากรให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นในหน่วยงาน ดังนั้น สรุปได้ว่าการปฏิบัติงาน หมายถึง ภารกิจหน้าที่ที่ถูกระบุกำหนดขึ้นมาควบคู่กับตำแหน่งในสถาบัน ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใดก็ตามต้องปฏิบัติงาน

ให้เป็นไปตามภารกิจหน้าที่ ซึ่งได้กำหนดไว้เฉพาะตำแหน่งนั้น ๆ และบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ต้องนำความรู้ ความสามารถ ทักษะประสบการณ์หรือมโนทัศน์ของตนเองที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมอย่างมีศาสตร์และศิลป์ในบทบาทหน้าที่ ดังกล่าว

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540, น. 56) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน มีดังนี้

1. งานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ ซึ่งจะต้องมีลักษณะท้าทายต่อบุคคลหนึ่ง อาจอาศัยความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถความถนัด ทักษะและประสบการณ์
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อกำหนดสภาวะแวดล้อมในการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมงานทำให้กระตุ้นให้อยากทำงานมากขึ้น
3. การให้การยกย่องและสถานภาพที่เหมาะสม
4. การให้ความรับผิดชอบมากขึ้นและการให้อำนาจในการตัดสินใจอย่างเหมาะสม
5. ความมั่นคงและปลอดภัย
6. ความเป็นอิสระในการทำงาน
7. โอกาสในด้านการเจริญเติบโตทางด้านส่วนตัว เช่น ทักษะความสามารถด้านวิชาชีพ
8. โอกาสก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
9. เงินเดือนและรางวัลที่เกี่ยวกับเงินที่เป็นสิ่งแสดงสัญลักษณ์ทางสถานภาพ
10. สภาพการทำงานที่ดีต่อทั้งร่างกายและจิตใจ
11. การแข่งขัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความทะเยอทะยานให้ตนเองเป็นเลิศ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย คุณลักษณะส่วนบุคคล แรงจูงใจในการทำงานและการได้รับการสนับสนุนจากองค์กร

2.1.2 อำนาจหน้าที่ ภารกิจของฝ่ายปกครอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2554) ได้ให้คำจำกัดความความหมายของฝ่ายปกครอง ไว้ดังนี้ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งรวมถึงพศติ เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม

1. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หมายถึง ข้าราชการฝ่ายปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงในกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ ขึ้นไปถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยและข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจที่มียศ ตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

2. ควบคุม หมายถึง การคุมหรือกักขังผู้ถูกจับโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในระหว่างสืบสวนและสอบสวน

3. สืบสวน หมายถึง แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบ รายละเอียดแห่งความผิดตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2559 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 2 ให้กรมการปกครอง มีภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคง ภายในประเทศ การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม การปกครองท้องที่ การอาสารักษาดินแดน และการทะเบียน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และให้เกิด ความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผน มาตรการ ติดตาม และประเมินผล ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย การสืบสวนสอบสวน คดีอาญาในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

(3) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายใน งานกิจการ ชายแดน งานควบคุมดูแลชาวเขา และชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและผู้หลบหนีเข้าเมือง งานสัญชาติ และงานกิจการมวลชน

(4) สนับสนุนและส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ทุกระดับ

(5) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน

(6) ดำเนินการพัฒนาและบริหารการปกครองท้องที่ในระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

(7) ดำเนินการและพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชน และงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลาง เพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

(8) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและ ความมั่นคงภายใน

(9) ดำเนินการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน การรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายใน

(10) อำนาจการและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของนายอำเภอ

(11) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ 3 ให้แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (1) สำนักงานเลขาธิการกรม
- (2) กองการเจ้าหน้าที่
- (3) กองการสื่อสาร
- (4) กองคลัง
- (5) กองวิชาการและแผนงาน
- (6) วิทยาลัยการปกครอง
- (7) สำนักการสอบสวนและนิติการ
- (8) สำนักกิจการความมั่นคงภายใน
- (9) สำนักบริหารการทะเบียน
- (10) สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น
- (11) สำนักอำนวยการกองอำนวยการรักษาความ

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (1) ที่ทำการปกครองจังหวัด
- (2) ที่ทำการปกครองอำเภอ
- (3) ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ

2.1.3 หลักคุณธรรม จริยธรรมของฝ่ายปกครอง

ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการกรมการปกครอง พ.ศ. 2552 ข้าราชการเป็นกลไกที่สำคัญในการบริหารบ้านเมือง ซึ่งต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชนและผลประโยชน์ของประเทศชาติ จึงมีบทบาทที่สำคัญในการที่จะบริการเพื่อสนองความต้องการของประชาชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ดังนั้นการที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้แก่ประชาชนและประเทศชาติได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามบทบาทของข้าราชการที่มีต่อประเทศชาติต่อประชาชนต่อหน่วยงานและเพื่อนร่วมงาน และขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่การงานตามความรับผิดชอบ ซึ่งอาจหมายความว่า ข้าราชการมี “จรรยาข้าราชการ” มากเพียงใด ก็จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์

แก่ประชาชนและประเทศชาติได้มากเท่านั้น ซึ่งโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หมวด 5 การรักษาราชการข้าราชการมาตรา 78 และมาตรา 79 กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดีมีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการทั้งกำหนดให้ส่วนราชการ กำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานในส่วนราชการตามหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ รวมถึงส่งเสริมข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการได้รับการสนับสนุนพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนตามมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หมวด 5 การรักษาราชการข้าราชการมาตรา 78 ประสงค์จะให้เกิดมาตรฐานความประพฤติเฉพาะส่วนราชการขึ้น ดังนั้นจรรยาของแต่ละส่วนราชการจึงเปรียบเสมือนกรอบแนวทางเพื่อกำกับดูแลและควบคุมข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของส่วนราชการนั้น ๆ ให้มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งช่วยรักษาเกียรติและชื่อเสียง การสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจ รวมถึงข้าราชการในหน่วยงานเป็นที่ยอมรับและสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และพันธกิจของหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานราชการจึงจำเป็นต้องมีจรรยาและมีการบังคับใช้จรรยาโดยใช้มาตรการต่าง ๆ ในการประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ถูกต้องเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและเพื่อยกระดับข้าราชการในหน่วยงาน รวมถึงการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 78 ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กรมการปกครองจึงได้กำหนดจรรยาข้าราชการกรมการปกครองขึ้น เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานในการกำกับการประพฤติปฏิบัติตนของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างกรมการปกครอง รวมทั้งควบคุมการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อสังคม ประชาชน และประเทศชาติรับผิดชอบต่อศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการและหน่วยงาน เพื่อให้บังเกิดการได้รับการยกย่อง ยอมรับ เชื่อถือ และศรัทธาจากบุคคลทั่วไปโดยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

2.3.1.1 เพื่อกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของกรมการปกครองพึงยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการประพฤติปฏิบัติในฐานะข้าราชการกรมการปกครอง

2.3.1.2 เพื่อกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติตามจรรยาให้กับข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของข้าราชการกรมการปกครอง พึงมีระเบียบวินัย มีความภาคภูมิใจในฐานะข้าราชการกรมการปกครองและประพฤติปฏิบัติได้อย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

2.3.1.3 เพื่อกำหนดให้ข้าราชการกรมการปกครองพึงรักษาชื่อเสียง เกียรติยศ ความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของการเป็นข้าราชการกรมการปกครอง

2.3.1.4 เพื่อกำหนดให้ข้าราชการกรมการปกครองมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่อสังคม ต่อประชาชนต่อชุมชน และต่อประเทศชาติ

2.3.1.5 กรรมการปกครองในฐานะส่วนราชการมีหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข แก่ประชาชน ลักษณะงานของกรรมการปกครองเป็นงานเชิงพื้นที่ครอบคลุมทุกอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ซึ่งมีผลให้ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งภารกิจหลักของกรรมการปกครองมีขอบเขตของงานกว้างครอบคลุมภารกิจที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของสังคมและชุมชนและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข สมานฉันท์ สงบเรียบร้อย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและความสงบเรียบร้อยของสังคม ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในอันที่จะรณรงค์ให้ข้าราชการกรรมการปกครอง ยึดถือและประพฤติปฏิบัติตามแนวทางจรรยาข้าราชการ กรรมการปกครอง ดังนี้

ข้อ 1 ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประกอบด้วย

- (1) เคารพและเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์
- (2) มีจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตย และดำรงไว้ซึ่งความเป็นกลางทางการเมืองทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่นและระดับท้องที่
- (3) สนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระหรือองค์กรที่รับผิดชอบในการเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรมตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 2 ยึดมั่นในอุดมการณ์นักปกครองและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ประกอบด้วย

- (1) มุ่งมั่นบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชนด้วยความจริงใจอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
- (2) มีจิตสำนึกในความเป็นข้าราชการฝ่ายปกครอง เสียสละรับผิดชอบต่อสังคม รักษาประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชน
- (3) ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมและคุณธรรม
- (4) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนโดยรวมเป็นสำคัญ
- (5) เสริมสร้างความสมานฉันท์และประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดี

ข้อ 3 มีความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

- (1) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
- (2) ตัดสินใจกรทำการใด ๆ ด้วยความรอบคอบรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ และพร้อมที่จะแก้ไขเมื่อเกิดข้อบกพร่อง
- (3) ปฏิบัติงานโดยใช้กลยุทธ์ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและใช้งบประมาณอย่างซื่อสัตย์ ประหยัด คุ่มค่า

(4) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ อย่างเต็มกำลังความรู้ ความสามารถ ทั้งต่อตนเอง ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และประชาชน

ข้อ 4 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ประกอบด้วย

(1) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์ และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(2) ดูแลข้อมูลข่าวสารทางราชการอย่างระมัดระวังและใช้ประโยชน์ในทาง ที่ถูกต้อง

(3) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ร้องขอ ตามหลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการ ที่กฎหมายกำหนด

(4) เปิดเผยหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติงานหรือข้อมูลการปฏิบัติงานให้ผู้ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบตามความเหมาะสมอย่างทั่วถึง

(5) เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

ข้อ 5 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ประกอบด้วย

(1) เคารพและให้เกียรติประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคเป็นธรรมและไม่เลือก ปฏิบัติ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเท่าเทียมกันของบุคคล

(2) ให้บริการและช่วยเหลือประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการอย่างเท่าเทียม ด้วยความสุภาพมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ้ว และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(3) ใช้อำนาจในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วง โดยไม่หลีกเลี่ยงละเลย หรือละเว้นการใช้อำนาจและไม่ใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

(4) ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินการอื่นไม่กระทำการที่กระทบ ต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลหรือก่อให้เกิดภาระหรือหน้าที่ให้บุคคลโดยไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ 6 มุ่งมั่นในผลสัมฤทธิ์ของงาน ประกอบด้วย

(1) ปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ โดยยึดนโยบายของรัฐบาลและระเบียบกฎหมาย รวมถึงหลักวิชาการเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

(2) ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ของงานที่จะเกิดแก่ประชาชนสังคม และประเทศชาติเป็นสำคัญ

(3) อุทิศเวลาของตนให้กับราชการอย่างเต็มที่ สามารถเป็นที่พึ่งและใส่ใจ ต่อการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน โดยไม่จำกัดเวลาสถานที่และเงื่อนไขอื่นใด

(4) ปฏิบัติงานเชิงรุกเข้าถึงประชาชนและพื้นที่ โดยศึกษางานที่รับผิดชอบ ให้เกิดความเข้าใจชำนาญอย่างถ่องแท้

(5) ปรับปรุงกระบวนการทำงาน วิธีการทำงาน ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ของงาน

ข้อ 7 เสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาตนเอง องค์กร และสังคม ประกอบด้วย

- (1) น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนา
- (2) ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมในการพัฒนาตนเององค์กรและสังคม
- (3) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพและขีดความสามารถ

ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(4) พัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องโดยปรับปรุงและคิดค้นรูปแบบกระบวนการและเทคนิคการทำงานใหม่ ๆ เพื่อให้องค์กรสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(5) พัฒนาประชาชนชุมชนและสังคมอย่างเป็นองค์รวมโดยคำนึงถึงพื้นฐานทางขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิสังคม ภูมิปัญญาในท้องถิ่น และความสอดคล้องกับปัญหาในแต่ละภูมิภาคเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(6) พัฒนาตนเองสังคมให้มีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อยกระดับจิตใจให้ทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ในการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เป็นการศึกษาถึงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความหมายของยาเสพติดประเภทของยาเสพติดโทษและพิษภัยของยาเสพติดสาเหตุการติดยาเสพติด ดังนี้

2.2.1 ความหมายของยาเสพติด

จากการศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของยาเสพติด ไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (2528) ยาเสพติด ให้โทษหมายความว่า สารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ

และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ ศูนย์วิทยบริการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาให้ความหมายของยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตาม ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีดม สูบ ฉีด รับประทานหรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลาย ๆ ครั้ง ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการและอาการแสดงต่อผู้เสพ ดังนี้

1. เกิดอาการติดยาหรือต้านยาและเมื่อติดแล้วต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยา ถอนยาหรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2541, น. 25) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดโดยทั่วไป ดังนี้ ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้วไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เป็นช่วงระยะ ๆ หรือนานติดต่อกันก็ตามให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ในอำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทางด้านร่างกายและจิตใจหรือจิตใจเพียงอย่างเดียวและต้องเพิ่มปริมาณการเสพติดขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพติดเสื่อมโทรมลงและเมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจหรือเกิดอาการทางด้านจิตใจเพียงอย่างเดียว

เปลลินตา กะลัมพากร (2544, น. 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารที่เป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ เมื่อบุคคลใดเสพหรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้วไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เป็นช่วงระยะ ๆ หรือนานติดต่อกันก็ตามให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ในอำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทางด้านร่างกายและจิตใจ และต้องเพิ่มปริมาณการเสพติดขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพติดเสื่อมโทรมลงและเมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือเฉพาะทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสพนั่นจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารหรือวัตถุชนิดใด ๆ ก็ตาม ทั้งที่เป็นสารสังเคราะห์ หรือผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไปแล้วไม่ว่าจะโดยการวิธีใดส่งผลต่อร่างกายและจิตใจในทางเสื่อมโทรมลง มีความต้องการปริมาณเสพติดเพิ่มขึ้น มีอาการ ถอนยา อยากยา เมื่อขาดยาหรือหยุดใช้ยาทำให้เกิดอาการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ

2.2.2 ประเภทของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 มาตรา 7 แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.2.2.1 ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)

2.2.2.2 ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) ผีนยา (Medicinal Opium)

2.2.2.3 ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ผสมอยู่ด้วยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

2.2.2.4 ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

2.2.2.5 ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม การแบ่งชนิดของยาเสพติดสามารถแบ่งได้ตามลักษณะแตกต่างกันออกไป 4 ลักษณะ แบ่งตามที่เกิดของสารและยาเสพติดให้โทษ

1) สารหรือยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) มาจากพืชบางชนิดซึ่งยังไม่นำไปใช้กรรมวิธีทางเคมีหรือมีการเปลี่ยนแปลงแบบง่าย ๆ เช่น ผีน กัญชา กระท่อม ต้นโคคา กาท (Khat)

2) สารหรือยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthesis Drugs) อาจนำยาเสพติดทางธรรมชาติมาผลิตด้วยกรรมวิธีทางเคมี หรือผลิตผลสังเคราะห์ ที่ใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ เพราะมีสารที่ทำให้เสพติดผสมอยู่ เช่น เฮโรอีน มอร์ฟีน หรือยาเสพติดสังเคราะห์อื่น ๆ ที่เสียบ่อย ๆ แล้วเกิดเสพติด เช่น ยานอนหลับพวกบาร์บิทูเรท ยากระตุ้นประสาท แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้าแบ่งตามลักษณะการติดยาเสพติดและยาเสพติดให้โทษ

2.1) การติดยาเสพติดให้โทษ (Narcotic Drug) เช่น ผีนและอนุพันธ์ของผีน กัญชา ซาโคบาร์บิทัล ฯลฯ

2.2) การติดยาเสพติดให้โทษซึ่งติดเป็นนิสัย (Habitual Drug) เป็นยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาทอย่างอ่อนบางอย่าง รวมทั้ง สุรา บุหรี่ ยานัตถุ์แบ่งตามฤทธิ์ของสารหรือยาเสพติดให้โทษที่มีต่อร่างกายผู้เสพ

3) ออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลางและกดประสาทส่วนอื่น ๆ (Depressants) ออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง เช่น ผีนและอนุพันธ์ของผีน มอร์ฟีน เฮโรอีน โคเดอีนเพร็ดีน ฯลฯ ออกฤทธิ์กดประสาทส่วนอื่น ๆ เช่น ยานอนหลับ พวกบาร์บิทูเรท เช่น เพนโทบาร์บิทัล ยาแก้ปวดประสาทส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่บาร์บิทูเรท

4) ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทและสมอง (Stimulants) เช่น โคเคน และ โคเคอีนแอมเฟตามีน กระท่อม

5) ออกฤทธิ์หลอนประสาท (Hallucinogens) เช่น แอลเอสดี (LSD), STM, DMT นักการศึกษาบางท่านได้รวมกัญชาไว้ในประเภทนี้ด้วย ส่วนใหญ่ประเทศไทยจะพบมากที่สุด คือ กัญชา และแอลเอสดี (LSD)

6) ออกฤทธิ์หลายอย่าง (Mixed) กัญชาเป็นสารเสพติดอีกประการหนึ่ง คือ ออกฤทธิ์หลายอย่าง และกัญชาให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2465 และ อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติกัญชา พ.ศ. 2477

7) สารเคมีที่ใช้สูดดม หรือสารระเหย (Volatile Solvents) เช่น กาวติดเครื่องบิน เบนซิน ทินเนอร์ สีฟันทิน อีเทอร์ น้ำยาซักแห้งแบ่งตามชนิดของสารหรือยาเสพติดให้โทษ

7.1) ฝิ่นหรืออนุพันธ์ที่เสกกัน คือ ฝิ่นสุกได้จากการนำยางฝิ่นสุกที่เก็บเป็น (สีน้ำตาล) นิยมสูดด้วยส้อมหรืออาจกินในรูปของฝิ่นก้อนมีฤทธิ์ในการกดประสาทส่วนกลาง เช่น เฮโรอีน มอร์ฟิน โคเคอีนเพติดีน ผลที่ได้รับจากการเสกจะกดประสาทสำหรับความรู้สึกส่วนสมองทำให้มีเมฆง และสมองเสื่อม กดศูนย์ประสาทหายใจทำให้หายใจช้าลง คลื่นไส้ อาเจียน ออกฤทธิ์ต่อประสาทไขสันหลัง ทำให้เกิดอาการกระตุก ออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหารทำให้กล้ามเนื้อลำไส้หดตัว ออกฤทธิ์ต่อระบบ ขับถ่ายปัสสาวะทำให้กล้ามเนื้อกระเพาะปัสสาวะหดตัวถ่ายปัสสาวะลำบาก ออกฤทธิ์ต่อระบบไหลเวียนโลหิตลดความสามารถในการไหลเวียนของโลหิต

7.2) มอร์ฟินเป็นผงสีขาวหรือเทาเกือบขาว ไม่มีกลิ่นมีรสขมนำเข้าสู่ร่างกาย โดยวิธีละลายบรรจุหลอดฉีดยา หรือเสกโดยการกินในลักษณะผงยาบรรจุแคปซูลมีฤทธิ์สูงกว่าฝิ่นประมาณ 8 - 10 เท่าทางการแพทย์ใช้เป็นยาระงับอาการปวดที่รุนแรง เช่น อาการปวดหลังการผ่าตัด คุณสมบัติที่เป็นพิษของพวกมอร์ฟินที่ได้มาจากฝิ่นนี้เกิดขึ้นสองประการ คือ การเป็นพิษอย่างเฉียบพลัน เนื่องจากได้รับปริมาณสูงเกินขนาด มักเกิดกับผู้เสกหรือผู้ตั้งใจฆ่าตัวตาย อาการพิษที่เห็นได้ชัดประการ คือ หมดความรู้สึกระบบการหายใจถูกกดและม่านตาหรือนอกจากนี้มีอาการอื่น ๆ เช่น ความดันโลหิตลดลงเรื่อย ๆ กล้ามเนื้อคลายตัว อุณหภูมิร่างกายลดลงบางรายมีน้ำคั่งในปอดทำให้ตายได้เนื่องจาก ระบบการหายใจหยุดทำงาน

7.3) เฮโรอีนมี 2 ชนิดคือ เฮโรอีนบริสุทธิ์ และเฮโรอีนผสมในปัจจุบันเฮโรอีนเป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงที่สุดมีฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟิน 4 - 8 เท่า และแรงกว่าฝิ่น 30 - 80 เท่าการเสกเฮโรอีนเพียง 1 - 2 ครั้งอาจติดได้และถ้าได้เสก 3 - 4 ครั้งจะติดเกือบทุกคน

7.4) ยาเสพติดที่มีผลต่อระบบส่วนกลางอื่น ๆ สารเสพติดชนิดนี้ ได้แก่ พิโนบาร์บิทัล เพนโตบาร์บิทัล เซโคบาร์บิทัล แอมโมบาร์บิทัลหรือเรียกว่า “เหล้าแห้ง” ไอ้แดง ปัสสาวะแดง หรือเสื้อแจ็กเก็ตสีเหลือง เป็นต้น ผลที่ได้จากการเสกสารเสพติดนี้จะทำให้มีเมฆง

มีอาการมีเมตตลอดเวลา พุดไม่ชัด อาการที่เกิดจากการเสพสารเสพติดถ้าเสพจำนวนน้อยรู้สึกผ่านคลาย ถ้าเสพมากจะรู้สึกง่วงนอนมากไม่สนใจสิ่งใด ๆ เดินไม่ตรงทรงตัวไม่อยู่ พุดไม่ชัดพุดลิ้นพันเหมือนเมาสุรา ลักษณะผู้ติดยาจิตใจหดหู่หงุดหงิดชอบทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว ขาดความรับผิดชอบชั่วดีเกิดความกล้าไม่กลัวตาย พิษของยานี้เกิดความโน้มเอียงที่จะทำร้ายตัวเอง

7.5) ยากระตุ้นประสาทส่วนกลาง ยากระตุ้นประสาท เช่น เมทแอมเฟตามีน แอมเฟตามีน หรือโคเคนผลที่ได้รับออกฤทธิ์ต่อประสาทส่วนกลาง เช่น กระตุ้นให้ทำงาน ทำให้ตื่นตื้นอยากทำงาน เหนื่อยน้อยลง ทำให้สุข ทำให้ไม่อยากอาหารแต่เมื่อสมองถูกกระตุ้นนาน ๆ ทำให้สมองออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนปลาย หรือประสาทอัตโนมัติทำให้กระตุ้นการทำงานของหัวใจ หัวใจเต้นเร็วปริมาณเลือดสูบออกจากหัวใจมาก ความดันโลหิตสูงต่อมาระยะหนึ่งมีปฏิริยาให้หัวใจเต้นช้าลงได้ มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกครึกครื้นพริ้วเพื่อประสาทหลอน เมื่อเลิกใช้แล้วจะซึมเศร้าอย่างหนักหลับใน เมื่อใช้ติดต่อกันร่างกายจะอ่อนเพลียเมื่อหมดฤทธิ์ยาจะตัวสั่นตึงเครียดอาจหมดสติและตายได้

7.6) ยาหลอนประสาท เช่น กัญชา แอลเอสดี ผลที่ได้จากการเสพยาจะมีอาการเปลี่ยนแปลงทางการรับรู้ ประสาทหลอนพุดเพ้อ วิงเวียน มีเมต อาการที่เกิดจากการเสพฤทธิ์ของยาจะทำให้ผู้เสพเห็นภาพลวงตาหูแว่ว เพ้อฝันคิดว่าตนเองเป็นผู้วิเศษหรือคิดว่าหาะได้อาจมีอาการทางจิตประสาทรุนแรง มีอาการหวาดระแวงเกิดอาการกลัวภาพหลอน จึงต้องหนีจากความกลัว กัญชาเมื่อเสพแรก ๆ จะกระตุ้นประสาทจะรู้สึกครื้นเครงถ้าสูบบมาก ๆ เกิดอาการประสาทหลอนอารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลง ความคิดเลื่อนลอยสับสนความคุมตัวเองไม่ได้ ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม ความจำเสื่อม กล้ามเนื้อสับ หัวใจเต้นเร็ว หูแว่ว

7.7) สารระเหย เช่น กาวติดเครื่องเล่น ทินเนอร์ น้ำยาทำความสะอาด มาโซลิน เบนซิน ผลที่ได้รับจะมึนเมา เอะอะ สายตาพร่ามัว พุดไม่ชัดตะกุกตะกัก ซึม อาการแทรกซ้อนทางร่างกายบางชนิดทำลายตับ เม็ดโลหิต ระบบประสาทส่วนกลางและไตโดยตรงต่อกล้ามเนื้อหัวใจ บางรายมีผลกระทบต่อการทำงานของไตถ้าเสพเสมอ ๆ ทำให้สมองเสื่อมได้และตายได้เช่นกัน

สรุปได้ว่า ยาเสพติดแบ่งได้ตามประเภทที่ประกอบด้วยสาร หรือยาเสพติดทั่วไปที่แตกต่างกัน โดยแบ่งได้ที่เกิดของสารและยาเสพติด แบ่งตามลักษณะการติดสารหรือยาเสพติด แบ่งตามฤทธิ์ของสารหรือยาเสพติดให้โทษที่มีต่อร่างกายของผู้เสพ หรือแบ่งตามชนิดของสารหรือยาเสพติดให้โทษ

2.2.3 โทษและพิษภัยของยาเสพติด

พุนสุข นิติวัดณะ (2545, น. 17) โทษพิษภัยอันเกิดจากการใช้ยาเสพติดนอกจากจะมีผลกระทบต่อผู้เสพโดยตรงทั้งทางร่างกายและจิตใจแล้วยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมต่อครอบครัว ประเทศชาติ ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้ดังนี้

1. โทษพิษภัยต่อผู้เสพ ที่เห็นได้ชัดคือผลต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากฤทธิ์ต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อร่างกายรับยาเหล่านี้เป็นประจำทำให้การทำงานของระบบต่าง ๆ ผิดปกติจากเดิม ทำให้สุขภาพของผู้เสพเสื่อมโทรมลง มีร่างกายซูบผอมผิวคล้ำสอมงเสื่อมป่วยด้วยโรคระบาดต่าง ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากฤทธิ์ เช่น โรคทางเดินอาหาร โรคปอดโรคหัวใจ โรคตับโรคไต ฯลฯ ภูมิต้านทานในร่างกายลดลงทำให้ติดเชื้อโรคได้ง่ายและถ้ายาเสพติดมีสารอื่นเจือปนอยู่ด้วย เช่น เฮโรอีนเบอร์ อาจมียานอนหลับหรือสารหนูผสมอยู่น้ำมันเบนซินบางชนิดมีสารตะกั่วผสมอยู่ด้วยลักษณะเช่นนี้จะเพิ่มภัยจากสารเจือปนอีกด้วย นอกจากนี้ผู้เสพยาเสพติดหากมีการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันอาจถึงแก่ชีวิตได้ เพราะเกิดสภาวะติดเชื้อ เช่น การติดเชื้อไวรัสโรคเอดส์ จากการใช้เข็มและกระบอกฉีดยาร่วมกันของผู้เสพเฮโรอีนโดยฉีดยาเส้นในส่วนองจิตใจ พบว่า ผู้เสพยาเสพติดมีส่วนของอารมณ์ไม่ปกติ เช่น อ่อนไหวง่าย ซึมหรือเกรี้ยวกราด ในที่สุดก็จะเป็นบุคคลที่ไร้สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจไม่สนใจตนเองขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจทำงานหรือเรียนหนังสือได้และมักประสบอุบัติเหตุหรือแม้แต่การทำร้ายตนเองและผู้อื่นได้ นอกจากนี้อาจทำให้เสียทรัพย์ซึ่งอาจเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรมปล้นจี้ หรือฆ่าเพื่อนำเงินมาซื้อยาเสพติดและความรุนแรงของพิษภัยก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามปริมาณของของยาเสพติดที่ผสมในร่างกายที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

2. โทษพิษภัยต่อครอบครัว การติดยาเสพติดนอกจากจะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองและครอบครัวแล้ว ผู้เสพติดยังขาดความรับผิดชอบไม่เอาใจใส่ ไม่ห่วงใย ไม่ดูแลครอบครัวอย่างที่เคยปฏิบัติมาทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่นต้องสูญเสียเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัวเนื่องจากต้องนำเงินไปซื้อยาเสพติดและบางรายต้องจ่ายเงินจำนวนมาก เพื่อใช้ในการบำบัดรักษา กลายเป็นภาระของครอบครัวในที่สุด หรือก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัว เช่น ทำให้ครอบครัวไม่สงบสุข มีปัญหาความแตกแยกเกิดการทะเลาะวิวาท

3. โทษพิษภัยต่อสังคมและเศรษฐกิจ ผู้เสพยาเสพติดสามารถก่อปัญหาให้เกิดขึ้นต่อสังคมได้ในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น การก่ออาชญากรรมปล้นจี้ ซิงทรัพย์ทำร้ายผู้อื่นและยังอาจเป็นต้นเหตุของการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น เช่น การเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน การเกิดอัคคีภัยและผู้เสพยาเสพติดยังเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือเข้าสังคมไม่ได้ พฤติกรรมของผู้เสพยาเสพติดเป็นการถ่วงความเจริญก้าวหน้าการพัฒนาของสังคมสถานการณ์ดังกล่าวก็จะกลายเป็นภาระของสังคมส่วนรวมในการจัดสรรบุคลากร แรงงาน และงบประมาณในการปราบปรามบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดในที่สุด

4. โทษพิษภัยต่อประเทศชาติ ผู้เสพยาเสพติดจะตกเป็นทาสของยาเสพติดอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้บ่อนทำลายเศรษฐกิจและความมั่นคง ความสงบสุขของประเทศชาติ เนื่องจากผู้เสพยาเสพติดทำให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปราบปรามและบำบัดรักษาและทำให้ขาดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทำให้ประเทศชาติเสียกำลังส่วนหนึ่งไปอย่างน่าเสียดาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เสพยาเสพติดที่เป็นเยาวชนย่อมสูญเสียพลังกำลังที่เป็นอนาคตของชาติถ้าสถานการณ์เป็นเช่นนี้ ความมั่นคงของชาติย่อมถูกกระทบกระเทือน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ยาเสพติดทุกชนิดเมื่อผู้เสพได้เสพเข้าไปแล้วย่อมส่งผลโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมต่อครอบครัวและประเทศชาติ ทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย

2.2.4 แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศไทย

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อสถานการณ์ยาเสพติดในอนาคตหลายประการ กล่าวคือ

2.2.4.1 สถานการณ์ยาเสพติดนอกประเทศ

สถานการณ์ยาเสพติดโลกจากรายงาน World Drug Report 2018 ของสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime : UNODC) พบว่า ยาเสพติดมีการแพร่กระจายไปทั่วโลก พื้นที่ที่พบการแพร่ระบาดมากที่สุดจะอยู่บริเวณประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และทวีปยุโรป นอกจากนี้ยังพบในประเทศออสเตรเลียอีกด้วยในปี ค.ศ. 2016 พบว่า มีผู้ใช้ยาเสพติดทั่วโลก 275 ล้านคน คิดเป็น 5.6% ของประชากรโลกซึ่งยังเป็นอัตราคงที่และเมื่อจำแนกตามชนิดยาเสพติด พบว่า กัญชาเป็นตัวยามีผู้ใช้มากที่สุด 192 ล้านคน รองลงมา คือ กลุ่มฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น 53 ล้านคน และกลุ่มยาเสพติดสังเคราะห์ที่มีส่วนผสมของแอมเฟตามีน (Amphetamine – Type Stimulants : ATS) 34 ล้านคน เอ็กซ์ตาซี 21 ล้านคน และโคเคน 18 ล้านคน ตลาดยาเสพติดสังเคราะห์ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะยาเสพติดสังเคราะห์ที่มีส่วนผสมของแอมเฟตามีน (Amphetamine - Type Stimulants : ATS) ได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ และเอ็กซ์ตาซี (MDMA) รวมไปถึงสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทชนิดใหม่ (New Psychoactive Substances : NPS) ที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยในช่วงปี ค.ศ. 2009 - 2017 พบ NPS ทั้งหมด 803 ชนิด ตลาดของยาเสพติดกลุ่ม ATS ขยายตัวขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมุ่งเป้าหมายไปที่อเมริกาเหนือ เอเชียตะวันตกเฉียงใต้ และบางพื้นที่ในยุโรป รูปแบบการลักลอบลำเลียงยาเสพติดทั่วโลกในปัจจุบัน พบว่า เกือบทุกประเทศมีการลักลอบขนส่งเกือบทุกช่องทาง ทั้งทางบก อากาศ และน้ำ โดยพบมากขึ้นในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือขนส่งสินค้าทางทะเลและไปรษณีย์ โดยซุกซ่อนมากับเรือขนส่งสินค้า และเครื่องบินพาณิชย์ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น อาหาร เครื่องสำอาง โทรศัพท์ เพื่อเป็นของขวัญเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบยาเสพติด

ชุกช่อนมากับแผ่นไม้กระดานในโกดังเก็บสินค้า เครื่องกรองน้ำโดยส่งทางไปรษณีย์ ชุกช่อนในขวดน้ำชาเขียวและถังปูนปลาสเตอร์ เป็นต้น

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก คือ พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งของแหล่งผลิตยาเสพติดในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีกองกำลังติดอาวุธในประเทศเมียนมา บริเวณชายแดนเมียนมา - จีน และชายแดนเมียนมา - ภาคเหนือของไทย นอกจากนั้นแล้ว ยังมีพื้นที่ติดกับประเทศที่เป็นแหล่งของสารตั้งต้นและสารเคมีที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตยาเสพติดได้ด้วย ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ปัจจุบันกลุ่มขบวนการผลิตยาเสพติดในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำยังคงพยายามจัดหาสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดได้อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาจะมีการดำเนินงานอย่างเข้มข้นของประเทศสมาชิกภายใต้โครงการแม่น้ำโขงปลอดภัย ตั้งแต่ปี 2558 - 2561 สามารถตรวจยึดสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ รวม 1,178 ตัน ซึ่งส่วนใหญ่ถูกตรวจยึดได้ในประเทศเมียนมา อย่างไรก็ตามแม้จะมีการสกัดกั้นสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ที่ผิดกฎหมายแต่กลุ่มผู้ผลิตมีความพยายามที่จะหาสารเคมีที่ยังไม่ถูกควบคุมมาสกัดเป็นสารตั้งต้นแทน ยาเสพติดสำคัญที่มีการผลิตจากแหล่งผลิตสามเหลี่ยมทองคำ ได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ และเฮโรอีน ซึ่งส่งออกไปยังตลาดทั้งในและนอกภูมิภาคได้อย่างต่อเนื่อง ยาบ้า ตลาดหลักยังอยู่ที่ประเทศไทยและบังคลาเทศเห็นได้จากการจับกุมยาบ้าปริมาณมากได้อย่างต่อเนื่องบริเวณชายแดนภาคเหนือและตอนในของประเทศไทย รวมทั้งบริเวณรัฐยะไข่ชายแดนเมียนมา-บังคลาเทศ ไอซ์ และเฮโรอีน มีแนวโน้มการส่งออกไปสู่กลุ่มประเทศนอกภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงมากขึ้น โดยลำเลียงผ่านประเทศไทย ลาว เวียดนาม กัมพูชา และมาเลเซีย ส่วนคีตามีนเป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่งที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ

2.2.4.2 สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศ

สถานการณ์การลักลอบนำเข้ายาเสพติดที่ลักลอบลำเลียงนำเข้ามาในประเทศไทย โดยเฉพาะยาบ้า เฮโรอีน และไอซ์ ส่วนใหญ่มาจากแหล่งผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำสำหรับกัญชาลักลอบนำเข้ามาจาก สปป.ลาว และโคเคน มาจากทวีปอเมริกาใต้ โดยยาบ้าเป็นตัวยาคีแพร่ระบาดหลักในประเทศ ขณะที่ไอซ์ เฮโรอีน และกัญชาส่วนใหญ่ลำเลียงผ่านประเทศไทยไปยังประเทศที่สามเหลี่ยมทองคำที่ลักลอบลำเลียงนำเข้าประเทศไทยที่ผ่านมามีส่วนใหญ่ลักลอบนำเข้าทางพื้นที่ภาคเหนือ แต่ในช่วงนี้พบแนวโน้มการลักลอบนำเข้าทางพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นพื้นที่ภาคเหนือ การลำเลียงยาเสพติดจากแหล่งผลิตภายนอกประเทศในรัฐฉานของประเทศเมียนมากลุ่มผู้ผลิตจะว่าจ้างกลุ่มผู้ลำเลียงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ตามแนวชายแดนของเมียนมา - ไทย ในลักษณะเป็นคาราวาน มีกองกำลังติดอาวุธคุ้มกันเดินเท้าผ่านภูมิประเทศเข้าช่องทางธรรมชาติตามแนวชายแดนช่วงเวลากลางคืน ไปพักเก็บตามหมู่บ้านบริเวณชายแดนหรือนำไปส่งมอบที่จุดนัดพบตามที่ได้นัดหมายไว้

พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การลำเลียงยาเสพติดจากแหล่งผลิตภายนอกประเทศในรัฐฉานของประเทศเมียนมา ใช้เส้นทางบกและทางแม่น้ำโขงเป็นเส้นทางลำเลียงเข้าสู่ สปป.ลาว ด้านแขวงบ่อแก้ว ก่อนนำไปเก็บพักบริเวณหมู่บ้านริมแม่น้ำโขง เพื่อลำเลียงเข้าสู่ประเทศไทยต่อไป ปัจจุบันกลุ่มผู้ค้าหลีกเลี่ยงการส่งมอบให้กับกลุ่มผู้ซื้อโดยตรงแต่จะใช้การติดต่อผ่านสื่อสังคมออนไลน์ แล้วแจ้งจุดวางยาเสพติด (Dead Drop) เป็นการตัดตอนในกระบวนการส่งมอบและยังเป็นการต่อต้านการสืบสวนขยายผลจากทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มการค้ารายย่อย นิยมซื้อขายยาเสพติดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ควบคู่กับการส่งมอบยาเสพติดผ่านทางพัสดุไปรษณีย์ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนมากขึ้น

2.2.4.3 สถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ 2561 พบการจับกุมยาเสพติดเพิ่มสูงขึ้นจากปีงบประมาณ 2560 โดยเฉพาะไอซ์ ยาบ้า และเฮโรอีนจากสถิติการจับกุมของกลางยาเสพติดในปีงบประมาณ 2561 สามารถยึดไอซ์ 18,526 กิโลกรัม ยาบ้าได้ 302 ล้านเม็ด เฮโรอีน 903 กิโลกรัม และกัญชา 16,399 กิโลกรัม ปริมาณยาเสพติดลักลอบนำเข้ามามากเกินความต้องการใช้ในประเทศ ส่งผลให้ราคายาเสพติดลดลง โดยเฉพาะยาบ้าราคาเม็ดละ 100 บาท (จากเดิม 250 บาท) ไอซ์กรัมละ 1,000 บาท (จากเดิม 1,500 บาท) ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุดยังคงเป็นยาบ้า รองลงมาคือ ไอซ์ และกัญชา ตามลำดับ สำหรับยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ เฮโรอีน และคีตามีน จากเดิมในปีงบประมาณ 2558 มีผู้เข้าบำบัดเพียง 74 คน เพิ่มสูงขึ้นเป็น 470 คน ในปีงบประมาณ 2561 ในจำนวนนี้เป็นรายใหม่ถึง 388 คน ประชากรที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 39 ซึ่งเป็นผู้มีงานทำถึงร้อยละ 78 พื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติด จากการสำรวจหมู่บ้าน / ชุมชนทั่วประเทศ รอบที่ 2 / 2561 โดยกระทรวงมหาดไทย จำนวน 82,034 แห่ง พบหมู่บ้าน / ชุมชนที่มีปัญหาเสพติด 24,270 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.58 โดยเป็นหมู่บ้าน / ชุมชนที่มีปัญหาเสพติดมาก 4,004 แห่ง (ร้อยละ 4.88) มีปัญหาปานกลาง 4,754 แห่ง (ร้อยละ 5.79) และมีปัญหาน้อย 15,512 แห่ง (ร้อยละ 18.90) ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเสพติดที่ผลิตมาจากแหล่งผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ โดยพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังคงถูกใช้เป็นช่องทางในการลักลอบนำเข้ายาเสพติด ยาบ้า ยังเป็นตัวยาหลักที่มีการแพร่ระบาดในประเทศไทยและในขณะเดียวกันประเทศไทยถูกใช้เป็นแหล่งพักยาเสพติดและเส้นทางลำเลียงผ่านไปยังประเทศที่สาม เฮโรอีน มีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดมีแนวโน้มใช้คีตามีนมากขึ้น เห็นได้จากสถิติการจับกุมและผู้เข้าบำบัดรักษาที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.2.4.4 แผนปฏิบัติการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษายาเสพติด ปี 2562 แผนปฏิบัติการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษายาเสพติดปี 2562 ได้ยึดกรอบแนวคิดและทิศทางของแผนประกอบด้วย ดังนี้

1) ร่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) โดยประเด็นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ถูกกำหนดให้เป็นประเด็นสำคัญเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงและกำหนดให้จัดทำร่างแผนแม่บทการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงดังกล่าว

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยประเด็นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมิตรประเทศ และนานาชาติ ในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติตัวชี้วัดที่ 4.4 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง

3) แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 - 2562 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558 “สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี 2562”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกกลุ่มที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ป้องกันครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการและสังคมให้ปลอดภัยจากยาเสพติด รวมทั้งสร้างพลังความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้ติดยาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการเสพและการติดยาเสพติดโดยยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางเพื่อลดอุปสงค์ด้านยาเสพติดในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนให้ผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาในการเป็นคนดีและกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดี และเกิดความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การควบคุมยาเสพติดและผู้ค้ายาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อควบคุม ลด และกำจัดยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ และป้องกันป้องปราม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ วัตถุประสงค์เพื่อแสวงหา สร้างเสริม และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศไทยและในภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ควบคุม และบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การมีส่วนร่วมภาคประชาชน วัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และสังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด และสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเอกภาพการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

4) การประมวลข้อสั่งการระดับนโยบายของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง) ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทั้งระบบตั้งแต่ปัญหาต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำอย่างต่อเนื่องและประสานสอดคล้อง

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติงานฝ่ายความมั่นคงเป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจ ผู้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติงานนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ทฤษฎี X และทฤษฎี Y

McGregor (1960) เป็นนักจิตสังคมชาวอเมริกา ได้อธิบายทฤษฎีการจูงใจ โดยมีข้อสมมติ 2 แบบ คือ ทฤษฎี x และทฤษฎี y โดยทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีความต้องการ ขั้นพื้นฐานของมาสโลว์ ซึ่ง McGregor มีความเห็นว่าการทำงานกับคนจะต้องคำนึงถึงว่ามนุษย์ มีความต้องการพื้นฐานและต้องการแรงจูงใจในการปฏิบัติงานนั้น ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้สิ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการ จึงจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความศรัทธาและกระตือรือร้นช่วยกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ทฤษฎี x เป็นข้อสมมติที่ Douglas มีความเห็นว่าพื้นฐานของคน คือ ไม่ชอบทำงานทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความขี้เกียจอยากได้เงิน อยากรีบหาย บุคคลกลุ่มนี้จำเป็นต้องคอย ควบคุมตลอดเวลาและต้องมีการลงโทษมีกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ผู้บริหารที่ยึดข้อสมมติแบบทฤษฎี x จะมองผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาในทางลบและมีการบริหารจัดการแบบเผด็จการ ตัดสินใจทุกอย่าง และควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด และทฤษฎี y เป็นข้อสมมติที่มีความเห็นว่าผู้ใต้บังคับบัญชา

มีความตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบอยากทำงานเต็มใจทำงาน มีการเรียนรู้มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน มีความคิดสร้างสรรค์ และมีศักยภาพในตนเอง โดยทั่ว ๆ ไปแล้วผู้บริหารที่ยึดถือข้อสมมติแบบทฤษฎี y จะเป็นกลุ่มที่มองโลกในแง่ดี กล่าวคือ จะไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชาในการทำงานมีการบริหารจัดการแบบประชาธิปไตย มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่มากขึ้นและยอมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ McGregor กล่าวถึง ผู้บริหารทหารองค์การไว้ว่า ควรพิจารณาผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยข้อสมมติทั้งแบบทฤษฎี x และแบบทฤษฎี y เพราะในแต่ละองค์กรจะมีคนทั้งสองแบบ หรือแม้แต่ในคนคนเดียวก็อาจต้องมองจากทั้งสองทฤษฎีในสัดส่วนที่แตกต่างกันไป (วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ, 2554, น. 142 – 143)

2.3.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์

Maslow (1970) มองความต้องการของมนุษย์ว่า สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายระดับ โดยเริ่มจากระดับล่างขึ้นไปสู่ระดับสูง เมื่อมนุษย์สามารถสนองในระดับต่ำได้แล้วจึงจะสนองในระดับสูงต่อไป ซึ่งหัวใจของทฤษฎีนี้ ก็คือ ความต้องการของคนจะถูกจัดระเบียบไว้เป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. ขั้นที่หนึ่ง: ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการขั้นนี้จัดเป็นความต้องการพื้นฐาน (Physiological Needs or Basic Needs) อาทิ ต้องการอาหาร อากาศ พักผ่อน และที่อยู่อาศัย หรือแม้แต่การเจ็บปวด เป็นต้น ซึ่งในขั้นนี้จะรวมถึงความต้องการทางเพศด้วยเหล่านี้ถือเป็นความต้องการซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนองตอบเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

2. ขั้นที่สอง: ความต้องการความมั่นคง และความปลอดภัย เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการขั้นที่ 1 ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ เมื่อมนุษย์มีปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตแล้ว มนุษย์ก็จะเริ่มให้ความสนใจและต้องการความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต (The Safety and Security Needs) โดยมีความต้องการที่จะได้รับการปกป้องความต้องการสิ่งบรรเทาความกลัว อาทิ ต้องการบ้านที่ปลอดภัย การงานที่มั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายรวมทั้งการมีหลักประกันว่าปัจจัยที่จำเป็นในระดับต้นของการดำรงชีวิตจะมีไว้อย่างไม่ขาดแคลน เป็นต้น

3. ขั้นที่สาม: ความต้องการด้านสังคม ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นหลังความต้องการทั้งสองขั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้วเป็นความต้องการด้านสังคม (Social Needs) โดยมีความปรารถนาเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม อาทิ การมีโอกาสร่วมทำงานกับคนอื่น ร่วมเล่นกีฬาหรือร่วมเป็นสมาชิกในสโมสร เป็นต้น และเป็นความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) มนุษย์ทุกคนต้องการมีเพื่อน มีคนรัก มีคนที่เข้าใจ และขณะเดียวกันต้องการเป็นที่รักของคนอื่น ซึ่งความต้องการเหล่านี้จะแสดงออกในรูปของการแต่งงาน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนในสังคมกลุ่มนั้น ๆ นั้นเอง

4. **ขั้นที่สี่:** ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง เมื่อได้มีโอกาสเป็นสมาชิกในสังคมแล้ว ความต้องการต่อไป ก็คือ มนุษย์อยากให้คนอื่นในสังคมยกย่อง สรรเสริญ เป็นพิเศษกว่าที่เป็นสมาชิกธรรมดาทั่ว ๆ ไปของสังคม หรือเรียกกันง่าย ๆ ก็คือ ความต้องการได้รับการยกย่อง (The Esteem Needs) นั่นเองในขั้นนี้ Maslow ให้ความหมายไว้ 2 ระดับ คือ การยกย่องแบบต่ำกับการยกย่องแบบสูง ซึ่งการยกย่องแบบเป็นการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการมีหน้ามีตาในสังคมส่วนการยกย่องแบบสูงเป็นการยอมรับจากตนเอง หรือเรียกได้ว่าเป็นการเคารพตนเอง (Self - Respect) พิจารณาจากความต้องการเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองและสามารถดูแลตนเองได้ สาเหตุที่ความต้องการนี้จัดเป็นระดับที่สูงกว่า เพราะเมื่อบุคคลเคารพตนเองแล้วก็ยากที่จะสูญเสียไป Maslow อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์ทั้งสี่ขั้นดังกล่าวนี้เขาเรียกว่าความต้องการส่วนที่ขาดไป (Deficit Need) ซึ่งถ้าหากว่ามนุษย์ยังไม่สามารถที่จะสนองตอบได้อย่างเพียงพอแล้วก็จะบังเกิดความต้องการอยู่เรื่อยไป ต่อเมื่อได้รับการสนองอย่างเพียงพอความต้องการก็จะหมดไปเปรียบดังสุภาภิตที่ว่ามนุษย์เราไม่คิดถึงน้ำจนกว่าจะกระหายน้ำ

5. **ขั้นที่ห้า:** ความต้องการความสำเร็จสูงสุด ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการความสำเร็จสูงสุด (Self - Actualization) อันหมายถึง ความต้องการที่ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่เพื่อสร้างสิ่งที่มีค่าในความคิดของตนเอง โดย Maslow เรียกว่า ความต้องการที่ยากจะเป็น (Being Needs) ซึ่งตรงข้ามกับความต้องการส่วนที่ขาดไป กล่าวคือ ความต้องการความสำเร็จสูงสุดจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้ว่าจะสามารถตอบสนองได้แล้วก็จะยังคงไม่มีวันที่จะหมดไปจนเรียกได้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะเป็นคนสมบูรณ์แบบ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากความต้องการทั้งสี่ขั้นแรกยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการในขั้นนี้จะไม่เกิดขึ้น Maslow ได้ชี้ให้เห็นว่าเราจะเลือกสนองตอบความต้องการระดับต่ำ (อันดับแรก) ก่อน หากยังไม่มีการตอบสนองความต้องการระดับต่ำ มนุษย์จะยังไม่มีความต้องการระดับสูงในลำดับถัดไป แต่ถ้าความต้องการระดับต่ำได้รับการสนองตอบ มนุษย์จะเกิดความต้องการระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งความต้องการระดับสูงสุด แต่อย่างไรก็ตามที่หลายคนได้โต้แย้ง Maslow ในเรื่องลำดับขั้นแห่งความต้องการของมนุษย์ โดยทั่ว ๆ ไปไม่จำเป็นต้องเป็นตามลำดับที่ Maslow จัดไว้ตามที่กล่าวในทฤษฎีนี้ เพราะคนเราอาจมีความต้องการหลายอย่างในเวลาเดียวกันได้ และความต้องการของคนอาจสลับลำดับกันได้ เช่น ความต้องการประจักษ์ตัวเองอาจเกิดขึ้นในขณะที่คนยังอยากจนอยู่ก็ได้ (วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ, 2554, น. 143 - 144)

2.3.3 ทฤษฎีสองปัจจัย

ทฤษฎีสองปัจจัย (Two Factors Theory) Herzberg (1959) และเพื่อนร่วมงานได้สัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี จำนวน 200 คน เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของงานที่ทำให้ผลจากการศึกษานี้ทำให้สามารถแยกองค์ประกอบต่าง ๆ ได้เป็นสองจำพวก ดังต่อไปนี้

2.3.3.1 องค์ประกอบแรก: ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factor or Dissatisfies)

เป็นองค์ประกอบที่มีขึ้นเพื่อป้องกันความไม่พอใจการมีปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่มีเพราะต้องการสร้างความพอใจ เพียงแต่เป็นการป้องกันมิให้เกิดความไม่พอใจเท่านั้น อันประกอบด้วย เงินการบังคับบัญชา สถานะความมั่นคง สภาพแวดล้อมในการทำงาน นโยบายและการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสำคัญที่สำคัญที่เรียกว่าปัจจัยป้องกันนี้ว่า ปัจจัยอนามัย เพราะว่าผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้จะมีส่วนคล้ายกับการรักษาอนามัยของคนเรา เช่น เมื่อคนเราเกิดมีบาดแผลเกิดขึ้นต้องใส่ยาแดงเพื่อรักษาแผล ยาแดงที่ใช้กับแผลเพื่อป้องกันไม่ให้แผลเน่าในที่สุดจะทำให้แผลนั้นหายเป็นปกติ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากอนามัยไม่ได้รับความสนใจสิ่งต่าง ๆ จะเรื้อรายไปกว่าเดิม เช่น ถ้าหากว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีสุขภาพสมบูรณ์มากที่สุดอาหารดีจะไม่ช่วยทำให้เขาสุขภาพดีขึ้นเลยแต่ถ้าเขาไม่ได้กินอาหารเขาจะเริ่มป่วยและตายในที่สุดเป็นต้น

2.3.3.2 องค์ประกอบที่สอง: ปัจจัยจูงใจ (Motivators) เป็นองค์ประกอบที่มีขึ้น

เพื่อสร้างความพอใจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะงานการยกย่อง ความก้าวหน้าโอกาสเจริญเติบโต ความรับผิดชอบและความสำเร็จ (วงศ์พัฒนาศรีประเสริฐ, 2554, น. 144 - 145)

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

2.4.1 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ผู้บริหารสามารถใช้แนวคิดกระบวนการบริหารงานแบบ POSDCORB ของ Gulick (1973, อ้างถึงใน วัชเรศร์ น้อยประดิษฐ์, 2544, น. 18 - 25) ไปใช้ในการบริหารงานในองค์กร ได้ดังต่อไปนี้

2.4.1.1 การวางแผน (Planning) คือ การวางแผนตัดสินใจที่จะกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะทำกิจการใด อย่างไร เมื่อใดในอนาคตหรือการกำหนดการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดไว้ล่วงหน้า ความหมายของการวางแผนที่กว้างไกล มีผู้ให้คำนิยามว่า การวางแผนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการกำหนดสิ่งที่จะกระทำในอนาคต การประเมินผลของสิ่งที่จะกระทำ รวมทั้งการกำหนดวิธีปฏิบัติ กล่าวอย่างกะทัดรัดที่สุดการวางแผน คือ การเตรียมการสำหรับปฏิบัติการวางแผนมีสาระสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนาคต กล่าวคือ การกำหนดวิธีการที่จะปฏิบัติในอนาคต มิใช่วางแผนย้อนหลัง แผนเป็นแนวทางปฏิบัติในการข้างหน้าเพื่อป้องกันมิให้สิ่งที่ไม่ต้องการเกิดขึ้นในอนาคต

2) การปฏิบัติถ้าไม่มีแนวทางปฏิบัติ หรือการวางแผนที่ไม่มีวิธีปฏิบัติไม่ถือว่าเป็นแผนแต่เป็นความเพ้อฝันลม ๆ แล้ง ๆ

3) มีผู้รับผิดชอบ คือ กำหนดตัวบุคคลที่จะปฏิบัติตามแผน และรับผิดชอบเมื่องานเสร็จหรือไม่เสร็จตามแผน

4) มีแนวทางในการแก้ปัญหาหรือข้อขัดแย้ง

5) มีการตั้งมาตรฐานสิ่งที่ต้องการหรือเป้าหมาย และกำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น

6) มีการประหยัดทั้งกำลังคน เงิน วัสดุ และเวลา หรือมีการใช้ทรัพยากรการบริหารทุกชนิดอย่างมีเหตุผลและมีหลักเกณฑ์ โดยทั่วไปการวางแผนจะประกอบไปด้วยกระบวนการสำคัญ 3 ส่วน อันจำเป็นจะต้องปฏิบัติเป็นการต่อเนื่องกันไปเป็นขั้น ๆ ดังนี้

6.1) ขั้นวางแผน

6.2) ขั้นปฏิบัติ ตามแผน

6.3) ขั้นตรวจสอบและปรับปรุงแผน

สรุปได้ว่า การวางแผนนั้นไม่ทำให้เกิดผลสำเร็จในตัวเองแต่เป็นเพียงแนวทางที่ดีสำหรับปฏิบัติเท่านั้น จึงต้องมีการปฏิบัติตามแผนอีกกระบวนการหนึ่งและรวมถึงการตรวจสอบควบคุมและประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ ด้วยกระบวนการสุดท้ายของการวางแผน ได้แก่ การตรวจสอบและปรับปรุงแผนที่ปฏิบัติไปแล้ว ซึ่งอาจมีการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตัวคนตลอดจนปรับแผนให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2.4.1.2 การจัดองค์การ (Organizing) คือ การจัดสรรคน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเหมาะสมอีกนัยหนึ่งการจัดองค์การเป็นเรื่องของการนำเอาแรงงานและสมรรถภาพของแต่ละคนแต่ละกลุ่มคนให้ทำงานร่วมกัน เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ การจัดองค์การ คือ การจัดระเบียบเกี่ยวกับตัวคนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลองค์ประกอบต่าง ๆ ขององค์การ โดยจัดให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปตามวิถีทางปฏิบัติ เพื่อไปสู่เป้าหมายทั้งนี้โดยกำหนดว่าใครมีหน้าที่อะไร มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างไร กล่าวคือ การจัดองค์การ ได้แก่ การจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอำนาจหน้าที่และทรัพยากรการบริหาร เพื่อก่อให้เกิดการกระทำอันนำไปสู่เป้าหมายในที่สุดหลักการจัดองค์การมีหลักปฏิบัติที่ ควรคำนึงอยู่ 8 ประการ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ (Objective) โดยทั่วไปเมื่อจัดตั้งองค์การขึ้น องค์การนั้น จะมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง วัตถุประสงค์ คือ สิ่งที่ทำให้บรรลุถึง ซึ่งโดยปกติ จะจำแนกออกเป็นข้อ ๆ การกำหนดวัตถุประสงค์จะทำให้มองเห็นแนวทางปฏิบัติฉะนั้น การจัดองค์การ จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน โดยอาศัยข้อมูลที่ถูกต้อง เหมาะแก่เหตุการณ์และเวลา และมีทางปฏิบัติได้

2) ความชำนาญเฉพาะอย่าง (Specialization) ในที่นี้ หมายถึง องค์การจะต้องมีการแบ่งงานกันทำในบรรดาบุคคลต่าง ๆ และการแบ่งงานกันทำนั้นต้องมอบหมายงานให้เหมาะสมกับคน โดยยึดหลักว่า Put The Right Man in The Right Job หรือ Competent Man for the Competent Job

3) การรวบอำนาจบังคับบัญชา หรือการรวมอำนาจ (Centralization) หมายถึง การจัดองค์การที่ดีจะต้องรวมเอาอำนาจในการตัดสินใจ หรือการวินิจฉัยสั่งการมาไว้ที่ศูนย์กลางอำนาจการขององค์การ เพื่อให้สามารถควบคุมสวนต่าง ๆ ขององค์การได้และทำให้เกิดเอกภาพในการปกครอง และการบริหาร

4) สายการบังคับบัญชา (Chain of Command) การจัดองค์การที่ดีจะต้องประกอบด้วย การจัดสายการบังคับบัญชาที่ดี ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์ตามลำดับชั้นระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา โดยระบุไว้ชัดเจนว่า ใครมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อใคร หรือใครขึ้นกับใคร

5) เอกภาพการบริหาร (Unity of Administration) หมายถึง อำนาจบริหาร ในองค์การจะต้องรวมอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์การ โดยสามารถใช้อำนาจบริหารและปกครอง ได้อย่างเด็ดขาดและทั่วถึงเพียงคนเดียว

6) การประสานงาน (Coordination) หมายความว่า ในการจัดองค์การนั้น จะต้องจัดกลไกการบริหาร หรือทรัพยากรการบริหารให้สอดคล้องประสานกับทุกขั้นตอนไม่มีความขัดแย้งกัน โดยผู้บริหารจะต้องจัดให้กลไกต่าง ๆ ทำงานประสานกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ให้คนทำงานมีสามัคคีธรรม

7) อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง สิทธิที่จะสั่งการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์การจะได้รับมอบอำนาจหน้าที่และใช้อำนาจหน้าที่ ของแต่ละตำแหน่งอย่างแน่ชัดและประการสำคัญ คือ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบต้องได้สัดส่วนกัน

8) ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความรับผิดชอบในที่นี้ หมายถึง ความรับผิดชอบที่เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่และการมีอำนาจหน้าที่ การจัดองค์การที่ดีจะต้องระบุ ความรับผิดชอบของบุคคลและตำแหน่งให้ชัดเจนเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ นอกจากหลักการจัดองค์การมีตั้งที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีหลักการอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก เช่น

8.1) การจัดองค์การต้องกำหนดนโยบายขององค์การให้ชัดเจน

8.2) ระบุหน้าที่ของแต่ละคน แต่ละตำแหน่ง ในองค์การให้ชัดเจน

8.3) มีศูนย์กลางอำนาจการ คือ ทุกองค์การจะต้องมีผู้รับผิดชอบสูงสุด เป็นระดับ ๆ ไป

8.4) จัดให้มีระบบการทำงานที่เหมาะสม มีระเบียบแบบแผนรัดกุมและ รู้กันทั่วไป

8.5) มีการติดต่อสื่อสารที่ดี และมีประสิทธิภาพ

8.6) จัดให้มีการรายงาน คือ รายงานแสดงผลงาน รายงานเชิงสถิติ รายงาน เหตุการณ์ และรายงานการประชาสัมพันธ์

8.1) จัดให้องค์การสามารถสนองต่อสถานการณ์ที่แปรผันได้หรือปรับตัว ให้เข้ากับปัจจัยแวดล้อมทั้งในด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ

2.4.1.3 การจัดทำกำลังคน (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานในองค์การ ที่จัดตั้งขึ้นหรือมีอยู่ รวมทั้งการใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถสูงขึ้นด้วยการจัดการบุคคลมาทำงานเป็นกระบวนการหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน ถ้าพิจารณาอย่างกว้างแล้วถือว่าการจัดหาบุคคลทำงานเป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคลแต่ถ้าพิจารณา ในแง่ที่แคบ ก็หมายถึง การจัดอัตรากำลังคนในองค์การซึ่งจะจัดได้อย่างไรจึงไม่ขาดแคลนกำลังคน และคนไม่อุ้งงานการจะทำได้ดังกล่าวนี้จะต้องดำเนินการ 2 ประการ คือ

- 1) การวิเคราะห์ลักษณะหน้าที่ของงาน
- 2) การวิเคราะห์ความต้องการอัตรากำลังคนในปัจจุบันและอนาคต

2.4.1.4 การอำนาจการ การบัญชางาน การวินิจฉัยสั่งการ (Directing) เป็นกระบวนการ บริหารกระบวนการหนึ่ง ซึ่งเป็นกิจกรรมของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานทุกระดับจะต้องใช้อำนาจหน้าที่อำนาจการให้งานดำเนินการไปสู่เป้าหมาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อให้การบริหารบรรลุ ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานจะต้องใช้เทคนิคการอำนาจการ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบว่า เขาจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อใดนอกจากนี้การอำนาจการเป็น การบริหารที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแล ซึ่งทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยตามระเบียบแบบแผน

1) การอำนาจการ หมายถึง การบัญชางานและรวมถึงการออกคำสั่ง การให้ คำแนะนำการวินิจฉัย สั่งการ ให้การบริหารดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนดขึ้น รวมตลอดถึงการเร่งรัดงาน ให้เป็นไปตามนโยบายและบรรลุเป้าหมายขององค์การ การอำนาจการจะมีสาระสำคัญอยู่ 3 ประการ ด้วยกัน คือ

1.1) การบัญชางาน ได้แก่ การออกคำสั่ง ออกระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้งานมีแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน

1.2) การประสานงาน ได้แก่ การดำเนินการให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานร่วมกันอย่างดีที่สุด ทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นและสู่เป้าหมาย

1.3) การควบคุมงาน ได้แก่ การตรวจสอบ ควบคุมงาน กำหนดวัตถุประสงค์

1.4) การประสานงาน (Coordinating) คือ การประสานงาน ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหาร ซึ่งถือว่ามีสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะไม่ว่าจะเป็นตัวบุคคลหรือองค์การใด ๆ ก็ดี ไม่อาจจะทำงานหรือบริหารงานได้สำเร็จตามลำพังจะต้องมีการติดต่อประสานงานกับคนอื่นอยู่ด้วยเสมอ ยิ่งเป็นองค์การที่มีขนาดใหญ่ความจำเป็นในการประสานงานก็มีมากขึ้นตามตัวถ้าพิจารณาถึงโครงสร้างขององค์การและการจัดระบบงานขององค์การจะเห็นได้ว่าการประสานงานนั้น เป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ เนื่องจากการบริหารงานมีลักษณะเป็นการแบ่งงานกันทำจึงเป็นการจำเป็นที่ผู้เป็นหัวหน้างานจะต้องจัดให้งานที่แบ่งกันไปทำนั้น มีการประสานกันในช่วงตอนใดช่วงตอนหนึ่งมีผู้ให้ความหมายของการประสานงานมิได้มากมาย ซึ่งพอสรุปได้ว่าการประสานงานคือการจัดกลไกต่าง ๆ ขององค์การและทรัพยากรการบริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องต้องกันดำเนินไปในแนวทางเดียวกันไม่ซ้ำซ้อน ไม่ขัดแย้งกัน รวมทั้งการจัดทัศนคติของคนเครื่องมือเครื่องใช้ เงิน และเวลาให้เหมาะสมจะกันและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การตามที่ปรารถนา กิจกรรมขนาดใหญ่ทั้งของรัฐและเอกชนจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ การประสานงานเป็นปัจจัยสำคัญที่จะบันดาลให้เป็นไปและกล่าวได้ว่างานยิ่งขยายออกไปเท่าใดการประสานงานยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น กล่าวคือ เมื่อมีการขยายงานกว้างออกไปเพียงใดปัญหาในการประสานงานมีมากขึ้นตามลำดับ ทั้งในระดับเหนือระดับเสมอกัน และระดับต่ำตลอดจนการประสานงานกับองค์การภายนอกหรือบุคคลทั่วไป แม้แต่ในองค์การหนึ่งองค์การใดก็มีหน่วยงานรับผิดชอบหลายหน่วยช่วยกันปฏิบัติยิ่งมีหน่วยงานรับผิดชอบมากขึ้นก็มีแนวโน้มที่จะไม่ประสานงานกันมากขึ้นด้วยการบริหารงานของรัฐหรือของเอกชน จึงมีความจำเป็นต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด มิฉะนั้นงานอาจจะล้มเหลวโดยสิ้นเชิงการประสานงานมีหลักการที่พึงถือปฏิบัติอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1.4.1) ประสานการปฏิบัติงานกับนโยบายหรือวัตถุประสงค์ให้สอดคล้อง
ต้องกัน

1.4.2) ประสานทัศนคติหรือความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไป
ในแนวทางเดียวกัน

1.4.3) ประสานระบบและกลไกตลอดจนวิธีปฏิบัติงานให้สอดคล้อง
กับนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ โดยพยายามจัดระบบงานให้เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน

1.4.4) คอยดูแลป้องกันและแก้ไข มิให้การบริหารงานของแต่ละหน่วยงาน
ซ้ำซ้อนและขัดแย้งกัน

1.4.5) หัวใจของการประสานงาน คือ น้ำใจไมตรี หรือถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

1.4.6) การรายงาน (Reporting) คือ การเสนอข้อเท็จจริง (Facts) เหตุการณ์ และผลงานที่ได้ปฏิบัติเรียบร้อยแล้ว หรือดำเนินการอยู่หรือที่จะกระทำต่อไปในอนาคต เพื่อบันทึกผลการปฏิบัติงานไว้เป็นหลักฐานและเป็นเครื่องตรวจสอบประเมินผลงาน ตลอดจนการควบคุมงาน รวมทั้งเพื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ซึ่งในวงการบริหารถือว่าการรายงานเป็นกระบวนการหนึ่งหรือหน้าที่ประการหนึ่งของหัวหน้างาน เพราะการบริหารงานนั้นจำเป็นต้องให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลหรือข่าวสารแก่ลูกค้า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและประชาชนทั่วไป เนื่องจากสิ่งที่กล่าวเป็นทางนำมาซึ่งการสะท้อนกลับของข่าวสาร (Feedback) ซึ่งอำนวยความสะดวกในการปรับปรุงงาน และก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและเสียงสนับสนุนจากประชาชน

1.4.6.1) การจัดทำรายงานตามวาระ ซึ่งอาจเป็นรายงานประจำวัน รายงานประจำสัปดาห์ รายงานประจำเดือน และรายงานประจำปี นอกจากนี้ อาจเป็นการจัดทำตามโอกาสพิเศษ เช่น เมื่อบริหารงานโครงการสำเร็จก็ทำรายงานเสนอต่อประชาชนหรือผู้ถือหุ้น

1.4.6.2) การจัดทำรายงานกรณีพิเศษ ได้แก่ การจัดทำรายงานเป็นครั้งคราว หรือเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ เช่น รายงานผลการวิจัยค้นคว้า รายงานผลการทดลอง และรายงานผลการสำรวจ เป็นต้น ส่วนการเสนอรายงานนั้นอาจเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ได้มากมายหลายแบบ ดังนี้

1) การรายงานด้วยวาจา เช่น การกล่าวคำปราศรัย การประชุม

2) การรายงานทางหนังสือพิมพ์ โดยใช้หนังสือพิมพ์ ข่าวเผยแพร่

3) การรายงานทางวิทยุกระจายเสียง และวิทยุ โทรทัศน์

4) การรายงานโดยใช้ภาพถ่าย ซึ่งอาจทำโดยแจกภาพ

ให้หนังสือพิมพ์และจัดทำขึ้นเอง

5) การรายงานโดยใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ซึ่งอาจเป็นไปในรูปของหนังสือโปสเตอร์วารสารรายงานประจำเดือน รายงานประจำปี

6) การรายงานโดยการจัดนิทรรศการ

7) การรายงานโดยการจัดงานพิเศษเพื่อแสดงผลงาน

เช่น งานวันครบปี งานวันเกิดของหน่วยงาน หรือวันนักชดถุภข์ของท้องถิ่น เป็นต้น

1.4.6.3) การจัดทำรายงานโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ

1) รายงานแสดงผลงาน

2) รายงานเชิงสถิติ

3) รายงานเชิงเหตุการณ์

4) รายงานประชาสัมพันธ์

1.4.7) การงบประมาณ (Budgeting) คือ การจัดทำประมาณการรายรับรายจ่ายเพื่อแสดงให้เห็นว่าจะทำกิจการอะไรบ้าง จะใช้จ่ายเงินเพื่อการใดเท่าใดและจะหาเงินมาจ่ายจากทางใดเป็นจำนวนเท่าใด การจัดทำงบประมาณ เป็นกระบวนการบริหารกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการบริหารหรือการจัดการใด ๆ ก็ตามนอกจากจะต้องใช้คนและวัสดุแล้วเงินก็เป็นปัจจัยที่ขาดเสียมิได้ การจัดหาเงิน การเก็บรักษาเงิน และการใช้จ่ายเงินจะต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่รัดกุม การจัดทำงบประมาณเป็นกระบวนการที่จะทำให้การบริหารเกิดขึ้น และควบคุมให้การบริหารดำเนินไปอย่างมีระเบียบและราบรื่น ประทาน คงฤทธิ ศึกษากร (2535, น. 40) ได้กล่าวถึง หลักการบริหารที่สำคัญ ไว้ดังนี้

1.4.7.1) มีองค์การ (Organization) และองค์การนั้น ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) อันแน่นอน

1.4.7.2) ต้องมีคนทำงาน คนซึ่งทำงานเหล่านี้จะต้องมีการทำงานร่วมกันคนที่เป็นส่วนสำคัญของการบริหารหรือการทำงาน

1.4.7.3) มีต้องมีทรัพยากรทางการบริหาร ซึ่งนอกจากคน (Man) แล้วจะต้องมีทรัพยากรอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ เงิน (Money) วัสดุ (Material) ในการทำงาน

1.4.7.4) ต้องมีการจัดการในการบริหารงานหรือการทำงาน เพื่อให้การทำงานเป็นไปโดยราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์

2.4.2 ทรัพยากรทางการบริหาร

การบริหารองค์การจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยทรัพยากรทางการบริหารมาเป็นปัจจัย ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การบริหารองค์การประสบผลสำเร็จได้ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงทรัพยากรทางการบริหารไว้มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

ปัญญา ปุญเปี้ย (2534, น. 29 - 30) อธิบายว่า ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบหรือสิ่งที่จะช่วยให้การบริหารดำเนินไปได้โดยสะดวก ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการหรือธุรกิจจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรการบริหารด้วยกัน ทั้งนี้โดยปกติในการบริหารทรัพยากรการบริหารพื้นฐานมีอยู่ 4 ประการ

1. ทรัพยากรมนุษย์ หรือคน (Man) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์การทุกระดับตั้งแต่ระดับสูงสุดถึงระดับต่ำสุด
2. เงิน (Money) หมายถึง เงินที่ใช้เป็นทุนในการดำเนินการ และทุนในการพัฒนาองค์การ
3. วัสดุสิ่งของ (Material) ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน

4. จัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการและวิธีการจะนำทรัพยากรการบริหารอื่นให้เกิดสินค้าและบริการ

ประธาน คงฤทธิศึกษากร (2535, น. 40) ได้กล่าวถึง ทรัพยากรทางการบริหารว่าโดยทั่วไปการบริหารถือว่ามีทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญ 4 ประการ คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 4 Ms

สุธี สุทธิสมบูรณ์ และสมาน รังสิโยภุชฎี (2542, น. 1) ได้กล่าวว่าปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของและวิธีการปฏิบัติงาน
 รัชชัย สันติวงษ์ (2543, น. 7 - 8) ได้กล่าวถึง ปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญ ผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ

1. คน (Man) ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมากทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพ

2. เครื่องจักร (Machine) เครื่องจักร อุปกรณ์ อุปกรณ์ที่จัดหา และซื้ออย่างพิถีพิถันเพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

3. เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยง และเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปโดยไม่ติดขัด

4. วัสดุสิ่งของ (Material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งของเหล่านี้ จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต

พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์ และชลิตา ศรมณี (2545, น. 3 - 5) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับทรัพยากรทางการบริหารว่าในการบริหารงานใด ๆ อาจแยกทรัพยากรการบริหารได้เป็น 4 ประเภท ที่เรียกว่า 4 M ได้แก่

1. ทรัพยากรมนุษย์ (Man) มนุษย์เป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการเกิดองค์การและการบริหาร กล่าวได้ว่า องค์การและการบริหารทำให้เกิดระบบแบ่งหน้าที่กันทำงาน โดยยึดหลักความสามารถและความถนัด (Division of Work and Specialization) ความรู้ในเรื่องการแบ่งหน้าที่กันทำงานจัดเป็นเทคโนโลยีของสังคมอย่างหนึ่งส่วนความสามารถและความถนัดของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาตามระดับสติปัญญาและระบบการศึกษาของสังคม

2. ทรัพยากรในรูปเงิน (Money) เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรอื่น ๆ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าพัฒนาบุคลากรจัดเป็นค่าใช้จ่ายในด้านการจัดหาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เงินยังเป็นปัจจัยในการจัดหาเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหาร

3. ทรัพยากรในรูปวัสดุสิ่งของ (Material) วัสดุสิ่งของจัดเป็นอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการบริหารอาจมองได้ว่าเป็นเทคโนโลยีทางการบริหารพิจารณาได้ ตั้งแต่อาคารที่ทำงาน อุปกรณ์ เครื่องมือสื่อสารตลอดถึงวัตถุดิบต่าง ๆ รวมไปถึงเครื่องจักรกลที่จำเป็นสิ่งเหล่านี้ อาจพิจารณา

ว่าเป็นนวัตกรรมทางวัตถุที่มนุษย์มีการพัฒนาถ่ายทอดสืบต่อกันมาจัดได้ว่าเป็นเทคโนโลยีในการบริหารงาน

4. ความรู้ในการจัดการ (Management) ความรู้ในการจัดการเป็นความสามารถของผู้บริหารในอันที่จะดูแลและประสานกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดำเนินลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ความรู้ในการจัดการอาจเกิดได้จากประสบการณ์ในฐานะที่เคยเป็นผู้ปฏิบัติงานในแผนกต่าง ๆ ขององค์การ อยู่ในองค์การมานานหลาย ๆ ปี รวมทั้งการได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์ขององค์การเองจากอดีตถึงปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การบริหารองค์การจะบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ได้มากน้อยเพียงใดจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบแต่ที่สำคัญซึ่งจะขาดไม่ได้สำหรับการบริหารงานในองค์การให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ประการ คือ บุคลากร เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ

2.4.3 กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหารเป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้สามารถดำเนินงานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงกระบวนการบริหาร ไว้ดังนี้

กัญญา สาธ (2523, น. 65) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารตามแนวคิดของ (Gulick) ว่าประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ประการ หรือที่เรียกว่า POSDCORB Model ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

1. Planning หมายถึง การวางแผนงานโดยคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมามีความหมายสอดคล้องกันในการดำเนินงานการวางแผน เพื่อกำหนดทิศทางองค์การในอนาคตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การวางแผนเกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ระยะสั้น และระยะยาว การพัฒนายุทธวิธี และแนวทางการกระทำการจัดทำนโยบายระเบียบวิธีปฏิบัติ กฎระเบียบต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติ การวางแผนเป็นความพยายามในการบูรณาการทรัพยากรบริหาร (คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี) ที่องค์การมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ และเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งใช้แผนเป็นแนวทางการใช้ความรู้ทางวิทยาการและวิจารณ์ญาณ วินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผลเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้สำหรับกิจกรรมนั้น

2. Organizing การจัดส่วนราชการหรือองค์การ รวมถึงการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการ (Management) การจัดแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานโดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงานหรือจัดแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงาน หรือจัดตามลักษณะเฉพาะอย่าง (Specialization) และยังพิจารณาในแง่การควบคุม (Control)

และหน่วยงาน (Organization) เช่น หน่วยงานหลัก หน่วยงานที่ปรึกษาหรือหน่วยแนะนำ นอกจากนี้ยังต้องศึกษาถึงการแก้ปัญหาและอุปสรรคข้อขัดข้อง และการปรับปรุงองค์การบริหารให้ดี

3. Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคล และหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้ หรือหมายถึง การจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Put the Right Man on the Right Job) รวมถึงการเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงาน นอกจากนี้การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการเกี่ยวกับ การวางนโยบาย การวางแผนโครงการ ระเบียบและวิธีดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ การบำรุงรักษา รวมถึงการสรรหาการรับคนเข้าทำงาน และการพ้นจากหน้าที่

4. Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยความสะดวก การควบคุมงาน และการนิเทศงาน การใช้ศิลป์ในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ การจูงใจ การวินิจฉัยสั่งการ

5. Coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการในการประสานงานที่ดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ไขข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องมีในทุกๆระดับของงานการประสานงานยังรวมถึงการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้น ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสอบถาม ซึ่งรายงานจะต้องอยู่บนพื้นฐานที่เป็นจริง

7. Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารด้านงบประมาณและการเงินวิธี การใช้งบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมการดำเนินงาน สำหรับวิธี การบริหารงบประมาณมักมีงบประมาณ (Budget Cycle) ประกอบด้วยขั้นตอนการเตรียมงบประมาณ และการเสนอขออนุมัติการพิจารณาให้ความเห็นชอบ

สมคิด บางโม (2540, น. 138) ให้ความหมายของกระบวนการบริหาร หมายถึง วิธีการที่หน่วยงานสั่งการและปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายการดำเนินงานที่คิดว่าจะเป็นการทำให้คนอื่นทำงานนั้นให้สำเร็จ ดังนั้นหน้าที่ของศูนย์บริหาร ก็คือ การดำเนินงานตามขั้นตอนของการบริหารนั่นเอง โดยมีหน้าที่ของศูนย์บริหาร ก็คือ การดำเนินงานตามขั้นตอนของการบริหารนั่นเอง โดยมีหน้าที่สำคัญ คือ

1. การวางแผน (Planning) คือการกำหนดเป้าหมายว่าต้องการให้อะไรเกิดขึ้นที่ไหนเมื่อไร โดยใคร และด้วยวิธีการอย่างไร

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การแบ่งงานกันทำการจัดสายการบังคับบัญชา หรือการเลือกหรือสรรหาบุคลากรให้มาปฏิบัติหน้าที่ตามแผน

3. การบังคับบัญชา (Directing) คือ การบังคับบัญชาสั่งการให้บุคลากรเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ แต่กระทำหน้าที่ของบุคคลตามคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาอาจมีปัญหาขัดแย้งกัน

4. การประสานงาน (Coordinating) คือ การจัดระเบียบการทำงานและการติดต่อกันเพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ทำให้งานซับซ้อนขัดแย้งกันหรือเหลื่อมล้ำกันและดำเนินไปอย่างราบรื่น

5. การควบคุม (Controlling) คือ การกำกับดูแลการบริหารงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนหรือเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายมากน้อยเพียงใดเป็นเพราะเหตุใด ซึ่งอาจมีความจำเป็นต้องมีการปรับทำแผน หรือวางแผนใหม่ (Re planning) และเมื่อมีการปรับแผน คือ การวางแผนใหม่และอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับองค์กรใหม่ (Re organizing) เป็นวงจรอย่างนี้เรื่อย ๆ

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล (2542, น. 64 - 72) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารควร ประกอบด้วย 10 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดงานหรือวิธีการปฏิบัติงานไว้เป็นการล่วงหน้า โดยเกี่ยวกับการคาดการณ์ (Forecasting) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Develop Strategies) ในการวางแผนซึ่งต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน

2. การจัดการ (Organizing) หมายถึง การพัฒนาระบบการทำงานเพื่อให้งานต่าง ๆ สามารถดำเนินไปโดยมีการประสานงานกันอย่างดี

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลเข้าปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

4. การตัดสินใจ (Decision) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจแยกแยะและวิเคราะห์ห่ออกมาให้ได้ว่าในการทำงานจะต้องมีการตัดสินใจในเรื่องใดบ้าง

5. การสั่งการ (Directing) หมายถึง การศึกษาวิธีการวินิจฉัยสั่งการรวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงานตลอดจนศิลปะในการบริหารงานที่ จะทำให้การทำงานประจำวันของเจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นไปด้วยดี

6. การควบคุม (Controlling) หมายถึงการร่วมมือประสานงานเพื่อการดำเนินการเป็นไปด้วยดี และราบรื่นศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะทำการประสานงานดีขึ้นและดำเนินการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

7. การร่วมมือประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจในงานเข้ามามีส่วนร่วมทำงานกันอย่างพร้อมเพรียงกันข้อตกลงที่สำคัญของการประสานงาน คือ ความร่วมมือซึ่งเป็นเรื่องของ “จิตใจ”

8. การสื่อสาร (Communicating) หมายถึง การผ่านข่าวสารข้อมูลและความเข้าใจ เพื่อที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือบุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

9. การรายงานผล (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานตลอดจนการประชาสัมพันธ์ (Public Relation) แจ้งให้ประชาชนทราบซึ่งโดยทั่วไปการรายงาน หมายถึง วิธีการของสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาผู้ร่วมงาน ความสำคัญของการรายงานนั้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

10. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การงบประมาณโดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงินตลอดจนการใช้งบประมาณในการควบคุมงาน

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542, น. 11) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหาร ควรประกอบด้วย 4 ประการ คือ

1. การวางแผน หมายถึง หน้าที่ทางการบริหารในการกำหนดจุดหมายและการตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด ที่จะให้บรรลุจุดหมายนั้น
2. การจัดองค์การ หมายถึง การกำหนดอำนาจหน้าที่และตำแหน่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน
3. การนำ หมายถึง ความพยายามทำให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. การควบคุม หมายถึง การมุ่งเน้นที่จะก่อให้เกิดความมั่นใจว่าสมาชิกในองค์การได้ประพฤติปฏิบัติในทิศทางที่จะทำให้บรรลุผลตามมาตรฐานหรือจุดหมายมุ่งเน้นให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ลง

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, น. 47 - 48) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารตามแนวคิดของ (Taylor) บิดาแห่งการบริหารได้พัฒนาการบริหารที่มีหลักเกณฑ์พื้นฐานอยู่ในหลักการ (Principles) ที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่าง คือ ต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดที่ช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ มาตรฐานของงานจะต้องมีการจัดวางเอาไว้โดยมีหลักเกณฑ์ที่ได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดจริง และในเวลาเดียวกันการจ่ายผลตอบแทนแบบจูงใจต่าง ๆ ก็จ่ายตามผลผลิตทั้งหมด
2. ต้องมีคัดเลือกและพัฒนาคนงานโดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการรู้จักงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงานนอกจากนี้ ต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกวิธีด้วยและในการคัดเลือกคนงานจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษที่จะให้ได้คนที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดตรงตามงานที่จะให้ทำ
3. ด้วยวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เกี่ยวกับวิธีการทำงานควบคู่กับการพิจารณาคนงานนี้ คนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคน

จะเห็นจริงถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้น จากการทำงานถูกวิธีที่จะช่วยให้ได้ผลิตผลสูงขึ้น

4. การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงานฝ่ายบริหาร ควรจะได้ประสานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ต้องไม่ใช่โดยการลงมือปฏิบัติงาน ที่ควรจะเป็นงานของคนงานเท่านั้น จากหลักการดังกล่าวพบว่าวิธีการต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นวิธีการที่มีหลักเกณฑ์ตามหลัก วิทยาศาสตร์ทำให้เกิดทฤษฎีการบริหารขึ้นมาและได้เสนอแนะว่าผู้บริหารต้องมีบทบาทเป็นจุดกลางของปัญหาและความสำเร็จของกลุ่มที่จะต้องรับผิดชอบนำเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกลุ่มมาคิดวิเคราะห์และปรับปรุงหาทางออกให้ได้เป็นผลดีที่สุดสำหรับกลุ่มให้ดีขึ้น และมากขึ้นเรื่อย ๆ

สุพิณ เกชาคุปต์ (2544, น. 12) ได้ให้ทัศนะว่าผู้บริหารต้องมีหน้าที่ที่สำคัญ 5 ประการ

1. การวางแผน (Planning) คือ การคิดการล่วงหน้า
2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การจัดโครงสร้างของสายงานตำแหน่งงาน และอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ

3. การบังคับบัญชาสั่งการ (Directing) คือ การดูแลการสั่งการให้เป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อย

4. การประสานงาน (Coordinating) คือ การดูแลควบคุมและการอำนวยความสะดวกให้ผู้ทำงานสามารถทำงานได้ตามความสะดวกและเต็มความสามารถ

5. การควบคุม (Controlling) คือ การควบคุมให้ดำเนินงานไปตามแผนที่วางไว้

ศิริอร ชันธหัตถ์ (2545, น. 53, อ้างถึงใน Dale, 1968, p. 179) ได้กล่าวถึง กระบวนการจัดการไว้ 7 ขั้นตอน เรียกว่า “POSDCIR” คือ

1. การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ขององค์การ
2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การจัดหมวดหมู่ของงานในองค์การ
3. การบริหารงานบุคคล (Staffing) คือ การสรรหาบุคลากรเข้าสู่หน่วยงาน และเป็นกำลังสำคัญขององค์การ

4. การอำนวยการ (Directing) คือ การสั่งการให้บุคลากรดำเนินงานตามแผนงาน โครงการและดุลยพินิจของผู้บริหาร

5. การควบคุม (Controlling) คือ เป็นการกำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

6. การนำนวัตกรรมมาใช้ (Innovation) เป็นการปรับปรุงและพัฒนาองค์การให้ทันสมัย

7. การเป็นตัวแทนขององค์การ (Representation) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้องค์การเด่นและดัง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, น. 68 - 69) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารตามแนวคิดของ (Fayol) ได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการขึ้น 14 ประการ เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนี้

1. การแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) Fayol ได้เสนอว่า คนงานควรจะได้รับ การมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติมากขึ้นหรือได้รับการกระตุ้นให้มีความรับผิดชอบในผลลัพธ์ของงานมากขึ้น ซึ่งหลักการนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์การยุคปัจจุบันได้

2. อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) (Weber and Fayol) ได้ให้ความสำคัญของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการของ (Weber) จะได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหารในสายการบังคับบัญชา ส่วนอำนาจหน้าที่แบบไม่เป็นทางการจะได้รับจากความชำนาญงานของบุคคล (Expertise) ความรู้ทางด้านเทคนิค (Technical Knowledge) ความมีคุณค่าทางศีลธรรม (Moral Worth) และความสามารถในการนำ (Leading) และสร้างความผูกพันกับผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนเน้นว่าอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบควรอยู่คู่กัน

3. การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว (Unity of Command) Fayol กล่าวว่า คำสั่งสอง คำสั่ง (Dual Command) อาจก่อให้เกิดปัญหาในการทำงาน เช่น การรายงานจะมีความเกี่ยวข้อง ในเมื่อผู้ควบคุมสองคนได้ให้คำสั่งกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวทำให้เกิดการสับสนในบางสถานการณ์ คำสั่งสองคำสั่งนี้ ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้บังคับบัญชาและทำให้เกิดการสับสนในลำดับชั้นของอำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการ (Formal Hierarchy of Authority) การประเมินอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ของผู้บริหารในระบบผู้บังคับบัญชาสองคน จะเป็นการยากและผู้บริหารจะไม่สนใจในความรู้สึก ของผู้ใต้บังคับบัญชา มักจะโกรธและอาจไม่ให้ความร่วมมือในอนาคตถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เชื่อฟัง

4. สายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ (Line of Authority) เป็นสายการบังคับ บัญชาจากผู้บริหารในระดับบนสู่ ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์การ ความสัมพันธ์ของการจำกัด ความยาวของสายการบังคับบัญชา โดยการควบคุมจำนวนของระดับในลำดับชั้นของการบริหารจัดการ จำนวนที่ดีที่สุดในการบังคับบัญชา (Hierarchy) คือ ความยาวของการติดต่อสื่อสารระหว่าง ผู้บริหารระดับสูงและพนักงานระดับล่าง รวมถึงความล่าช้าในการวางแผน (Planning) และการจัดการ (Organizing) ซึ่งการจำกัดจำนวนของระดับชั้นการบังคับบัญชาให้น้อยลงจะทำให้ปัญหาในการติดต่อ สื่อสารลดลงและองค์การจะมีการปฏิบัติงานที่รวดเร็ว และมีความยืดหยุ่นมากขึ้นภายในองค์การ ได้มีการแบ่งแยกแผนกต่าง ๆ ซึ่งแต่ละแผนกจะมีระดับชั้นการบังคับบัญชาโดยผู้บริหารระดับกลาง และระดับต้นของสายการบังคับบัญชาแต่ละแผนกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้จัดการในระดับเดียวกัน ในแผนกอื่น ๆ ซึ่งปฏิสัมพันธ์นี้ช่วยในการตัดสินใจให้เร็วขึ้นเนื่องจากผู้บริหารจะรู้จักบุคคลอื่นและ รู้วิธีการในการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้นสำหรับการทำงานข้ามแผนกหรือการทำงานข้ามสายนั้น

เป็นการสร้างทีมงานข้ามสายซึ่งสามารถควบคุม โดยผู้นำของแต่ละทีม

5. การรวมอำนาจ (Centralization) เป็นการรวมอำนาจของการบังคับบัญชาไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์การ ซึ่งอำนาจหน้าที่จะไม่ได้รวมไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงของสายการบังคับบัญชา แต่เป็นการกำหนดว่าควรมีการรวมอำนาจไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่าไร อย่างไรและมีการกระจายอำนาจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและคนงานในระดับล่างอย่างไรสิ่งนี้ ถือว่ามีความสำคัญเนื่องจากว่าจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงานในทุกระดับขององค์การ

6. การมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction) เป็นการออกแบบหรือกำหนดแผนในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและคนงานที่ใช้ทรัพยากรขององค์การ องค์การใดที่ไม่มี การวางแผน จะทำให้ขาดประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผล ซึ่งจะไม่มีการมุ่งไปสู่กิจกรรมของกลุ่มหรือกิจกรรมของบุคคลแต่การวางแผนจะเริ่มที่ผู้บริหารระดับสูงทำงานเป็นทีมร่วมกับกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะต้องมีการติดต่อกับผู้บริหารในระดับกลางที่มีส่วนในการตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์หลักการในข้อนี้ยึดหลักว่ากิจกรรมของแต่ละกลุ่มต้องมีจุดหมาย และแผนเดียวกัน

7. หลักความเสมอภาค (Equity) ความเสมอภาค คือความเป็นธรรม (Justice) ความยุติธรรม (Impartiality) และความเหมาะสม (Fairness) สำหรับสมาชิกทุกคนในองค์การ ซึ่งในปัจจุบันพนักงานมีความต้องการความเสมอภาคมากขึ้นเป็นการจัดการที่ใช้หลักความเท่าเทียมกัน

8. การออกคำสั่ง (Order) วิธีการจัดการซึ่งอยู่ในตำแหน่งนั้นในการจัดหาเพื่อให้ องค์การได้รับประโยชน์สูงสุดและเป็นการจัดหางานให้แก่พนักงานโดยใช้ผังองค์การ (Organization Chart) เพื่อแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งและหน้าที่ของพนักงานแต่ละคน และเป็นการชี้วัดว่าตำแหน่งของพนักงานแต่ละคนอาจจะมีการเลื่อนขั้นได้ในอนาคต การวางแผนเกี่ยวกับอาชีพได้รับความสนใจมากขึ้นในองค์การยุคปัจจุบัน เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ถือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้การฝึกอบรม (Training) และการพัฒนากำลังแรงงาน (Developing) โดยองค์การจะกำหนดตำแหน่งหน้าที่สำหรับคนทุกคนและทุกคนจะเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของตน

9. ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความสามารถของบุคคลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยปราศจากการสั่งการจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้พนักงานมีความคิดริเริ่ม ซึ่งความคิดริเริ่มนี้ถือว่าเป็นจุดแข็งขององค์การ เนื่องจากจะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ผู้บริหารมีความต้องการทักษะ (Skill) และไหวพริบ (Tact) เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างองค์การและความต้องการของพนักงานและความสามารถ (Ability) จะทำให้เกิดความสมดุลซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้วัดผู้บริหารระดับสูงในการพัฒนาและการบริหารงาน

10. ความมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นการมุ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง การเชื่อฟัง (Obedience) อำนาจ (Energy) คำขอร้อง (Application) และลักษณะของการแสดงความนับถือออกมาสำหรับอำนาจของผู้บังคับบัญชา ความมีระเบียบวินัยเป็นบุคลิกลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารหลาย ๆ คนที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดและทำงานอย่างเข้มแข็งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การความมีระเบียบวินัย จะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในองค์การกับคุณสมบัติของผู้นำภายในองค์การและเป็นความสามารถของผู้บริหารในการที่จะปฏิบัติตามอย่างยุติธรรมอีกด้วย

11. ค่าตอบแทน (Remuneration of Personnel) การให้รางวัล ประกอบด้วย โบนัสและแผนการแบ่งกำไรเป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของพนักงานได้ การให้หรือการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จขององค์การระบบรางวัลที่มีประสิทธิภาพสามารถให้ความยุติธรรมทั้งพนักงานและองค์การรวมทั้งสามารถ กระตุ้นผลผลิตเพิ่มโดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักว่าการจ่ายค่าตอบแทนควรยุติธรรมและตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้างเท่าที่จะทำได้

12. ความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure of Personnel) ความมั่นคงในงานมีความสำคัญต่อการจ้างงานระยะยาวเมื่อพนักงานอยู่ในองค์การซึ่งมีแนวโน้มจะทำงานเป็นทีมเป็นระยะเวลานานโดยพยายามพัฒนาทักษะและปรับปรุงความสามารถในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์การ การจ้างงานระยะยาวเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้อธิบายการประสบความสำเร็จของบริษัทขนาดใหญ่ในญี่ปุ่น

13. ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์การ (Subordination of Individual Interests to the Common Interest) ผลประโยชน์ขององค์การถือว่าเป็นประโยชน์ของทุก ๆ คนหรือของทุกกลุ่มในองค์การในขณะที่องค์การยังดำเนินกิจการอยู่จะต้องมีการกำหนดผลประโยชน์เพื่อให้เกิดความยุติธรรมระหว่างองค์การและสมาชิกภายในองค์การ

14. ความสามัคคี (Sprit De Corps) เป็นความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกภายในองค์การที่ช่วยสนับสนุนการทำงานของสมาชิกในกลุ่มในการออกแบบประยุกต์ของอำนาจหน้าที่ตามลำดับชั้นภายในองค์การและสิทธิในการสั่งการหรือการบริโภคและความร่วมมือกันถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการที่ทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จและมีการพัฒนาความสามัคคีจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้หากมีการติดต่อกันระหว่างผู้บริหารและคนงาน โดยการติดต่อเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่สำคัญ เพราะความสามัคคีคือพลัง เมื่อสมาชิกมีความสามัคคีกันสูงก็จะทำให้องค์การมีความแข็งแกร่ง

Herzberg (1950) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งทำให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ได้แก่ องค์ประกอบจูงใจ (Motivation Factors) และองค์ประกอบค้ำจุน (Maintenance Factors) หรือองค์ประกอบสุขอนามัย (Hygiene Factors)

1. องค์ประกอบจูงใจ (Motivation Factors)

เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติโดยตรง และเป็นสิ่งจูงใจให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ประกอบด้วย

1.1 ความสำเร็จในการทำงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นประสบผลสำเร็จอย่างดี มีความพึงพอใจในการทำงาน สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน และรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้ได้รับการยกย่องการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลในหน่วยงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้งานขององค์กรประสบผลสำเร็จได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานที่มาขอคำปรึกษา รวมถึงรูปแบบวิธีการปฏิบัติงานเป็นแบบอย่างที่ดี

1.3 ลักษณะของงาน (Work Itself) หมายถึง งานนั้นน่าสนใจตรงกับความรู้ความสามารถ ทำให้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเต็มที่งานที่ทำให้มีความสุขในการทำงานรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การได้รับมอบหมายให้ดูแลงานใหม่ ๆ และมีอำนาจอย่างเต็มที่ ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด มีความกระตือรือร้น มีความทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจอย่างเต็มที่กับงานที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการปฏิบัติงานให้สำเร็จได้ทันเวลาปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และงานนอกเหนือจากงานประจำ

1.5 โอกาสความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง การได้รับเลื่อนขั้นการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น มีโอกาสได้ศึกษาต่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม รวมถึงการเข้าฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถตนเองอยู่เสมองานที่ท่านทำอยู่ส่งเสริมให้ได้รับความก้าวหน้าในงานที่ทำ

2. องค์ประกอบค้ำจุน (Maintenance Factors) หรือองค์ประกอบสุขอนามัย (Hygiene Factors) เป็นองค์ประกอบที่ช่วยป้องกันการปฏิบัติงานของบุคลากรที่จะเกิดความไม่ชอบงานหรือหย่อนประสิทธิภาพลง ประกอบด้วย

2.1 เงินเดือนหรือค่าตอบแทน (Salary) หมายถึง สิ่งตอบแทนการปฏิบัติงานในรูปเงินรวมถึงการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น เป็นที่พอใจของบุคคลที่ทำงานซึ่งองค์กรสามารถจ่ายค่าตอบแทนพอเพียงแก่การดำรงชีวิต ได้รับการประเมินขึ้นค่าตอบแทนอย่างเป็นธรรมและได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) หมายถึง ความน่าจะเป็นที่บุคคลจะได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเพื่อนร่วมงาน รวมถึงผู้บังคับบัญชาให้ความเคารพสิทธิ ส่วนบุคคลของท่านไม่ก้าวก่ายงานในหน้าที่เป็นที่รักและและชื่นชมจากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานเสมอ

2.4 สถานะของอาชีพ (Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับและนับถือของสังคมมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี

2.5 นโยบายและการบริหาร (Company Policy and Administration) หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์กร การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพหน่วยงานมีการกำหนดแผนงาน โครงการ นโยบายสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายขององค์กรมีระบบโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ

2.6 สิ่งแวดล้อมหรือสภาพการทำงาน (Working Condition) หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ องค์กรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพทั้งกายและใจทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

2.7 ชีวิตส่วนตัว (Personal Lift) หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับงาน เช่น การไม่ถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ ซึ่งห่างไกลครอบครัว

2.8 ความมั่นคงในงาน (Job Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ว่ามีหลักประกันของความมั่นคงในการทำงานถึงวัยเกษียณได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถที่มีความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ

2.9 การปกครองของผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถ หรือความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาในการปกครององค์กร การมีวิสัยทัศน์ในการทำงานที่ชัดเจน มีความสามารถในการบริหารองค์กรในมีความก้าวหน้าและเติบโตมีภาวะผู้นำสามารถครองใจผู้ใต้บังคับบัญชาทำให้เป็นที่รักของพนักงานในองค์กร

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน หมายถึง แรงผลักดัน หรือสิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมและความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของงานโดยตรงทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกพึงพอใจในการทำงานและดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความทุ่มเทกำลังกายใจและเวลา ส่งผลให้การปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัย ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง ดังนี้ หน่วยงานมีอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติงานเป็นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน หน่วยงานมีการจัดห้องทำงานเป็นสัดส่วน หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมืออุปกรณ์ พร้อมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน

2. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ดังนี้ ได้รับผิดชอบงานตรงกับความรู้ความสามารถ ความสนใจและความถนัด ปริมาณงานที่ได้รับผิดชอบ มีความเหมาะสม การได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาสามารถ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ สามารถจูงใจเพื่อนร่วมงานให้ร่วมใจทำงานเพื่อส่วนรวม มีทักษะ ในการปรับตัวเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร

3. ด้านกำลังพล หมายถึง จำนวนของปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานในฝ่ายความมั่นคง การได้รับการส่งเสริมความรู้เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ มีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็งได้รับการส่งเสริมความรู้ เสริมสร้าง ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ มีแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ มีผู้ช่วยในการปฏิบัติภารกิจ ต่าง ๆ ในลักษณะของการทำงานเป็นทีมเตรียมความพร้อมในการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานให้แก่ บุคลากร

4. ด้านงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในภารกิจป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมของทางราชการ ด้านการรณรงค์ และการเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้านการสกัดกั้นการนำเข้าและจำหน่ายยาเสพติดในพื้นที่ด้านการค้นหา ผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด และการได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

5. ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่สามารถชักนำด้วยคำพูดหรือกำลังขู่เข็ญบังคับ ผู้อื่นให้กระทำการหรืองดกระทำการ มีพฤติกรรมช่องสุ่มผู้คนอาวูจไม่ว่าจะเป็นบุคคลในเครื่องแบบ กลุ่มข้าราชการ พนักงานของรัฐ ประชาชน เพื่อใช้อำนาจบีบบังคับขู่เข็ญให้กระทำการหรืองดกระทำ การที่มีฐานความผิดตามกฎหมายเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง

6. ด้านความร่วมมือของประชาชน หมายถึง บุคคลทั่วไปที่ชี้เบาะแสกระทำความผิด การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือในปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงให้ความร่วมมือในการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นพยานในการจับกุมผู้กระทำความผิดไปดำเนินคดี ได้รับร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่

2.4.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้มีอิทธิพล

2.4.4.1 ความหมายของผู้มีอิทธิพล

ตำรา ลักษณะวงศ์ และคณะ (2525, น. 63) ได้ให้ความหมายของกลุ่มอิทธิพลไว้ คือ กลุ่มชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีอาชีพมีผลประโยชน์ร่วมกัน มีความประสงค์และแสวงหาประโยชน์เฉพาะอย่างหรือรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน มีความประสงค์จะแสวงหาผลประโยชน์เฉพาะอย่างหรือต้องการรักษาผลประโยชน์ของตนไว้ หรือต้องการที่จะขยายผลประโยชน์ที่มีอยู่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งมีวิธีดำเนินงานของกลุ่ม ดังนี้

1. เสนอความคิดเห็นความต้องการของกลุ่มของตนต่อรัฐบาล อาจจะใช้ อิทธิพลทุก ๆ ด้านตลอดจนกระทั่งการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มตน
2. ชักชวน ผลักดัน บีบบังคับรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายนิติบัญญัติ ให้ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของกลุ่มตน
3. ใช้อิทธิพลเข้าแทรกแซงพรรคการเมืองให้พยายามดำเนินนโยบาย เพื่อประโยชน์ของกลุ่มการเมืองกลุ่มอิทธิพลในแง่รายนั้น เกิดขึ้นในหมู่ชนชั้นนำทางการเมืองของประเทศต่าง ๆ ที่กำลังพัฒนาหลายประเทศ ซึ่งผลของการมองในแง่รายนี้นอกจากจะเป็นเหตุให้ขาดการส่งเสริมพัฒนาการกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมของตนให้เป็นกลุ่มอิทธิพลที่แท้จริงแล้วในบางครั้ง ยังเป็นการขัดขวางความเจริญงอกงามของกลุ่มต่าง ๆ ความจำเป็นของการสร้างกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมนั้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะจักรกลการเมืองภายในระบอบนี้จะดำเนินไม่ได้ถ้าขาดกลุ่มอิทธิพลที่จะเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ถูกปกครองกับผู้ปกครอง นโยบายและการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลอาจเป็นการสร้างวิมานในอากาศมากกว่าที่จะเป็นการตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงนอกจากนี้ การสร้างการควบคุม โดยประชาชนในสังคมที่กำลังพัฒนานั้นก็เป็นไปไม่ได้ถ้าหากขาด ซึ่งกลุ่มที่ทำหน้าที่แทนประชาชน หรือแม้แต่พรรคการเมือง เองก็ไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบโดยปราศจากการมีกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ ในสังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2525, น. 206) กล่าวถึง ความหมาย คำว่า “อิทธิพล” หมายถึง

1. กำลังยังผลให้สำเร็จ
2. อำนาจที่แผ่อยู่ในบุคคลหรือรัฐ ซึ่งสามารถบันดาลให้เป็นไปตามประสงค์
3. อำนาจที่สามารถบันดาลให้ผู้อื่นต้องคล้อยตามหรือทำตาม
4. อำนาจที่สามารถบันดาลให้เป็นไปต่าง ๆ เช่น อิทธิพลดวงดาว
5. อำนาจที่นอกเหนือหน้าที่ เช่น ใช้อิทธิพลบังคับให้ยอม

สมบัติ จันทรวงศ์ (2535, น. 119 - 120) ให้ความหมายของคำว่า “ผู้มีอิทธิพล” หรือ “นักเลง” ในความหมายที่ดี หมายถึง ลักษณะประจำตัวหรือคุณสมบัติความเป็นลูกผู้ชายของคุณคนหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นให้ความเคารพยำเกรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบุคคลนั้นมีบทบาทเป็นผู้ดูแล สมัครพรรคพวกเพื่อนฝูง คุณสมบัติของความเป็นลูกผู้ชายหรือความเป็นนักเลงนี้รวมไปถึงความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว เสียสละ กล้าได้กล้าเสีย หรืออย่างที่เรียกกันว่า “เป็นคนใจถึง” และอาจหมายถึง นักเลงบางครั้ง มีพฤติกรรมนอกเหนือกฎหมายบางอย่างด้วยส่วนผู้มีอิทธิพล ได้แก่ บุคคลที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ก่อนแล้วว่าเป็นผู้ที่กว้างขวาง มีบุญบารมีเป็นที่นับหน้าถือตาในจังหวัดหรือภาคนั้น ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสามารถหรือคุณงามความดี หรือบารมีของคุณคนดังกล่าวในการช่วยเหลืออนุเคราะห์เป็นที่พึ่งพาแก่ประชาชนในชุมชนนั้น ๆ รวมตลอดถึงการให้ความร่วมมือแก่หน่วยราชการต่าง ๆ ในเขตจังหวัดหรือภาคนั้น ๆ ด้วย

ทองใบ ทองเปาด์ (2534, น. 39) ให้ความหมายของ “ผู้มีอิทธิพล” หมายถึง บุคคลผู้มีอำนาจในด้านมืดหรือลับ และเป็นอำนาจในทางไม่ดีไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ยุติธรรม และหมายถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจมืดนั้นกดขี่ข่มเหง รังแก และเบียดเบียนคนอื่น รวมทั้งกระทำการผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรมอันดีของประชาชน

อโณทัย บำรุงพงษ์ (2534, น. 19) ให้ความหมายในแง่วิชาการทั่วไป คำว่า “ผู้มีอิทธิพล” หมายถึง พลาณภาพ หรือศักยภาพของบุคคลหรือวัตถุหนึ่ง ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคลหรือวัตถุอื่นแต่คำว่า “ผู้มีอิทธิพล” กลับมีความหมายพิเศษเฉพาะคือหมายถึงบุคคลที่มีพฤติกรรมทางไม่ชอบธรรมต่อสังคม โดยไม่ได้รับการระงับยับยั้งพฤติกรรมในทางไม่ชอบธรรมของผู้มีอิทธิพลเท่าที่ผู้คนในสังคมรู้เห็นและเข้าใจตรงกัน ก็คือ การมีอิทธิพล หรือขีดความสามารถที่จะกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือก่ออาชญากรรมในลักษณะซ้ำซาก หรือต่อเนื่องยาวนาน หรืออย่างเปิดเผย โดยไม่ถูกดำเนินการตามกฎหมายจากผู้รักษากฎหมาย

กรมตำรวจ (2536, น. 8 - 9) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ผู้มีอิทธิพล” คือ ผู้กระทำการด้วยตนเอง หรือเป็นผู้ใช้ จ้างวาน หรือสนับสนุน โดยกระทำตนเองอยู่เหนือกฎหมายหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีชอบด้วยกฎหมาย กดขี่ข่มเหงประชาชนบ่อนทำลายความมั่นคงทางสังคมเศรษฐกิจและการเมือง และกระทำการดังกล่าวเป็นปกติธุระสำหรับข้อพิจารณาในเรื่องนี้ ขอให้พิจารณาเฉพาะรายใหญ่และที่กระทำเป็นกระบวนการมีขอบข่ายกว้างขวางเป็นปัญหาต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เช่น

1. เป็นนายทุนที่แสวงหาประโยชน์จากทางราชการโดยมิชอบ เช่น กักตุนสินค้า หรือผูกขาดทางการค้า โดยเอารัดเอาเปรียบประชาชนหรือค้ำกำไร หรือขึ้นราคาสินค้าโดยไม่ชอบ
2. ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การขุดแร่เถื่อน ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า หรือบุกรุก ป่าสงวน และสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็นเพื่อการเลี้ยงชีพ

3. ค่าของเถื่อน ของหนีภาษี
4. เป็นผู้ค้าหรืออยู่เบื้องหลังการค้ายาเสพติดรายใหญ่
5. ตั๋งบ่อนการพนันเป็นปกติธุระโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นเจ้าของมือสลาก

กินรวบ

6. ทำด้วยตนเอง หรือใช้ผู้อื่นบังคับขู่เข็ญ หรือหลอกลวงหญิง หรือเด็ก มาเพื่อค้าประเวณี

7. สมคบกับเจ้าหน้าที่ ของรัฐหรือใช้อิทธิพลของทางราชการ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

8. ประพฤติตนเป็นนักเลงอันธพาล หรือเป็นธุระจัดหาเมื่อปิ่นรับจ้าง หรือหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีการอันขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

9. สะสมอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าชนิดใด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้เพื่อการค้าหรือเตรียมการกระทำความผิดอย่างอื่น นอกจากนี้ยังได้อธิบายพฤติการณ์ของ “ผู้มีอิทธิพล” ไว้ในลักษณะกว้าง ๆ คือ

9.1 เป็นบุคคลซึ่งตนเองหรือบริวารสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน โดยมีพฤติการณ์หาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น เป็นผู้ค้าหรืออยู่เบื้องหลังการค้ายาเสพติดรายใหญ่ การค้าของเถื่อน บ่อนการพนัน และเจ้ามือสลากกินรวบจนมี ฐานะร่ำรวยสามารถสร้างอิทธิพลในทางการเมืองในหมู่ข้าราชการและประชาชน

9.2 นักการเมืองท้องถิ่นและกลุ่มการเมืองระดับชาติที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

9.3 กลุ่มเศรษฐกิจนายทุนที่ แสวงหาผลประโยชน์จากทางราชการ โดยมิชอบ เช่น กักตุน สินค้า หรือผูกขาดทางการค้า โดยเอารัดเอาเปรียบประชาชน

2.4.4.2 ความหมายของผู้มีอิทธิพล

จากแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพล จึงสรุปได้ว่าอำนาจและอิทธิพลมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ อิทธิพลมีความรุนแรงน้อยกว่าอำนาจ ทั้งนี้เนื่องจากอำนาจมีลักษณะของการบังคับให้กระทำ นอกจากนี้คำว่า ผู้มีอิทธิพล ซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้มีความแตกต่างกันออกไปในแง่ร้าย และแง่ดีแต่ส่วนใหญ่มักจะให้ความหมายในแง่ร้าย โดยเฉพาะบุคคลที่มีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีการกำหนดประเภทของผู้มีอิทธิพลไว้ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีความที่คล้ายคลึงกัน

2.4.5 พฤติการณ์ของกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่สำคัญ

- 2.4.5.1 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- 2.4.5.2 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการฮั้วประมูลและขัดขวางการเสนอ แข่งขันราคาในการประมูลงานของทางราชการ
- 2.4.5.3 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์ชนิดรถจักรยานยนต์ และรถยนต์รับจ้างผิดกฎหมาย
- 2.4.5.4 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์จากโรงงาน ร้านค้า สถานบริการ และสถานประกอบการต่าง ๆ
- 2.4.5.5 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบขนสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์ม บุหรี่ สุราเถื่อน และรับไกลเกลี่ยการนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
- 2.4.5.6 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบจัดให้มีบ่อนการพนัน โต๊ะพนันบอล ตู้ม้า หวยใต้ดิน ตู้จักรกลไฟฟ้าผิดกฎหมาย
- 2.4.5.7 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการค้าหญิงและเด็ก บังคับค้าประเวณี โสเภณีเด็ก
- 2.4.5.8 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบนำคนเข้า-ออก และอยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
- 2.4.5.9 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงหลอกลวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
- 2.4.5.10 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยว
- 2.4.5.11 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการจ้างทวงหนี้ ด้วยการข่มขู่หรือใช้กำลัง
- 2.4.5.12 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้าอาวุธ
- 2.4.5.13 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับมือปืนรับจ้าง
- 2.4.5.14 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการบุกรุกที่ดินสาธารณะ หรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.4.5.15 ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์จากการรับไกลเกลี่ยหรือคุ้มครองการกระทำผิดบนเส้นทางหลวงหรือสาธารณะ (ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ, 2546, น. 8)

สรุปได้ว่า ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่สามารถชักนำด้วยคำพูดหรือกำลังขู่เข็ญ บังคับผู้อื่นให้กระทำการหรืองดกระทำการมีพฤติการณ์ช่องสุ่มผู้คนอาวุธไม่ว่าจะเป็นบุคคลในเครื่องแบบ กลุ่มข้าราชการ พนักงานของรัฐ ประชาชน เพื่อใช้อำนาจบีบบังคับขู่เข็ญให้กระทำการหรืองดกระทำการที่มีฐานความผิดตามกฎหมาย เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง

2.4.6 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.4.6.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมบรรลุจุดหมายของกลุ่มนั้นกับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มและชุมชนนั้น

กรรณิกา ชมดี (2524, น. 11) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ดังนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ความร่วมมือของประชาชนไม่ว่าของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกันและเข้าร่วมรับผิดชอบดำเนินการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการโดยกระทำผ่านกลุ่มองค์การ เพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527, อ้างถึงใน ทวีทอง หงส์วัฒน์, 2527, น. 182 - 183) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเกี่ยวข้องทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าให้กระทำให้

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527, น. 6) ได้ให้ความหมายและหลักการสำคัญเรื่องนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลทำการส่งเสริม ชักนำสนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูปแบบส่วนบุคคลกลุ่มชน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครรูปแบบอื่น ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกัน

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523, น. 228) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง พฤติกรรมอันก่อให้เกิดการรวมและสมยอมประพุดิตตามพฤติกรรมคาดหวังของกลุ่มทางการและที่ไม่ใช่กลุ่มทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาคมอาสาสมัคร ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในความหมายนี้ ก็คือ การที่ประชาชนก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันนั่นเอง

อคิน รพีพัฒน์ (2527, น. 320) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า การให้ประชาชนเป็นผู้คิดค้นปัญหาเป็นผู้ทำทุกอย่าง ไม่ใช่เรากำหนดไปแล้วมาให้ประชาชนมาร่วมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทุกอย่างต้องเป็นเรื่องของประชาชนที่เกิดขึ้นมา

William (1976, อ้างถึงใน จักรพันธ์ เกียรติไพบูลย์, 2544, น. 9) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า หมายถึง การมีส่วนร่วมในการปะทะ สังสรรค์ทางสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคลและการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

Donald (1951, p. 285) ได้ให้คำนิยามของการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางสังคมไว้ว่าเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อกัน และระหว่างกลุ่มคนต่อกัน ซึ่งเป็นส่วนประกอบของกิจกรรมของกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการจากความหมายและวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชนนั่นเอง เพื่อให้บรรลุการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ดังนั้น

ที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งถือเป็นองค์การหนึ่งที่ได้เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกหรือตัวแทนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติหน้าที่ราชการในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เกิดผลดีต่อประชาชนโดยรวม

Pearse and Stiefel (1979, อ้างถึงใน จักรพันธ์ เกียรติไพบูลย์, 2544, น. 8) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า “การมีส่วนร่วมของประชาชน” หมายถึง การที่กลุ่มประชาชนหรือกระบวนการซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นผู้อยู่นอกได้เพิ่มความสามารถในการควบคุมทรัพยากรและสถาบันต่าง ๆ ตามสภาวะที่เป็นอยู่

2.4.6.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง (2522, น. 19) อธิบายเรื่อง ของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าการมีส่วนร่วม (Participation) เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนี้ จะต้องมีการพ้องจนเกิดการเริ่มโครงการเพื่อปฏิบัติการ กล่าวคือจะต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้ามาปฏิบัติการนั้น ๆ เหตุผลเรื่องแรกของคนที่จะมาร่วมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมดที่ทำโดย หรือทำในนามของกลุ่ม

กรรณิกา ชมดี (2524, น. 13) ได้สรุปแบบของการมีส่วนร่วมออกเป็น 10 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance at Meeting)
2. การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial Contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on Comities)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)
5. การมีส่วนร่วมสัมภาษณ์ (Interviewer)
6. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ชักชวน (Solicitor)
7. การมีส่วนร่วมเป็นผู้บริโภค (Customer)
8. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม (Entrepreneur)
9. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ใช้แรงงาน (Employee)
10. การมีส่วนร่วมออกวัสดุอุปกรณ์ (Material Contribution)

อคิน รพีพัฒน์ (2525, น. 78 - 79) แบ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและความต้องการของชุมชน ตลอดจนเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม

2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางต่าง ๆ ที่อาจนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา

3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแนวทางในการตัดสินใจนำไปสู่กระบวนการวางแผนและวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาและวางแผน เพื่อแก้ปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม

4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนเพื่อแก้ปัญหา

5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม

เจมส์ คีตส์ ปิ่นทอง (2527, น. 36) กล่าวถึง ลักษณะการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527, อ้างถึงใน ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2527, น. 182 - 183) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมเกิดจาก 3 ประการ คือ

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลบุคคลซึ่งบังเอิญเห็นพ้องต้องกันกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม

2. ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้น และลงมือกระทำร่วมกัน

3. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนในทิศทางที่ปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มกระทำการที่สนองความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ

พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์ (2527, น. 3) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะต้องมีขึ้นโดยตลอด ตั้งแต่ขั้นการร่วมวางแผนโครงการ การเสียสละกำลังแรงงาน วัสดุ กำลังเงิน หรือทรัพยากรใดที่มีอยู่ในชุมชนนั้น ๆ

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527, น. 6) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ดังนี้

1. ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้าปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นรวมตลอดถึงความต้องการของชุมชน

2. ร่วมคิดและสร้างรูปแบบของการพัฒนาและวิธีการพัฒนา เพื่อแก้ไข และลดปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสนองความต้องการของชุมชน

3. ร่วมวางนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดและแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของชุมชน

4. ร่วมการตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผล

6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถ ของตนเอง

7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนงานโครงการ และกิจกรรมให้บรรลุ ตามเป้าหมาย

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรม ที่ทำไว้โดยเอกชนและรัฐบาลได้ใช้ประโยชน์ได้ ต่อไป

Agbayani (1974, อ้างถึงใน จักรพันธ์ เกียรติ ไพบูลย์, 2544, น. 13) ได้จัดลำดับ ชั้นของการมีส่วนร่วมในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การร่วมประชุม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. การออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. การตีปัญหาให้กระจ่าง

4. การออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านปัญหา

5. การออกเสียงเลือกตั้ง

6. การบริจาคเงิน

7. การบริจาควัสดุ

8. การช่วยเหลือด้วยแรงงาน

9. การใช้โครงการที่เป็นประโยชน์ให้ถูกต้อง

10. การช่วยเหลือในการรักษาโครงการ

11. การทำงานกับตัวนำการเปลี่ยนแปลง

Chapin (1977, อ้างถึงใน อารมณ์พันธ์ จันทร์สว่าง, 2522, น. 20) ได้ทำการศึกษา แบบของการมีส่วนร่วมและได้แบ่งแบบของการมีส่วนร่วม ออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance at Meeting)

2. การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial Contribution)

3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on Committee)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)
5. การมีส่วนร่วมเป็นสมาชิก (Membership)

สรุปได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม เพื่อใช้ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งมี 6 ระดับ การมีส่วนร่วม ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการให้ความสนใจในปัญหาเสพติดในชุมชน
2. มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ถึงปัญหาเสพติด
3. มีส่วนร่วมในการหาข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด
4. มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ยาเสพติดแก่ทางราชการ
5. มีส่วนร่วมในการหาแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
6. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยราชการ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.4.6.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ฉอาน วุฑฒิ (2526, น. 16) ได้สรุปปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 11 ประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติตนให้คล้อยตามความเชื่อพื้นฐานบุคคลและกลุ่มบุคคลจะเลือกวิธีปฏิบัติซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตนเอง
2. มาตรฐาน คุณค่า บุคคลและกลุ่มบุคคลจะปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตนเอง
3. เป้าหมาย บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะส่งเสริมปกป้อง และรักษาเป้าหมายของตนเอง
4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในบางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา
5. ความคาดหวังบุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติตามแบบที่ตนคาดหวังว่า จะต้องปฏิบัติในสถานการณ์เช่นนั้น ทั้งยังชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นตามที่ตนคาดหวังจากผู้อื่น เช่นกัน

สรุปได้ว่า ด้านความร่วมมือของประชาชน หมายถึง บุคคลทั่วไปที่ชี้เบาะแสะกระทำความผิด การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือในปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงให้ความร่วมมือในการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นพยานในการจับกุมผู้กระทำผิดไปดำเนินคดี ได้รับร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงาน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่

2.5 บริบททั่วไป

2.5.1 การแบ่งส่วนราชการที่ทำการปกครองจังหวัดและที่ทำการปกครองอำเภอ ตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2559 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ ข้อ 3 ให้แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นราชการ บริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยราชการส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ที่ทำการปกครอง จังหวัด ที่ทำการปกครองอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ข้อ 17 ที่ทำการปกครองจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด
- (2) กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานของที่ทำการปกครองอำเภอและที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ
- (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 18 ที่ทำการปกครองอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่อำเภอ
- (2) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอำเภอ
- (3) ดำเนินงานเกี่ยวกับราชการอื่นที่มีใช้ของส่วนราชการใดตามที่ได้รับมอบหมาย
- (4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 19 ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอ
- (2) ดำเนินงานเกี่ยวกับราชการอื่น ที่มีใช้ของส่วนราชการใด ตามที่ได้รับมอบหมาย
- (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.5.2 การแต่งตั้ง มอบหมายงานของที่ทำการปกครองอำเภอ การปฏิบัติราชการในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง พ.ศ. 2559 ของที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งแบ่งโครงสร้างภายในออกเป็น 4 กลุ่มงานหรือฝ่าย 1 สำนักงาน 1 ศูนย์

2.5.2.1 กลุ่มงานบริหารงานปกครอง แบ่งงานภายในออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

1) ฝ่ายบริหารงานปกครอง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

1.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการปกครองท้องที่ การจัดทำแผนที่แนวเขตการปกครอง การจัดทำทะเบียนเกาะและการดูแล รักษาที่สาธารณะประโยชน์ในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ

1.2) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้าน

1.3) สนับสนุนการเลือกตั้งในทุกระดับ เว้นแต่การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

1.4) กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการอื่นในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามที่กฎหมายกำหนด

1.5) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง

1.6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

2) ฝ่ายการอนุญาตทางปกครอง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

2.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้ง ขออนุมัติ ขออนุญาต เกี่ยวกับสถานบริการ โรงแรม โรงรับจำนำ อาวุธปืน การค้าของเก่าและขายทอดตลาด การพนัน การเรียไร มูลนิธิ สมาคม และกฎหมายอื่น ๆ ในความรับผิดชอบของกรมการปกครองตามที่กฎหมายกำหนด

2.2) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

3) ฝ่ายการเงินและบัญชี มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

3.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงิน การบัญชี และการดูแลรักษาพัสดุ ครุภัณฑ์ ในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง

3.2) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

2.5.2.2 ฝ่ายทะเบียนและบัตร แบ่งงานภายในออกเป็น 4 ฝ่าย มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

- 1) งานทะเบียนทั่วไป มีอำนาจหน้าที่
 - 1.1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยงานทะเบียนครอบครัว ทะเบียนชื่อบุคคล ทะเบียนพินัยกรรมและทะเบียนอื่น ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง
 - 1.2) พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการประชาชนของอำเภอ
 - 1.3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย
- 2) งานบัตรประจำตัวประชาชน มีอำนาจหน้าที่
 - 2.1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
 - 2.2) กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานบัตรประจำตัวประชาชนของสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น
 - 2.3) พัฒนาและปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนของอำเภอ
 - 2.4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย
- 3) งานทะเบียนราษฎร มีอำนาจหน้าที่
 - 3.1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร
 - 3.2) กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรของสำนักงานทะเบียนในอำเภอ
 - 3.3) สนับสนุนการจัดการเลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำและจัดพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และสนับสนุนการจัดเลือกตั้งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทะเบียนตามที่ได้รับร้องขอ
 - 3.4) พัฒนาและปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนของอำเภอ
 - 3.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย
- 4) งานสถานะบุคคลและสัญชาติ มีอำนาจหน้าที่
 - 4.1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในส่วนของบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนในส่วนของชนกลุ่มน้อยและคนต่างด้าวอื่น
 - 4.2) ดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนชนกลุ่มน้อยและบัตรประจำตัวบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและแรงงานต่างด้าว

4.3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับ

มอบหมาย

2.5.2.3 ฝ่ายความมั่นคง แบ่งงานภายในออกเป็น 3 งานมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

1) งานการรักษาความสงบเรียบร้อย มีอำนาจหน้าที่

1.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง การจัดระเบียบสังคม การควบคุมและการกำกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ โรงแรม การพนัน และกฎหมายอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

1.2) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดในความรับผิดชอบของกรมการปกครองหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.3) สนับสนุนและช่วยเหลือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในอำนาจหน้าที่ของอำเภอ

1.4) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกิจกรรมอาสาสมัครชาตินิคม

1.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับ

มอบหมาย

2) งานรักษาความมั่นคงภายใน มีอำนาจหน้าที่

2.1) ดำเนินการเกี่ยวกับงานมวลชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กองกำลังภาคประชาชนและการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะการรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบและงานกิจการมวลชนอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการข่าว

2.3) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกิจการผู้อพยพ งานกิจการชนกลุ่มน้อย

2.4) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริการหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองปฏิบัติงานด้านสังคมจิตวิทยามวลชน แก้ไขปัญหาความขัดแย้งและการชุมนุมสาธารณะ การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ และการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความไม่สงบในพื้นที่

2.5) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจญ์

2.6) ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแล บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

2.7) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่ได้รับ

มอบหมาย

3) งานการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่

3.1) ดำเนินการด้านการสื่อสารตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการสื่อสารกรมการปกครอง

3.2) กำกับ ดูแลสถานีวิทยุคมนาคมในโครงข่ายสถานีวิทยุคมนาคมของกรมการปกครองในเขตพื้นที่อำเภอ

3.3) ปฏิบัติงานด้านการสื่อสารร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน หรืองานอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน

3.4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่รับมอบหมาย

4) งานอำนวยความสะดวกเป็นธรรม แบ่งงานภายนอกเป็น 2 มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

4.1) ฝ่ายดำรงธรรม มีอำนาจหน้าที่

4.1.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์จากประชาชนหรือที่ได้รับจากจังหวัดรวมถึงการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานต่าง ๆ

4.1.2) ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ประชาชน

4.1.3) ดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์บริการประชาชน

4.1.4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

4.2) ฝ่ายอำนวยความสะดวกเป็นธรรม มีอำนาจหน้าที่

4.2.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของฝ่ายปกครองและการเปรียบเทียบปรับคดีอาญาตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงาน / ฝ่ายทะเบียนและบัตร

4.2.2) ดำเนินการเกี่ยวกับการร่วมชั้นสูตรพลิกศพในหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง

4.2.3) ดำเนินการเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งและอาญาในอำนาจหน้าที่ของอำเภอ

4.2.4) ดำเนินตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

4.2.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

5) สำนักงานอำเภอ แบ่งงานภายในออกเป็น 1 งาน 2 ฝ่ายมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับ

5.1) งานบริหารทั่วไป มีอำนาจหน้าที่

5.1.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป งานเก็บรวบรวมข้อมูล และบรรยายสรุปของอำเภอประสานงานกับส่วนราชการอื่นที่ไม่มีหน่วยงานปฏิบัติในระดับพื้นที่ งานธุรการ งานสารบรรณ การประชาสัมพันธ์งานประชุมประจำเดือนของอำเภอ

5.1.2) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองบุคคลของข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างทุกประเภทในสังกัดกรมการปกครอง

5.1.3) ดำเนินการเกี่ยวกับงานรัฐพิธีและงานประเพณีต่าง ๆ

5.1.4) ดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของที่ว่าการอำเภอและอาคารสถานที่บริเวณที่ว่าการอำเภอ

5.1.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

5.2) ฝ่ายกิจการพิเศษ มีอำนาจหน้าที่

5.2.1) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานตามนโยบายรัฐบาล จังหวัด รวมทั้งภารกิจของส่วนราชการอื่นที่ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบในระดับพื้นที่

5.2.2) ดำเนินการเกี่ยวกับงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพตามที่ได้รับมอบหมาย

5.2.3) สนับสนุนและประสานงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์และช่วยเหลือราษฎรผู้ประสบภัยในอำเภอ

5.2.4) ดำเนินงานเกี่ยวกับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่

5.2.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

5.3) ฝ่ายแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ มีอำนาจหน้าที่

5.3.1) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ การส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและการจัดทำข้อมูลเพื่อการบริหารและพัฒนาพื้นที่อำเภอแบบบูรณาการ

5.3.2) ดำเนินการประสานแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ในพื้นที่อำเภอ กับแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งแผนพัฒนาของหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอ

5.3.3) ดำเนินงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.)

5.3.4) ดูแลรักษาระบบการสื่อสารข้อมูลของกรมการปกครองทั้งเครือข่ายภายใน (Intranet) และเครือข่ายภายนอก (Intranet) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารงานปกครอง

5.3.5) ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกและการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศในความรับผิดชอบของกรมการปกครองเพื่อรายงานผลให้กับส่วนกลาง

5.3.6) ดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงฐานข้อมูลสารสนเทศในความรับผิดชอบของกรมการปกครองการบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้ถูกต้องและปัจจุบันเพื่อจัดทำเป็นศูนย์ข้อมูลอำเภอ

5.3.7) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

6) ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับ

6.1) ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของประชาชนในพื้นที่

6.2) ให้บริการข้อมูลข่าวสาร

6.3) ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน

6.4) รับเรื่องปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชน

6.5) ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการร่วมตามมาตรา 32 แห่งราชกฤษฎีกาว่าด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

2.5.2.4 การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและความมั่นคง

1) การสืบสวน

1.1) ความหมายการสืบสวน การสืบสวน ความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า “การเสาะหา ทบทวนไปมา” และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(10) ได้ให้ความหมายของการสืบสวนไว้โดยได้บัญญัติไว้ว่า “การสืบสวน” หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิดจากความหมายของการสืบสวนดังกล่าว “การสืบสวนอาชญากรรม” จึงหมายถึง การที่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดอีกทั้ง เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

1.2) ผู้มีอำนาจในการสืบสวน และเขตอำนาจของการสืบสวนสำหรับผู้มีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญาได้นั้น ก็คือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั่นเอง ทั้งนี้หากเป็นข้าราชการตำรวจก็ไม่จำกัดว่าจะเป็นชั้นยศใด ไม่ว่าจะเป็นสืบตำรวจตรี จนถึงพลตำรวจเอกก็มีอำนาจ

เช่นเดียวกัน ในส่วนของฝ่ายปกครองให้หมายความรวมถึงนายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงเจ้าพนักงานอื่น ๆ ก็มีอำนาจสืบสวนได้ทั้งสิ้นเหตุที่เป็นดังที่กล่าวมาก็เพราะความหมายของ “พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ” นั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(16) หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้โดยให้รวมถึงพัสติ เจ้าพนักงานสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ที่ทำการเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปรามสำหรับเขตอำนาจการสืบสวนคดีอาญานั้น ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีได้มีบทบัญญัติระบุเรื่องเขตอำนาจการสืบสวนไว้โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับกับเรื่องเขตอำนาจการสอบสวนแต่ในเรื่องเขตอำนาจการสืบสวนนั้น ศาลฎีกาได้วางบรรทัดฐานไว้ปรากฏตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 140 / 2490 ว่า “ตำรวจมีอำนาจสืบสวนคดีอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร ส่วนพนักงานฝ่ายปกครองมีอำนาจสืบสวนได้อย่างจำกัดเฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนประจำอยู่นั้น” ซึ่งหมายความว่า ถ้าเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง เช่น นายอำเภอก็จะมีอำนาจสืบสวนเฉพาะในเขตอำนาจที่อยู่ในความรับผิดชอบถ้าเป็นกำนัน ก็เฉพาะในเขตตำบล ถ้าเป็นผู้ใหญ่บ้านก็เฉพาะในเขตหมู่บ้านเท่านั้น นอกจากนี้พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจดังที่กล่าวมาแล้วในปัจจุบันมีเจ้าพนักงานที่มีอำนาจสืบสวน ซึ่งอยู่ในความหมายของเจ้าพนักงานอื่น ๆ ที่มีอำนาจเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดอีกหลายหน่วยงาน เช่น เจ้าพนักงานปราบปรามยาเสพติด หรือที่เรียกว่า ป.ป.ส. เจ้าพนักงานป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน หรือ ป.ป.ง. เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดีเอสไอ เป็นต้น

1.3) ประเภทของการสืบสวน การแบ่งประเภทของการสืบสวนตามความหมายของคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น อาจแยกประเภทการสืบสวนออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การสืบสวนก่อนเกิดเหตุ หมายถึง การที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ได้สืบสวนข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ต้องสงสัยกระทำความผิดหรือสืบสวนหาร่องรอยพฤติการณ์ที่อาจมีการกระทำความผิดเพื่อสืบสวนไว้ก่อนที่จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น รวมถึงการสืบสวนหาข้อมูลท้องถิ่นกับอาคารสถานที่ แหล่งที่อาจเกิดอาชญากรรม หรือแหล่งที่ล่อแหลมต่อการประกอบอาชญากรรมได้ง่าย เพื่อที่จะนำมาวางแผนป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นซึ่งการสืบสวนหาข้อมูลก่อนเกิดเหตุนี้มีนัยสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะ “การสืบสวนก่อนเกิดเหตุ” นั้น เจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการไปเพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยการสืบสวนหลังเกิดเหตุ หมายถึง เมื่อมีเหตุเกิดขึ้นจะต้องสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด ผู้สืบสวนจะต้องสืบสวนหาร่องรอยพยานหลักฐานจากบุคคลหรือสถานที่สถานที่เกิดเหตุ เพื่อหาพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ เพื่อสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและนำหลักฐานมายืนยันการกระทำความผิดอีกด้วย ซึ่งในหลักการสืบสวนตามหลักสากลนั้น มีความมุ่งหมายเดียวกัน กล่าวคือเมื่อมีคดีเกิดขึ้นจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิดก็ตาม เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งความร้องทุกข์แล้วจำเป็นจะต้อง

มีการสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิดหรือหาตัวคนร้าย ซึ่งอาจจะต้องแบ่งขั้นตอนในการสืบสวนหาร่องรอยหลักฐานรวมถึง พยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการดำเนินคดีอย่างเป็นระบบ

1.4) การสืบสวน (INVESTIGATION) เป็นการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและหลักฐานของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่จึงมีขั้นตอนการปฏิบัติหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น มีการใช้สายลับหาหลักฐาน มีการเฝ้าสะกดรอย เป็นต้น ซึ่งสามารถแบ่งขั้นตอนการสืบสวนได้ ดังนี้ (บุญชอบ พุ่มวิจิต, 2537, น. 2 -5)

1.4.1) การสำรวจสถานที่ (Casing)

1.4.2) การใช้สายลับ (How to Use Spies)

1.4.3) การอำพราง (UNDERCOVER)

1.4.4) การสะกดรอย (SURVEILLANCE)

1.4.5) การซักถาม (INTERVIEW)

2) รูปแบบการสืบสวนเพื่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.1) การใช้สายลับ

2.1.1) สายลับที่สร้างขึ้น สายลับชนิดนี้อาจเป็นคนที่อยู่ในวงการยาเสพติด โดยในองค์กร อาชญากร มักมีคนประเภทหนึ่งที่เราเรียกว่า Little Men คนเหล่านี้มีหน้าที่จัดการงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ในองค์กรอาชญากร เราสามารถสร้างให้เขาให้ข่าวแก่เราโดยอาจมีข้อแลกเปลี่ยนไม่ว่าจะเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นที่ถูกเสนอให้แลกเปลี่ยนกับข่าว

2.1.2) สายลับโดยธรรมชาติ สายลับประเภทนี้เป็นสายลับที่เสนอตัวเข้ามาเพื่อให้ข่าวส่วนใหญ่มักเป็นคนที่อยู่แก๊งอาชญากร การเสนอตัวเข้ามาของสายลับประเภทนี้ ก็ต้องการผลประโยชน์ที่แตกต่างออกไป เช่น ต้องการให้ตำรวจ Stamp Out แฟ้มประวัติหรือต้องการเลิกกระทำผิด หรือต้องการหักหลังเพื่อนเมื่อมีการระแวงกัน หรือเพื่อเงิน

2.2) การเฝ้าจุดและสะกดรอยติดตาม ก็ทำได้หลายวิธีตามหลักของการสืบสวน โดยทั่วไปแต่ต้องอาศัยข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลที่มีการจัดทำไว้อย่างเป็นระบบ

2.3) การดักฟัง เป็นการสืบสวนที่ได้ผลรวดเร็ว ตรงไปตรงมา แต่เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายและไม่ได้รับการยอมรับในการพิจารณาคดีในชั้นศาลต้องอาศัยอุปกรณ์ทางเทคนิคขั้นสูง

2.4) การล่อซื้อ วิธีการนี้ ยังเป็นวิธีการที่ใช้กันอยู่อย่างแพร่หลายและคนร้ายส่วนใหญ่จะรู้ทันในวิธีการดังกล่าวแต่ก็เป็นวิธีการที่ทำได้ง่ายจุดเสียของวิธีการนี้ ก็คือ เป็นการโน้มน้าวหรือชักจูงให้คนร้ายกระทำความผิดแล้วถูกจับกุม

2.5) การตรวจสอบกระแสการเงิน วิธีการนี้เป็นวิธีการที่สามารถกระทำได้เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเกี่ยวข้องกับเงินจำนวนมาก ฉะนั้นกระแสการเงินของกลุ่มอาชญากร

จึงมีความเคลื่อนไหวแบบคลื่นลูกใหญ่ แต่การสืบสวนวิธีการนี้ในสังคมเราก็ยังเป็นวิธีการที่ยังไม่แพร่หลาย เนื่องจากมีกฎหมายคุ้มครองแต่ก็สามารถกระทำได้ หากผู้สืบสวนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีความสามารถ

3) การข่าว

สุรชาติ บำรุงสุข และคณะ (2553, น. 4-6) จุลสารความมั่นคงศึกษา ปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) ได้ให้ความหมายและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานข่าว การปฏิบัติการข่าวสารยังมีการให้ความหมายที่แตกต่างกันไป ซึ่งมักจะเกิดจากความเข้าใจเอาเองของผู้ปฏิบัติ เช่น ความเข้าใจว่าหมายถึงการปฏิบัติการจิตวิทยา (Psychological Operation) การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) การวิเทศสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน (Media Relations) หรือการลวงทางทหาร (Deception) เป็นต้น ซึ่งความเข้าใจดังกล่าวอาจจะไม่ผิด หากแต่เป็นการเลือกกล่าวถึงเครื่องมือบางประการของการปฏิบัติการข่าวสาร โดยอาจจะยังไม่เข้าใจความหมายในองค์รวม นอกจากนี้การปฏิบัติการข่าวสารที่ใช้ในหน่วยงานที่มีภารกิจแตกต่างกัน ก็มีผลทำให้ความหมายอาจจะแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งจะยกคำจำกัดความที่มีการใช้อู่มากกล่าวโดยสังเขป ได้แก่

อาจสรุปได้ว่า “ข่าว” คือ เรื่องราวบรรดาเหตุการณ์ทั้งปวงที่ปรากฏขึ้นเมื่อพิจารณาแล้วว่ามีมีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่จึงกำหนดให้เป็น “ข่าวสาร” และเมื่อนำมาผ่านกระบวนการดำเนินการวิธีด้านการข่าวแล้วก็จะได้ “ข่าวกรอง” ความหมายโดยละเอียดอาจพิจารณาได้ดังนี้ ข่าว (NEWS) ข่าวสาร (Information) ข่าวลือ (Rumor) ข่าวกรอง (Intelligence) ข้อมูล (Data) และได้แบ่งการดำเนินการของการปฏิบัติการข่าวสารออกเป็น 2 ด้าน คือ “เชิงรุก” กับ “เชิงรับ” การปฏิบัติการเชิงรุก เป็นการเข้าไปใช้ประโยชน์ (ลวงรู้ความลับ) จากข้อมูลข่าวสารของฝ่ายตรงข้าม ควบคุมไปกับการทำลายหรือลดศักยภาพข้อมูลข่าวสารหรือระบบข้อมูลข่าวสารของฝ่ายตรงข้ามไม่ให้เป็นภัยอันตรายต่อฝ่ายตนการปฏิบัติการเชิงรับ มุ่งเน้นไปที่การปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารและระบบข้อมูลข่าวสารของฝ่ายตนให้พ้นจากการที่ฝ่ายตรงข้ามจะเข้ามาใช้ประโยชน์ทำลายหรือลดศักยภาพ โดยวัตถุประสงค์ในชั้นปลาย คือ การดำรงความเหนือกว่าด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Superiority) และช่วยให้ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ความเหนือกว่าดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำสงคราม การรับมือกับสถานการณ์ ภัยคุกคาม หรือความเสี่ยงได้อย่างถูกต้องและทันเวลา หน่วยข่าว คือ หน่วยงานปฏิบัติการด้านการข่าว รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติงานข่าวและหน่วยงานสนับสนุน อาจเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ได้ บุคคลที่เกี่ยวข้องในงานการข่าว ได้แก่ ผู้อุปถัมภ์ ผู้ใช้ประโยชน์จากข่าวผู้บริหารข่าวผู้วางแผน / อำนาจการ ผู้รวบรวม ผู้วิเคราะห์ ผู้ผลิตข่าว ผู้กระจายข่าวโดยมีหลักสำคัญในการปฏิบัติงานข่าวลับ คือ หลักการตัดตอน (Cut - Out) หลักให้รู้เท่าที่จำเป็นต้องรู้ (Need to Know) หลักการแบ่งงานทำเป็นส่วน ๆ (Compartmentation) หลักการรักษาความปลอดภัย

4) การตรวจค้นจับกุม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93 ห้ามมิให้ทำการค้นบุคคลใดในที่สาธารณะ เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด การค้น มาตรา 92 ห้ามมิให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นและในกรณี ดังต่อไปนี้

4.1) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐาน หรือมีเสียง หรือพฤติการณ์อื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น

4.2) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน

4.3) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้าขณะที่ถูกไล่จับหนี เข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้น ควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น

4.4) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐาน พิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน (5) เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา 78

4.5) ม.92 วรรคสอง การใช้อำนาจตาม (4) ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ค้นส่งมอบสำเนาบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สิน ที่ได้จากการตรวจค้น รวมทั้งจัดทำบันทึกแสดงเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูก ตรวจค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นให้ส่งมอบหนังสือดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้ และรับรายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

4.6) การค้นบุคคล มี 3 ลักษณะ คือ การค้นบุคคลในที่สาธารณะ การค้นบุคคลในที่รโหฐานและการค้นบุคคลผู้ถูกจับ มีรายละเอียดดังนี้ การค้นบุคคลในที่สาธารณะ

4.6.1) โดยหลักห้ามค้นบุคคลใดในที่สาธารณะ

4.6.2) ข้อยกเว้นที่สามารถค้นบุคคลในที่สาธารณะ ประกอบด้วยหลัก 2 ประการ คือ ต้องเป็นกรณีเจ้าพนักงานปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือมีไว้เป็นความผิดประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93

5) การค้นบุคคลในที่รโหฐาน

5.1) ต้องมีการเข้าไปในที่รโหฐานนั้นโดยชอบ โดยปกติที่รโหฐานนั้นเจ้าพนักงานจะเข้าไปไม่ได้ ดังนั้นการจะค้นบุคคลในที่รโหฐานได้จึงต้องมีการเข้าไปในที่รโหฐานนั้นโดยชอบหรือโดยถูกต้องเสียก่อน เช่น มีหมายค้นที่รโหฐานนั้น หรือมีเสียงร้องให้ช่วย หรือปรากฏความผิดซึ่งหน้า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 92

5.2) ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลนั้นเอาสิ่งของที่ต้องการพบ ซุกซ่อนในร่างกาย เจ้าพนักงานจึงสามารถค้นตัวบุคคลดังกล่าวได้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 100 วรรค 2 การค้นตัวผู้ถูกจับ เมื่อมีการจับกุมผู้กระทำความผิด เจ้าพนักงานมีอำนาจค้นตัวผู้ถูกจับและยึดสิ่งของที่อาจใช้เป็นหลักฐานได้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 ซึ่งในการตรวจค้นบุคคลต้องกระทำโดยสุภาพ ถ้าตรวจค้นผู้หญิงต้องให้ผู้หญิง เป็นผู้ค้นเจ้าพนักงานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดฯ มีอำนาจเข้าตรวจค้นที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้น โดยหลักปฏิบัติ เจ้าพนักงานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดฯ มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นจะต้องมีเหตุ ดังนี้

5.2.1) มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่

5.2.2) มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ซุกซ่อนอยู่

5.2.3) มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลายหรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม การเข้าตรวจค้นที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นจะต้องประกอบไปด้วยเหตุ 3 ประการ ข้างต้นหลักการปฏิบัติขณะจับกุม

5.2.3.1) การตรวจสอบและการแสดงหมายจับกรณีมีหมายจับก่อนจับเจ้าพนักงานผู้จับต้องตรวจสอบให้แน่ชัดว่าหมายจับยังคงมีผลอยู่หรือไม่ หากมีการจับกุมผู้ทำผิดไปแล้วคดีขาดอายุความ หรือมีการถอนหมายจับ หมายจับก็ใช้ไม่ได้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 68 และเมื่อมีการจับเจ้าพนักงานผู้จับต้องแสดงหมายจับแก่ผู้ถูกจับด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 86

5.2.3.2) การแจ้งว่าเขาต้องถูกจับในขณะที่มีการจับกุมทุกครั้ง เจ้าพนักงานผู้จับต้องแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่าเขาจะถูกจับกุม เว้นแต่กรณีจะหลบหนีต่อสู้อย่างมีพฤติการณ์ในการต่อสู้ขัดขวาง

5.2.3.3) การแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับในสถานที่จับผู้จับต้องแจ้ง

สิทธิให้ผู้ถูกจับทราบ คือ

(1) สิทธิจะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำนั้น

อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

(2) สิทธิที่จะพบทนายและปรึกษาทนายความ

หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

(3) กรณีผู้ถูกจับประสงค์แจ้งญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ

ทราบถึงการจับกุม ก็ให้เจ้าพนักงานดำเนินการได้ หากสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด และให้ผู้ถูกจับไปที่ทำการของพนักงานสอบสวน ผู้จับกุมต้องสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่จับกุม เว้นแต่สามารถนำไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ขณะนั้น โดยผู้จับกุมต้องไปพร้อมกับผู้ถูกจับด้วย การปฏิบัติของผู้จับ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานผู้จับต้องเอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนทันที และเมื่อถึงที่ทำการแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของที่ทำการของพนักงานสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับกุมให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งแก่ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟังและมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับ หลักเกณฑ์และหลักปฏิบัติในการจับกุม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจต้องยึดหลักในการปฏิบัติ ดังนี้ จะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งศาลมิได้ เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตาม ป.วิ อาญา มาตรา 78 และการจับบุคคลใดในที่สาธารณะนอกจากมีหมายจับแล้วจะต้องมีการค้นโดยชอบข้อยกเว้นการจับโดยไม่มีหมายจับ

(3.1) การจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า ความผิด

ซึ่งหน้า ได้แก่ ความผิดซึ่งเห็นขณะกำลังกระทำหรือพบในอาการใด ซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้วสด ๆ ในกรณีไม่เป็นความผิดซึ่งหน้าแต่กฎหมายให้ถือว่าเป็นความผิดซึ่งหน้า มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ

(3.1.1) ต้องดูพฤติการณ์ของบุคคล

ผู้กระทำความผิด

(3.1.1.1) เมื่อบุคคลหนึ่งถูก

ไล่จับตั้งผู้กระทำความผิดโดยมีเสียงร้องเอะอะ

(3.1.1.2) เมื่อพบบุคคลแทบ

จะหนีที่ทันใดหลังจากกระทำความผิดในถิ่นแถวใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุและมีสิ่งของที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่น อันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีร่องรอยพิรุณ เห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้า หรือเนื้อตัวผู้นั้น

(3.1.2) ต้องเป็นความผิดที่ระบุไว้ในบัญชี

ท้าย ป.วิ.อาญา

(3.1.2.1) ความผิดซึ่งหน้า

เจ้าพนักงานนั้นต้องได้เห็นการกระทำความผิดซึ่งหน้าด้วยตาของเจ้าพนักงานจริง ๆ ไม่ใช่คำบอกเล่าของผู้อื่นอีกทอดหนึ่งจึงจะมีอำนาจจับได้ส่วนการเห็นนั้นไม่จำกัดวิธี อาจเห็นโดยการช่มดู แอบดู หรือโดยใช้กล้องโทรทัศน์วงจร ปิดก็ได้

(3.1.2.2) ความผิดซึ่งหน้า

แท้จริง เจ้าพนักงานมีอำนาจจับทุกฐานความผิด ไม่ว่าจะ เป็น ป.อาญา หรือ พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญาอื่น ๆ (ไม่ต้องคำนึงว่าความผิดนั้นจะอยู่ในบัญชีท้าย ป.วิ อาญาหรือไม่) แต่ความผิดที่ถือว่าเป็นความผิดซึ่งหน้าตาม ป.วิ อาญา ม.80 วรรค 2 ต้องเป็นความผิดที่ระบุไว้ในบัญชีท้าย ป.วิ อาญา เท่านั้น

(3.1.2.3) ความผิดซึ่งหน้า

“ซึ่งเห็นกำลังกระทำ” นั้นอาจเป็นความผิดต่อเนื่องก็ได้กล่าวคือเป็นความผิดที่ผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ตลอดเวลาต่อเนื่องกันไป เช่น ความผิดฐานพาไปเพื่อการอนาจาร หรือมีปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น

(3.1.2.4) สำหรับ “ความผิด

ซึ่งถือว่าเป็นความผิดซึ่งหน้า” นั้น ได้แก่ กรณีเจ้าพนักงานผู้จับมิได้ “เห็น” หรือ “พบ” การกระทำความผิดด้วยตนเองแต่เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่าเป็นความผิดซึ่งหน้าและต้องเป็นความผิดที่ระบุไว้ในบัญชีท้าย ป.วิ อาญา เช่น ความผิดฐานข่มขืนฯ ความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเสรีภาพ ความผิดเกี่ยวกับ ลัก - วิ่ง - ซิง - ปล้น และกรรโชกทรัพย์ฯ เป็นต้น

(3.1.2.5) หากเป็นความผิด

ซึ่งหน้า ซึ่งกระทำในที่รโหฐาน นอกจากเจ้าพนักงานมีอำนาจจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับแล้วยังมีอำนาจเข้าไปในที่รโหฐานได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นด้วย

(3.2) การจับบุคคลที่มีพฤติการณ์อันควรสงสัย

ว่าจะก่อเหตุร้าย เมื่อเจ้าพนักงานพบบุคคลผู้มีพฤติการณ์ที่น่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่น อันสามารถใช้ในการกระทำความผิด กล่าวคือ แม้การกระทำของผู้ต้องหาอยู่ในขั้นเตรียมการ ยังไม่ถึงขั้นลงมือกระทำความผิด เจ้าพนักงานก็สามารถจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับแต่ต้องเข้าเงื่อนไขคือ ผู้นั้นต้องมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

(3.3) กรณีมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใด น่าจะได้กระทำความผิดอาญาและกำลังจะหลบหนีและมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับได้ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสามารถจับกุมได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ กรณีนี้มีหลักเกณฑ์ในการ พิจารณา 2 ประการ คือ

ประการแรก ต้องมีหลักฐานตามสมควร ว่าบุคคลนั้นน่าจะกระทำความผิดอาญาฐานหนึ่งฐานใด และมีพฤติการณ์หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้น จะหลบหนี หรือไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น

ประการที่สอง ต้องมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้

(3.4) ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราว หลบหนีหรือมีพฤติการณ์จะหลบหนี กรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีไประหว่าง ถูกปล่อยตัวชั่วคราว เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่พบการกระทำความผิดดังกล่าวด้วยตนเองสามารถ จับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ หรือกรณีบุคคลที่ทำสัญญาประกันเป็นหลักประกันเป็นผู้พบเห็น อาจขอให้ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด จับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ถ้าไม่สามารถขอความช่วยเหลือ จากเจ้าพนักงานได้ทันท่วงทีก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้เองแล้วส่งไปยังพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด แล้วให้พนักงานนั้นรีบจัดส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปยังพนักงาน หรือศาลโดยคิดค่า พานหนะจากบุคคลซึ่งทำสัญญาประกัน

สรุปได้ว่า การปฏิบัติงาน หมายถึง ภารกิจหน้าที่ที่ถูกกำหนดขึ้นมาควบคุม กับตำแหน่งในสถาบันซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใดก็ตามต้องปฏิบัติงานให้เป็นไป ตามภารกิจหน้าที่ ซึ่งได้กำหนดไว้เฉพาะตำแหน่งนั้น ๆ และบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ต้องนำความรู้ความสามารถทักษะประสบการณ์หรือมโนทัศน์ของตนเองที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมอย่างมีศาสตร์และศิลป์ในที่นี้ หมายถึง การปฏิบัติงานของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การสืบสวน หมายถึง การตรวจสอบสถานที่ การใช้สายลับ การอำพราง การสะกดรอย การซักถาม และการสัมภาษณ์ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงหลักฐานและรายละเอียด แห่งความผิดมิการศึกษาวิเคราะห์พื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ใช้สายลับในการล่อซื้อยาเสพติดใช้เจ้าหน้าที่ เขาปฏิบัติกรลับโดยการอำพรางตัว สะกดรอยในการปฏิบัติงาน มีเทคนิคในการซักถามและการสัมภาษณ์ ทำให้ได้รับข้อเท็จจริงจากผู้ที่ถูกซักถามหรือสัมภาษณ์

2. การข่าว หมายถึง การกระทำการใด ๆ ที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ยาเสพติดอันเป็นประโยชน์ต่อภารกิจด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอ

ฝ่ายความมั่นคง มีการแจ้งเบาะแสจากแหล่งข่าวกรองที่น่าเชื่อถือทำให้งานประสบความสำเร็จ รวมพยานหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงจับกุมหรือออกหมายจับ นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการข่าวมาประเมินระดับค่าความน่าเชื่อถือ มีการวิเคราะห์ข่าวจากแหล่งข่าวกรองที่ได้รับการรักษาความลับของข้อมูลการข่าว

3. การตรวจค้นจับกุม หมายถึง การตรวจคนบุคคล ตรวจคนยานพาหนะ ตรวจค้นสถานที่ เพื่อหาผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 อย่างรวดเร็ว แน่นนอน และสม่าเสมอ จับกุมเมื่อมีพยานหลักฐานที่แน่นนอน มีการตรวจค้นสถานที่แสวงหาวัตถุต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องสงสัย มีสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น จากการตรวจค้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

ลิขิต วิชญ์ชินทร์ (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับน้อย 2) สภาพปัญหาในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อย 3) มาตรการและแนวทางในการปฏิบัติงานที่กลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ ได้แก่ การเพิ่มโทษให้หนักขึ้นทั้งผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด ตลอดจนการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ถือว่าเป็น สิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้งานนี้ดีขึ้น

จุลจรัส ลิ้มถาวร (2541, น. 121 - 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการปราบปรามยาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดลำพูน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานปราบปรามยาบ้า คือ ปัจจัยด้านกฎหมายและปัจจัยด้านแนวทางการดำเนินงานตามแผนแม่บทกรมตำรวจ ปัจจัยด้านบุคคลในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจ กลุ่มนักรบเมืองและประมาณกำลังคน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะที่ใช้ปราบปราม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประสานงานกัน โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นต่อแนวทางการแก้ไขว่าไม่ควรให้มีการกระตุ้นตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย และศาลไม่ควรใช้ดุลพินิจลดหย่อนผ่อนโทษ ควรให้กฎหมายมีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง เด็ดขาด โดยรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาอย่างใกล้ชิดจริงจัง

อัศวิน พรหมอารีรักษ์ (2546, น. 150 - 151) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัญหาอุปสรรค ในการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ การขาดงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ข้อมูลข่าวสารการได้รับความร่วมมือจากประชาชน

และการประสานงานระหว่างหน่วยงานความต่อเนื่องและความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดทั้งด้านการปฏิบัติการและด้านการบริหารมีน้อยรวมทั้งกฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่

เกียรติยศ จันทร์สะอาด (2547, น. 101 - 102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาท การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหายาเสพติด จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ปัจจัย คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน และด้าน วิธีการปกครองบังคับบัญชา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.26 ตัวแปรอิสระทั้งหมด สามารถอธิบายการผันแปรบทบาทการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหายาบ้า จังหวัด มหาสารคาม บทบาทการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหายาบ้า จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปฏิบัติมาก

บดินทร์ พิษณุรักษา (2547, น. 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการปราบปราม ยาเสพติดในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดมาจาก วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในการดำเนินการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของจังหวัด แม่ฮ่องสอน มีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย จำนวนบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด รวมถึงงบประมาณมีไม่เพียงพอ แต่ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวไม่ได้ส่งผล กระทบต่อการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาพรวมของจังหวัดแม่ฮ่องสอนแต่อย่างใด

ศุภวิทย์ สุตีสงค์ (2547, น. 86 - 87) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด คือ ด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบในงานด้านโอกาสและความก้าวหน้า ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านการยอมรับ นับถือ ด้านนโยบายการบริหาร และด้านวิธีการบังคับบัญชา โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.998 ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 99.60

จรัญ เรืองธรรม (2549, น. 114 - 119) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการป้องกัน ปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสถานีตำรวจภูธร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จในการดำเนินการยาเสพติดในระดับสูง คือ ปัจจัยด้านกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และปัจจัยด้านการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากรและเวลาที่มีความสัมพันธ์ ต่อการดำเนินงานในระดับปานกลางและยังพบว่ามีกำลังพล งบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การขาดการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นปัญหา

และอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

สุนทรียพรรณ กาปั้นทอง (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัดยะลา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอ ไม่มีประสบการณ์ ไม่ใช่คนในพื้นที่ และมีปัญหาการใช้ภาษา ด้านโครงสร้าง การส่งการไม่เป็นเอกภาพ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ทำงานแบบต่างคนต่างทำ และด้านนโยบายเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุนนโยบายเป็นแบบบนลงล่าง ด้านงบประมาณมีปัญหาขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยด้านการข่าวขาดแหล่งข่าวและไม่สามารถหาแหล่งข่าวที่ดีได้ 2) ขั้นตอนและวิธีการด้านการสืบสวนสอบสวนความไม่สงบในพื้นที่ เป็นอุปสรรคในการลงพื้นที่ปฏิบัติงาน งานมีความล่าช้า ด้านการประชุมวางแผนใช้ความชำนาญและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ เป็นหลักขาดข้อมูลจากแหล่งข่าว ขาดการทำงานเป็นทีม ด้านการจับกุม มีการจับกม่น้อย เนื่องจากความไม่สงบของพื้นที่ การขอหมายค้นมีความล่าช้า กลุ่มนักค้ามีรูปแบบที่แนบเนียน และซับซ้อน และด้านการส่งดำเนินคดีเป็นปัญหาในการดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล

ณรงค์ กุณินเทศ และคณะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสืบสวนเพื่อการปราบปรามยาเสพติดในชุมชนใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณรวมกันมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสืบสวน เพื่อการปราบปรามยาเสพติดการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 23 คน การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่ายในชุมชน 3 ชุมชน คือ ชุมชนธนินทร ชุมชนมัศยิตบ้านสมเด็จ และชุมชนวัดสังข์กระจาย จำนวนชุมชนละ 200 คน วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการสืบสวนที่สำคัญคือการใช้สายลับและการรวบรวมพยานหลักฐานให้ชัดเจนก่อนที่จะจับกุมผู้กระทำผิดทั้งนี้ สายลับต้องได้รับความปลอดภัยมากที่สุด 2) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนารูปแบบการสืบสวนเพื่อปราบปรามยาเสพติดในภาพรวมทั้ง 3 ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน 3) ประสิทธิภาพของการนำคู่มือการสืบสวนเพื่อการปราบปรามยาเสพติดมาใช้ในชุมชนธนินทร ชุมชนมัศยิตบ้านสมเด็จและชุมชนวัดสังข์กระจายอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน

ศุภรา พลลาภ (2557, น. 98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับปัจจัยสูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านปกครองบังคับบัญชา ด้านความสำเร็จของผลงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการยอมรับ

นับถือ ด้านนโยบายและการบริหาร และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านเงินเดือนและประโยชน์เกื้อกูล

ธนธร ตันติศศิรัตน์ (ม.ป.ป., น. 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรณีศึกษากองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ ข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ที่ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดทั้งหมด จำนวน 51 คน วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงใช้สถิติ F - test เปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐานแล้วนำในรูปของตารางประกอบบรรยายผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการตำรวจ สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ที่ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี มากกว่าครึ่งหนึ่งมีระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีสถานภาพสมรสแล้ว ข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการปราบปรามยาเสพติดต่ำกว่า 5 ครั้ง และมีประสบการณ์จับกุมคดียาเสพติด 0 - 5 ปี ส่วนระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยแวดล้อมของข้าราชการตำรวจกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ที่ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด ผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านโอกาสและความก้าวหน้า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการประสานงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการสืบสวนหาข่าว โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการจับกุม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน ด้านการปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสถานภาพ การฝึกอบรมด้านการปราบปรามยาเสพติด ประสบการณ์จับกุมคดียาเสพติด ส่วนด้านปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ ด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านโอกาสและความก้าวหน้าด้านการประสานงาน ด้านการสืบหาข่าว และด้านการจับกุม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01 ยกเว้นด้านอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hager (1971) ได้ศึกษาถึง วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษในชนชั้นกลางกับครอบครัวในอเมริกา โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษ แผนการเรียน คะแนนการเรียน การคบเพื่อน ความบกพร่องในการคบหาสมาคมกับคนอื่นจากกลุ่มนักเรียนชั้น 8 ถึง 12 จากโรงเรียน 3 แห่ง จำนวน 4,230 คน ยาเสพติดที่ศึกษา คือ กัญชาที่ทำให้เกิดประสาทหลอนและแอมเฟตามีน พบว่า เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว มีโอกาสที่จะใช้ยาเสพติดให้โทษได้มากกว่า เด็กที่ได้ความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และพบว่าการติดยาเสพติดให้โทษทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง คือ การติดยาเสพติดให้โทษทำให้พ่อแม่พี่น้องห่างเหินออกไปอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ

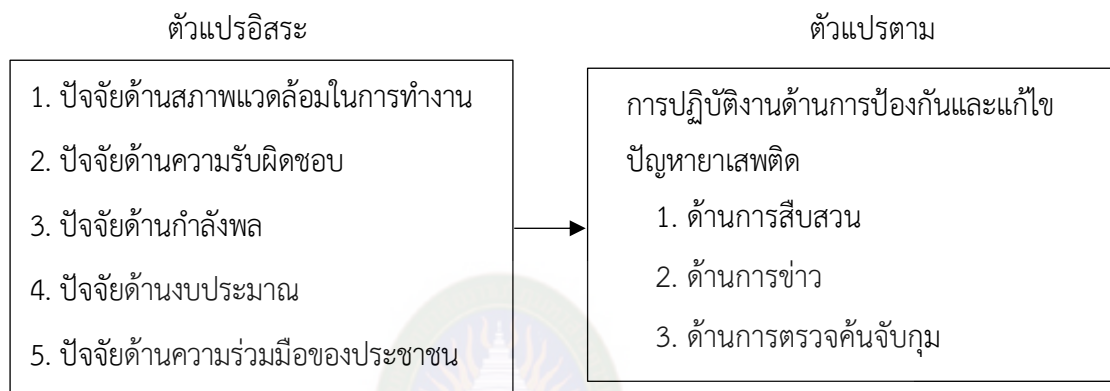
Jones (1974) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบทัศนคติและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 กลุ่ม ๆ ละ 60 คน กลุ่มหนึ่งได้เรียนโปรแกรมยาเสพติดอยู่แล้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่มีความรู้แตกต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและนักเรียนหญิงมีทัศนคติมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้นมีทัศนคติ มากกว่าบิดามารดาที่แยกกันอยู่

Hawkins and Catalano (1991) และทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยออร์ซิงตัน ในซีแอตเทิล ได้ดำเนินการวิจัยการใช้สารในทางที่ผิดของเยาวชนและการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนในต้นปี 1980 พวกเขาได้ค้นพบปัจจัยเสี่ยงในปัญหานี้ และยังคงดำเนินการวิจัย ต่อไป

Hoffman (2002) ได้ทำการวิจัยเรื่อง A Contextual Analysis of Differential Association, Social Control and Strain Theory of Delinquency พบว่า เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ไม่มีงานทำซึ่งมีแต่ความตึงเครียดได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดาน้อยและการไม่ค่อยมีส่วนร่วมในโรงเรียนของเด็กจะมีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิด

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัย ได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้ลำดับวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัย ได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายความมั่นคง ได้แก่ ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงและปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

3.1.1	จังหวัดนครราชสีมา	32 อำเภอ จำนวน 96 คน
3.1.2	จังหวัดชัยภูมิ	16 อำเภอ จำนวน 48 คน
3.1.3	จังหวัดบุรีรัมย์	23 อำเภอ จำนวน 69 คน
3.1.4	จังหวัดสุรินทร์	17 อำเภอ จำนวน 51 คน
3.1.5	จังหวัดยโสธร	9 อำเภอ จำนวน 27 คน
3.1.6	จังหวัดศรีสะเกษ	22 อำเภอ จำนวน 66 คน
3.1.7	จังหวัดอำนาจเจริญ	7 อำเภอ จำนวน 21 คน
3.1.8	จังหวัดอุบลราชธานี	25 อำเภอ จำนวน 75 คน
		รวมทั้งสิ้น 453 คน

กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 213 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ (Yamane, 1973, p. 727) และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก ดังตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงและปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. จังหวัดนครราชสีมา	96	45
2. จังหวัดชัยภูมิ	48	23
3. จังหวัดบุรีรัมย์	69	32
4. จังหวัดสุรินทร์	51	24
5. จังหวัดยโสธร	27	13
6. จังหวัดศรีสะเกษ	66	31
7. จังหวัดอำนาจเจริญ	21	10
8. จังหวัดอุบลราชธานี	75	35
รวม	453	213

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัย สร้างขึ้นโดยการบูรณาการจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับประเภทวิชาการ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการปฏิบัติงานให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยคำถามครอบคลุมเนื้อหา 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ด้านความร่วมมือของประชาชน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 3 ด้าน ประกอบไปด้วย การสืบสวน การข่าว และการตรวจค้นจับกุม

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดข้อเสนอนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเพื่อกำหนดประเด็นต่าง ๆ แล้วกำหนดเป็นข้อคำถามในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแล้วนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.3 ร่างแบบสอบถาม นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงในเนื้อหา และข้อเสนอนะที่จะจัดทำเป็นต้นฉบับของแบบสอบถาม ซึ่งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ข้อเสนอนะเกี่ยวกับการตั้งข้อคำถามให้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบข้อคำถามหรือข้อความแต่ละข้อ และครอบคลุมเนื้อหาตามที่ต้องการศึกษาหรือไม่ เป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการให้ถามหรือไม่ รวมถึงความสอดคล้องตามทฤษฎีหรือแนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์โดยใช้วิธีหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนด ค่าดังนี้

- +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1) หากการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 หมายความว่า แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2.2.5 นำข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 ไปทดลองใช้กับปลัดอำเภอที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน

3.2.2.6 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970) แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่น .879

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ได้จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประสานขอความร่วมมือถึงนายอำเภอทั้ง 151 อำเภอ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับปลัดอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 ดำเนินการแจกแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตัวเองและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมให้แก่ผู้ช่วยวิจัยให้เข้าใจก่อนและลงเก็บข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามเวลาที่กำหนดไว้

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.3.1 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.4.2 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้รับคืน

3.4.3 ลงรหัสในแบบสอบถาม ตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) มีรูปแบบสมการ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + \dots + b_6x_6$$

เมื่อ \hat{Y} = คะแนนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในรูปคะแนนดิบ

a = ค่าคงที่ (Constant Term)

$b_1, b_2, b_3, \dots, b_6$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบ
(Coefficient)

$x_1, x_2, x_3, \dots, x_6$ = คะแนนดิบของตัวแปรอิสระ หรือตัวพยากรณ์ในรูปแบบ
คะแนนดิบ

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = B_1Z_1 + B_2Z_2 + B_3Z_3 + \dots + B_6Z_6$$

เมื่อ \hat{Z} = คะแนนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของ
ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$B_1, B_2, B_3, \dots, B_6$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
(Coefficient)

$Z_1, Z_2, Z_3, \dots, Z_6$ = คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์
ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ ดังนี้

ระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ระดับการปฏิบัติงานมาก ให้ 4 คะแนน

ระดับการปฏิบัติงานปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ระดับการปฏิบัติงานน้อย ให้ 2 คะแนน

ระดับการปฏิบัติงานน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นำแบบสอบถามไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยกำหนดใช้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ใช้การจัดกลุ่มข้อเสนอแนะ สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และพรรณนาความ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method)

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จะใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาเสนอข้อมูลด้วยตารางประกอบการอธิบายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย
2. ลำดับการนำเสนอผลการวิจัย
3. ผลการวิจัย

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย เพื่อแปลความหมาย มีดังนี้

n	แทน	จำนวนหน่วยตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณพยากรณ์
R^2	แทน	ค่าอำนาจการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที
X_1	แทน	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน
X_2	แทน	ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ
X_3	แทน	ปัจจัยด้านกำลังพล
X_4	แทน	ปัจจัยด้านงบประมาณ
X_5	แทน	ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล
X_6	แทน	ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน

- Y แทน คะแนนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในรูปแบบคะแนนดิบ
- \hat{Y} แทน ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้จากการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
- \hat{Z} แทน คะแนนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้จากการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
- * แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับการนำเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

4.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	166	77.9
1.2 หญิง	47	22.1
รวม	213	100.0
2. อายุ		
2.1 21 – 30 ปี	32	15.0
2.2 31 – 40 ปี	100	46.9
2.3 41 – 50 ปี	58	27.2
2.4 51 ปีขึ้นไป	23	10.8
รวม	213	100.0
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ปริญญาตรี	122	57.3
3.2 ปริญญาโท	84	39.4
3.3 ปริญญาเอก	7	3.3
รวม	213	100.0
4. ประเภทวิชาการ		
4.1 ระดับปฏิบัติการ	77	36.2
4.2 ระดับชำนาญการ	107	50.2
4.3 ระดับชำนาญการพิเศษ	29	13.6
รวม	213	100.0

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
5.1 1 – 5 ปี	57	26.8
5.2 6 – 10 ปี	67	31.5
5.3 11 – 15 ปี	71	33.3
5.4 16 ปีขึ้นไป	18	8.5
รวม	213	100.0

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 213 คน จำแนกได้ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมา เป็นหญิงจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1
2. จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา เป็นอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อายุ 21 - 30 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8
3. จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และมีระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3
4. จำแนกตามประเภทวิชาการพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมา ระดับปฏิบัติการ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6
5. จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงานพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11 – 15 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6 – 10 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 – 5 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกเป็นรายข้อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.60	0.59	มาก	6
2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ	3.88	0.76	มาก	2
3. ปัจจัยด้านกำลังพล	3.62	0.45	มาก	5
4. ปัจจัยด้านงบประมาณ	3.85	0.60	มาก	3
5. ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล	3.66	0.43	มาก	4
6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน	4.10	0.54	มาก	1
โดยรวม	3.79	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ($\bar{X} = 4.10$) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.88$) ปัจจัยด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.85$) ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ($\bar{X} = 3.66$) ปัจจัยด้านกำลังพล ($\bar{X} = 3.62$) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

2.2.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกเป็นรายข้อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หน่วยงานมีอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติงานเป็นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน	3.74	0.76	มาก
2. สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีการจัดบริเวณเป็นสัดส่วน มีความสะอาด ปราศจากมลภาวะ	3.85	0.26	มาก
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย พร้อมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน	4.04	0.57	มาก
4. มียานพาหนะพร้อมในการออกปฏิบัติหน้าที่	3.33	0.35	ปานกลาง
5. มีการปรับปรุงสภาพบ้านพักให้มีความมั่นคงและปลอดภัยเหมาะสมแก่การพักอาศัยยิ่งขึ้น	3.56	0.29	มาก
โดยรวม	3.60	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ มีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย พร้อมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.04$) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีการจัดบริเวณเป็นสัดส่วน มีความสะอาด ปราศจากมลภาวะ ($\bar{X} = 3.74$) หน่วยงานมีอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติงานเป็นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.74$) มีการปรับปรุงสภาพบ้านพักให้มีความมั่นคงและปลอดภัย

เหมาะแก่การพักอาศัยยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.56$) มียานพาหนะพร้อมในการออกปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

2.2.2 ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบอย่างเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป	3.92	0.72	มาก
2. งานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสมตรงกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญ	4.43	0.99	มาก
3. ได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจ เมื่อได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบ	3.80	0.95	มาก
4. มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้	3.32	0.86	ปานกลาง
5. สามารถจูงใจผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีทักษะในการปรับตัวมีความรอบคอบในการปฏิบัติงาน และแก้ไขปัญหา	3.95	0.61	มาก
โดยรวม	3.88	.76	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ งานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม ตรงกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญ ($\bar{X} = 4.43$) สามารถจูงใจผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีทักษะในการปรับตัวมีความรอบคอบในการปฏิบัติงาน และแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 3.95$) มีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบอย่างเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.92$) ได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจ เมื่อได้รับมอบหมายงาน

ให้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.80$) มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ ($\bar{X} = 3.32$)

2.2.3 ปัจจัยด้านกำลังพล

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกำลังพล จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง	3.02	0.72	ปานกลาง
2. บุคลากรได้รับการส่งเสริมความรู้ เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	3.92	0.88	มาก
3. บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่	4.04	0.51	มาก
4. มีผู้ช่วยในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในลักษณะของการทำงานเป็นทีม	4.19	0.62	มาก
5. มีการเตรียมความพร้อมในการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร	3.08	0.74	ปานกลาง
โดยรวม	3.62	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกำลังพล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีผู้ช่วยในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในลักษณะของการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.19$) บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.04$) บุคลากรได้รับการส่งเสริมความรู้ เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.92$) มีการเตรียมความพร้อมในการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ($\bar{X} = 3.08$) มีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.02$)

2.2.4 ปัจจัยด้านงบประมาณ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านงบประมาณ จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ	3.25	0.57	ปานกลาง
2. มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการสกัดกั้นการนำเข้าและจำหน่ายยาเสพติดในพื้นที่อย่างเพียงพอ	3.92	0.48	มาก
3. มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการค้นหาผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อย่างเพียงพอ	4.04	0.61	มาก
4. มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจในการประเมินพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างเพียงพอ	4.37	0.89	มาก
5. มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ อย่างเพียงพอ	3.64	0.47	มาก
โดยรวม	3.85	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกำลังพล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจในการประเมินพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.37$) มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการค้นหาผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.04$) มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการสกัดกั้นการนำเข้าและจำหน่ายยาเสพติดในพื้นที่อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.92$) มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.64$) มีงบประมาณ

สนับสนุนภารกิจด้านการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.25$)

2.2.5 ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผู้ติดยาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพลหรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ	3.04	0.66	ปานกลาง
2. ผู้ค้ายาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพล หรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ	4.34	0.83	มาก
3. กลุ่มผู้มีอิทธิพลสามารถใช้อิทธิพลเข้ามาแทรกแซงการทำงานของเจ้าหน้าที่	4.33	0.67	มาก
4. กลุ่มอิทธิพลมีเครือข่ายโยงใยได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ยากแก่การเข้าถึงตัวและจับกุมได้ยาก	3.08	0.34	ปานกลาง
5. บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความเกรงกลัวต่อกลุ่มอิทธิพล	3.53	0.72	มาก
โดยรวม	3.66	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ผู้ค้ายาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพล หรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.34$) กลุ่มผู้มีอิทธิพลสามารถใช้อิทธิพลเข้ามาแทรกแซงการทำงานของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 4.33$) บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความเกรงกลัวต่อกลุ่มอิทธิพล ($\bar{X} = 3.53$) กลุ่มอิทธิพลมีเครือข่ายโยงใยได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ยากแก่การเข้าถึงตัวและจับกุมได้ยาก ($\bar{X} = 3.08$) ผู้ติดยาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพลหรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.04$)

2.2.6 ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ประชาชนและผู้ช่วยให้ความร่วมมือในการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	3.90	0.50	มาก
2. ประชาชนและผู้นำยินดีเป็นพยานในการจับกุมผู้กระทำผิดไปดำเนินคดี	3.78	0.32	มาก
3. ได้รับความร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	4.08	0.44	มาก
4. มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	4.37	0.94	มาก
5. ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่	4.38	0.93	มาก
โดยรวม	4.10	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.38$) มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.37$) ได้รับความร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 4.08$) ประชาชนและผู้นำให้ความร่วมมือในการแจ้งเหตุ เกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ($\bar{X} = 3.90$) ประชาชนและผู้นำยินดีเป็นพยานในการจับกุมผู้กระทำผิดไปดำเนินคดี ($\bar{X} = 3.78$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.55	0.59	มาก	2
2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ	3.92	0.55	มาก	1
3. ปัจจัยด้านกำลังพล	3.28	0.62	ปานกลาง	3
โดยรวม	3.58	0.58	มาก	-

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.92$) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 3.55$) ปัจจัยด้านกำลังพล ($\bar{X} = 3.28$)

3.1.1 ด้านการสืบสวน

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการสืบสวน จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการศึกษาวิเคราะห์พื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน	3.81	0.68	มาก
2. ใช้สายลับในการล่อซื้อยาเสพติด	4.04	0.31	มาก
3. ใช้เจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติกรลับโดยการอำพรางตัว	3.53	0.74	มาก
4. มีการระงับการปฏิบัติกร	3.24	0.72	ปานกลาง
5. เจ้าหน้าที่มีเทคนิคในการซักถามและการสัมภาษณ์ทำให้ได้รับข้อเท็จจริงจากผู้ที่ถูกซักถามหรือสัมภาษณ์	3.41	0.45	ปานกลาง
โดยรวม	3.55	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการสืบสวน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ใช้สายลับในการล่อซื้อยาเสพติด ($\bar{X} = 4.04$) มีการศึกษาวิเคราะห์พื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.81$) ใช้เจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติกรลับโดยการอำพรางตัว ($\bar{X} = 3.53$) เจ้าหน้าที่มีเทคนิคในการซักถามและการสัมภาษณ์ทำให้ได้รับข้อเท็จจริงจากผู้ที่ถูกซักถามหรือสัมภาษณ์ ($\bar{X} = 3.41$) มีการระงับการปฏิบัติกร ($\bar{X} = 3.24$)

3.1.2 ด้านการข่าว

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการข่าว จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการแจ้งเบาะแสจากแหล่งข่าวกรองที่น่าเชื่อถือทำให้งานประสบ ผลสำเร็จ	3.76	0.70	มาก
2. มีการรวบรวมพยานหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงจับกุม หรือออกหมายจับ	3.90	0.99	มาก
3. นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการข่าวมาประเมินระดับค่าความน่าเชื่อถือ	3.65	0.85	มาก
4. มีการวิเคราะห์ข่าวจากแหล่งข่าวกรองที่ได้รับ	3.64	0.47	มาก
5. การรักษาความลับของข้อมูลการข่าว	4.23	0.75	มาก
โดยรวม	3.92	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการข่าว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การรักษาความลับของข้อมูลการข่าว ($\bar{X} = 4.23$) มีการรวบรวมพยานหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงจับกุมหรือออกหมายจับ ($\bar{X} = 3.90$) มีการแจ้งเบาะแสจากแหล่งข่าวกรองที่น่าเชื่อถือทำให้งานประสบผลสำเร็จ ($\bar{X} = 3.76$) นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการข่าวมาประเมินระดับค่าความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.65$) มีการวิเคราะห์ข่าวจากแหล่งข่าวกรองที่ได้รับ ($\bar{X} = 3.64$)

3.1.3 ด้านการตรวจค้นจับกุม

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการตรวจค้นจับกุม จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการตรวจค้นจับกุมผู้เสพหรือผู้ค้ายาเสพติดอย่างรวดเร็ว แน่นนอน และสม่ำเสมอ	4.19	0.52	มาก
2. การตรวจค้นจับกุมเมื่อมีพยานหลักฐานที่แน่นนอน	3.04	0.47	ปานกลาง
3. มีการตรวจค้นยานพาหนะต้องสงสัย ซึ่งนำไปสู่การจับกุม	3.30	0.71	ปานกลาง
4. มีการตรวจค้นสถานที่แสวงหาวัตถุต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องสงสัย	3.14	0.34	ปานกลาง
5. มีสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น จากการตรวจค้น	3.09	0.47	ปานกลาง
โดยรวม	3.28	0.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้านการตรวจค้นจับกุม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.28$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ มีการตรวจค้นจับกุมผู้เสพหรือผู้ค้ายาเสพติดอย่างรวดเร็ว แน่นนอน และสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.19$) มีการตรวจค้นยานพาหนะต้องสงสัย ซึ่งนำไปสู่การจับกุม ($\bar{X} = 3.30$) มีการตรวจค้นสถานที่แสวงหาวัตถุต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องสงสัย ($\bar{X} = 3.14$) มีสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น จากการตรวจค้น ($\bar{X} = 3.09$) การตรวจค้นจับกุมเมื่อมีพยานหลักฐานที่แน่นนอน ($\bar{X} = 3.04$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลั๊กอำเภอฟ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลั๊กอำเภอฟ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย จำนวน 6 ตัวแปร และนำมาวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงและสร้างสมการทำนายพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลั๊กอำเภอฟ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และนำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามและระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ด้วยวิธีเป็นการหารระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เรียกว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นบวก (+) หมายความว่าข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งสูง ค่าของอีกตัวแปรหนึ่งจะสูงไปด้วย และถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ (-) หมายความว่าข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามหรือกลับกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งสูงค่าของอีกตัวแปรหนึ่งจะต่ำและถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงค่าระดับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากค่า (Correlation Coefficient (r)) มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ (Hinkle, 1988, p. 118) ดังนี้

r มีค่า .90 – 1.00 เท่ากับ มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

r มีค่า .70 – .90 เท่ากับ มีความสัมพันธ์กันระดับสูง

r มีค่า .50 – .70 เท่ากับ มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

r มีค่า .30 – .50 เท่ากับ มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ

r มีค่า .00 – .30 เท่ากับ มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำมาก

4.1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ควรมีค่าไม่เกิน 0.80 เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเกิด (Multicollinearity) ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงเข้าไปในสมการทั้งสองตัว

4.1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกัน จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน X_1
- 2) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ X_2
- 3) ปัจจัยด้านกำลังพล X_3

- 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ X_4
- 5) ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล X_5
- 6) ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน X_6

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6
X_1	1	-	-	-	-	-
X_2	.056	1	-	-	-	-
X_3	.488**	.054	1	-	-	-
X_4	.682**	.111	.559**	1	-	-
X_5	.064	.024	.318**	.352**	1	-
X_6	.380**	.311**	.383**	.460**	.173*	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .173 - .682 ไม่มีคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกิน .80 ที่จะก่อให้เกิดปัญหา มีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) เมื่อนำไปวิเคราะห์การถดถอย เชิงพหุคูณ

4.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regressions)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงมีลักษณะที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์หาผลหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามหนึ่งตัว โดยมีข้อสมมติฐานว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear Relationship) เพื่อที่จะทำให้สามารถนำผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามมารวมกันได้ (Additivity) กล่าวคือตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อตัวแปรตามหรือไม่และตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันมีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบดูว่าตัวแปรอิสระสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระจากกัน และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ (Multicollinearity) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regressions) ตามขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยใช้เทคนิค

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ตัวแปรอิสระจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่

- 4.2.1.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน X_1
- 4.2.1.2 ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ X_2
- 4.2.1.3 ปัจจัยด้านกำลังพล X_3
- 4.2.1.4 ปัจจัยด้านงบประมาณ X_4
- 4.2.1.5 ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล X_5
- 4.2.1.6 ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน X_6

4.2.2 ตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง Y

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตัวแปรอิสระ	b	S.E.	Beta	t	Sig.
a ค่าคงที่ (Constant)	1.87	.26	-	7.25	.00
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	.29	.05	.43	5.65	.03*
2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ	-.11	.03	-.20	-3.66	.01*
3. ปัจจัยด้านกำลังพล	.18	.06	.21	3.07	.00*
4. ปัจจัยด้านงบประมาณ	-.21	.06	-.31	-3.75	.00*
5. ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล	.04	.04	.07	.97	.33
6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน	-.14	.05	-.18	-2.90	.04*

$R = .656, R^2 = .431$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ดังนี้

1. ปัจจัยที่นำมาศึกษา มีความสัมพันธ์พหุคูณกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) เท่ากับ 0.656 ($R = .656$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) ได้ค่า 0.656

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) เท่ากับ .431 ($R^2 = .431$) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร มีอำนาจพยากรณ์การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) ได้ร้อยละ 43.10

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการผันแปรในตัวแปรตามในแบบคะแนนมาตรฐานจากมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน X_1 ($b = .29$)

3.2 ปัจจัยด้านกำลังพล X_3 ($b = .18$)

3.3 ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน X_6 ($b = -.14$)

3.4 ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ X_2 ($b = -.11$)

3.5 ปัจจัยด้านงบประมาณ X_4 ($b = -.21$)

ดังนั้น เมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 1.87 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จึงสามารถสร้างสมการถดถอย ได้ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n$

แทนค่าในสูตร $\hat{Y} = 1.87 + 0.29 (X_1) + 0.18 (X_3) - 0.14 (X_6) - 0.11 (X_2) - 0.21 (X_4)$

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.86 + 0.29 (X_1)$ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน + $0.18 (X_3)$ ปัจจัยด้านกำลังพล - $0.14 (X_6)$ ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน - $0.11 (X_2)$ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ - $0.21 (X_4)$ ปัจจัยด้านงบประมาณ

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = B_1z_1 + B_2z_2 + \dots + B_nz_n$

แทนค่าในสูตร $\hat{Z} = 0.43 (Z_1) + 0.21 (Z_3) - 0.18 (Z_6) - 0.20 (Z_2) - 0.31 (Z_4)$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = 0.43 (Z_1)$ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน + $0.20 (Z_3)$ ปัจจัยด้านกำลังพล - $0.18 (Z_6)$ ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน - $0.20 (Z_2)$ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ - $0.31 (Z_4)$ ปัจจัยด้านงบประมาณ

เมื่อ \hat{Y} และ \hat{Z} = คะแนนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างและตัวแปรปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล X_5 ($b = .07$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ความถี่
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	
1.1 มีสถานที่ในการประชุมวางแผนการตรวจพื้นที่เป้าหมาย	27
1.2 มีอุปกรณ์เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน เช่น ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ	13
2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ	
2.1 บุคลากรควรปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ	28
2.2 มีการมอบหมายงานให้แก่ทีมงานตรงกับความสามารถ	13
3. ปัจจัยด้านกำลังพล	
3.1 ควรฝึกอบรมทักษะในการปฏิบัติงานและระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	24
3.2 ควรมีบุคลากรสนับสนุนในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ	13
4. ปัจจัยด้านงบประมาณ	
4.1 ควรสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ	30
4.2 มีเบี้ยเลี้ยงทำงานล่วงเวลา เบี้ยเลี้ยงภัย	26
5. ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล	
5.1 ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสร้างพลังในการทำงานโดยไม่เกรงกลัวต่ออำนาจผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	24
5.2 บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดไม่เลือกปฏิบัติ	12
6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน	
6.1 ควรจัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน	34
6.2 มีการตั้งสายลับประจำหมู่บ้านเพื่อให้เบาแสบแก่เจ้าหน้าที่	19

ตารางที่ 4.15 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ มีสถานที่ในการประชุมวางแผนการตรวจพื้นที่เป้าหมาย มีอุปกรณ์เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน เช่น ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ
2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ บุคลากรควรปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีการมอบหมายงานให้แก่ทีมงานตรงกับความสามารถ
3. ปัจจัยด้านกำลังพล ได้แก่ ควรฝึกอบรมทักษะในการปฏิบัติงาน และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควรมีบุคลากรสนับสนุนในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ
4. ปัจจัยด้านงบประมาณ ได้แก่ ควรสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ มีเบี้ยเลี้ยงทำงานล่วงเวลา เบี้ยเลี้ยงภัย
5. ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ได้แก่ ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสร้างพลังในการทำงานโดยไม่เกรงกลัวต่ออำนาจผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดไม่เลือกปฏิบัติ
6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน มีการตั้งสายลับประจำหมู่บ้านเพื่อให้เบาะแสแก่เจ้าหน้าที่

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้วิจัย ได้ทำการสรุป อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ไว้ตามลำดับต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้ดังนี้

5.1.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.88$) ปัจจัยด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.85$) ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ($\bar{X} = 3.66$) ปัจจัยด้านกำลังพล ($\bar{X} = 3.62$) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

5.1.2 ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.92$) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 3.55$) ปัจจัยด้านกำลังพล ($\bar{X} = 3.28$)

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

5.1.3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .173 - .682

5.1.3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) เท่ากับ .431 ($R^2 = .431$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร สามารถอธิบายการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน

และแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (Y) ได้ร้อยละ 43.10

5.1.3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการผันแปรในตัวแปรตามในแบบคะแนนมาตรฐานจากมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน X_1 (Beta = .43)
- 2) ปัจจัยด้านกำลังพล X_3 (Beta = .21)
- 3) ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน X_6 (Beta = -.18)
- 4) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ X_2 (Beta = -.20)
- 5) ปัจจัยด้านงบประมาณ X_4 (Beta = -.31)

ดังนั้น เมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 1.87 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และทราบน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จึงสามารถสร้างสมการถดถอย ได้ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ $Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$

แทนค่าในสูตร $\hat{Y} = 1.87 + 0.29 (X_1) + 0.18 (X_3) - 0.14 (X_6) - 0.11 (X_2) - 0.21 (X_4)$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน $Y = 1.86 + 0.29 (X_1)$ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน + $0.18 (X_3)$ ปัจจัยด้านกำลังพล - $0.14 (X_6)$ ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน - $0.11 (X_2)$ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ - $0.21 (X_4)$ ปัจจัยด้านงบประมาณ

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = B_1Z_1 + B_2Z_2 + \dots + B_nZ_n$

แทนค่าในสูตร $\hat{Z} = 0.43 (Z_1) + 0.21 (Z_3) - 0.18 (Z_6) - 0.20 (Z_2) - 0.31 (Z_4)$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = 0.43 (Z_1)$ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน + $0.20 (Z_3)$ ปัจจัยด้านกำลังพล - $0.18 (Z_6)$ ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน - $0.20 (Z_2)$ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ - $0.31 (Z_4)$ ปัจจัยด้านงบประมาณ

เมื่อ Y และ Z = ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างและตัวแปรปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล X_5 (Beta = .07) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.3.4 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ มีสถานที่ในการประชุมวางแผนการตรวจพื้นที่เป้าหมาย มีอุปกรณ์เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน เช่น ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ
- 2) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ บุคลากรควรปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีการมอบหมายงานให้แก่ทีมงานตรงกับความสามารถ
- 3) ปัจจัยด้านกำลังพล ได้แก่ ควรฝึกอบรมทักษะในการปฏิบัติงาน และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควรฝึกอบรมสนับสนุนในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ
- 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ ได้แก่ ควรสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ มีเบี้ยเลี้ยงทำงานล่วงเวลา เบี้ยเลี้ยงภัย
- 5) ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ได้แก่ ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสร้างพลังในการทำงานโดยไม่เกรงกลัวต่ออำนาจผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่เลือกปฏิบัติ
- 6) ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน มีการตั้งสายลับประจำหมู่บ้านเพื่อให้เบาะแสแก่เจ้าหน้าที่

5.2 อภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การปราบปรามยาเสพติดเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล โดยมีการเน้นย้ำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ทั้งท้องที่และท้องถื่นให้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ จริงจัง โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านถือเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จะต้องช่วยติดตาม แจ้งข้อมูลข่าวสารต่อผู้บังคับบัญชา ภายใต้การกำกับควบคุมของผู้ว่าราชการ โดยเจ้าหน้าที่รัฐต้องไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประพัทธ์ แกลงกระโทก และคณะ (2559, น. 225 – 249) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธร

จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยภายในมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลาในภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงค์ ทองหนองยาง (2560, น. 131) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรชื่นชมและสถานีตำรวจภูธรเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปฏิบัติงานปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรชื่นชมและสถานีตำรวจ ภูธรเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคามโดยรวม อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านกำลังพล ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล และปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ผลวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านกำลังพล ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ และปัจจัยด้านงบประมาณ

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงควรมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่พร้อม มีสถานที่สะอาดทันสมัย เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะที่พร้อมในการทำงาน รวมทั้งมีบุคลากรฝ่ายสนับสนุนที่มีงานที่ดี ตลอดจนสวัสดิการด้านบ้านพักมีความเหมาะสมจะส่งผลให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงาน มีปัจจัยหรือองค์ประกอบ 2 ประการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ได้แก่ องค์ประกอบจูงใจ (Motivation Factors) และ องค์ประกอบค้ำจุน (Maintenance Factors) เป็นองค์ประกอบที่ช่วยป้องกันการปฏิบัติงานของบุคลากรที่จะเกิดความไม่ชอบงานหรือหย่อนประสิทธิภาพลง ประกอบด้วย สิ่งแวดล้อม หรือสภาพการทำงาน (Working Condition) คือ สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ องค์กรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพทั้งกายและใจทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

3. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติหน้าที่ในด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นงานที่ต้องใช้ความรอบคอบสูง ตั้งแต่เตรียมการ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วางกำลังคนให้เหมาะสมกับรูปแบบการทำงาน เจ้าหน้าที่ที่ต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างรอบคอบ เนื่องจากงานมีความเสี่ยงต่อชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg, Mausner and Synderman (1959) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีแรงจูงใจ ว่าคนที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีปัจจัยเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความพอใจที่จะทำงาน ซึ่งเรียกว่า ปัจจัยจูงใจมี 5 ประการ ได้แก่ 1) ความสำเร็จในงานที่ทำ (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น ครั้นผลงานสำเร็จ จึงเกิดความรู้สึกพอใจในผลงานสำเร็จของงานนั้นอย่างยิ่ง 2) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้ยอมรับ นับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงาน จากผู้มาขอคำปรึกษา จากบุคคลในหน่วยงาน หรือบุคคลทั่วไป การยอมรับนับถือนี้อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่นโดยยอมรับในความสามารถ 3) ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง การได้รับเลื่อนระดับขึ้น การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น มีโอกาสได้ศึกษา เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมได้รับการฝึกอบรมและดูงาน 4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่ไม่มีใครตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด 5) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (Work Itself) หมายถึง งานที่น่าสนใจงานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำทนายให้ต้องลงมือทำหรือเป็นงานที่มีลักษณะทำตั้งแต่ต้นจนจบได้โดยลำพังเพียงผู้เดียว

4. ปัจจัยด้านกำลังพล มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรในตำแหน่งหน้าที่หลักและตำแหน่งสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงค์ ทองหนองยาง (2560, น. 131) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรชื่นชมและสถานีตำรวจภูธรเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรชื่นชมและสถานีตำรวจภูธรเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ด้านความร่วมมือของประชาชน ด้านเทคโนโลยี ด้านงบประมาณ และด้านกำลังพล และยังสอดคล้องกับ Gulick and Urwick (1973, pp. 47 – 88) ได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหารเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งประกอบด้วย S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่

มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent Man for Competent Job) หรือ Put the Right Man on the Right Job กับรวมถึงการที่จะเสริมสร้างและธำรงไว้ ซึ่งสัมพันธ์ภาพในการทำงานของคณาจารย์และพนักงานด้วย

5. ปัจจัยด้านงบประมาณ มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า งบประมาณเป็นปัจจัยทางด้านการบริหารที่สำคัญอย่างยิ่ง การได้รับงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเพียงพอ ตลอดจนมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดความคุ้มค่าในด้านการใช้จ่ายงบประมาณของราชการและส่งผลกระทบต่อความสนใจในการปฏิบัติหน้าที่ สอดคล้องกับ Gulick and Urwick (1973, pp. 47 – 88) ได้เสนอหลักการที่เกี่ยวกับการบริหาร เรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งประกอบด้วย B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณโดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน วิธีการบริหารงบประมาณโดยทั่วไป มักมีวงจรที่คล้ายคลึงกัน อย่างที่เรียกว่า “วงจรมีงบประมาณ” (Budget Cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

5.1 การเตรียมงบประมาณและการเสนอขออนุมัติ (Executive Preparation and Submission)

5.2 การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislation Authority)

5.3 การดำเนินการ (Execution)

5.4 การตรวจสอบ (Audit)

6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนเป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์กันในชุมชน สามารถทราบเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด หรือบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในชุมชนและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันและแก้ไขยาเสพติดในชุมชนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสามารถตักเตือน หักห้ามเยาวชนลูกหลานไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นส่วนสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ดียิ่ง สอดคล้องกับ อธิพงษ์ ต้นศิริ (2557, น. 99 – 101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดศึกษากรณี อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการวิจัย พบว่า ควรวางระบบให้มีการรักษาความลับของผู้แสดงความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อรักษาความปลอดภัยผู้ให้ข้อมูลเสนอให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำโครงการที่สามารถทำแล้วเห็นผล

ได้ทันที เพื่อที่ประชาชนจะรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ทันทีเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนให้โอกาสผู้ที่ติดยาเสพติดที่กลับใจได้มีโอกาสด่าง ๆ ในสังคม ตลอดจนเร่งดำเนินการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะคดีที่มาจากกรร็องเรียนของประชาชน ให้รับเข้าไปดำเนินการแก้ไข ก็จะทำให้ประชาชนรู้สึกมีความมั่นใจและรักษาระดับการมีส่วนร่วมไว้ได้ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน ก็จะช่วยให้ประชาชนกล้าที่จะให้ข้อเสนอแนะเพิ่มมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 ควรมึนโยบายจัดซื้อยานพาหนะในการออกตรวจพื้นที่อย่างเพียงพอและมีอุปกรณ์ในการสื่อสารที่ทันสมัยอำนวยความสะดวกในการทำงาน

5.3.1.2 สนับสนุนให้ปลัดอำเภอมีการพัฒนาตนเอง เข้าอบรมหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานด้านปราบปรามยาเสพติด และการทำงานร่วมกับภาคส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถกำหนดวิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของภารกิจได้

5.3.1.3 ควรสนับสนุนให้มีผู้ช่วยในการปฏิบัติงานของปลัดอำเภอให้เพียงพอแก่การลงพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาเสพติด และมีฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับขอบเขตของระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธวิธีในการทำงาน ตลอดจนพัฒนาสรรณะทางด้านร่างกายและจิตใจให้พร้อมแก่การปฏิบัติงาน

5.3.1.4 สนับสนุนงบประมาณสนับสนุนภารกิจด้านการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแก่ประชาชน ในระดับครัวเรือน โรงเรียน และชุมชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันปัญหาเสพติด

5.3.1.5 เปิดโอกาสให้ประชาชนแจ้งเบาะแสผู้ค้าและผู้ติดยาเสพติดจากแหล่งต่าง ๆ ในชุมชนและสร้างความเชื่อถือแก่ประชาชนในการปิดบังข้อมูล รวมทั้งประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจค้นและจับกุมผู้กระทำความผิด

5.3.1.6 ควรประสานผู้นำชุมชนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่เพื่อใช้เป็นเบาะแสและหาแนวทางร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิด

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของปลัดอำเภอในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

5.3.2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมของเยาวชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมตำรวจ. (2536). *บทบาทและหน้าที่ของตำรวจไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กรรณิกา ชมดี. (2524). *การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภีตำบลทาขาง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิติพันธ์ รุจิรกุล. (2529). *พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรรย์ เรืองธรรม. (2549). *ประสิทธิผลของการปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสถานีตำรวจภูธร
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต).
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จักรพันธ์ เกียรติไพบูลย์. (2544). *การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบกิจการค้าทองต่อการป้องกันและแก้ไข
การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุลจรัส ลิ้มถาวร. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการปราบปรามยาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจ :*
กรณีศึกษาจังหวัดลำพูน. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2527). *การบริหารงานพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์. (2527). *การมีส่วนร่วมของประชาชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทองใบ ทองเปาด์. (2534). *วิสามนัญชาตกรรม ความตายของผาดำ*. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
- เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ฉบับปรับปรุงใหม่.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). *กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนธร ตันตศิครินทร์. (2557). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทำงานด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด กรณีศึกษากองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2529). *หลักการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์
กรุงเทพฯ.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บดินทร์ พิษณุรักษา. (2547). *ประสิทธิผลในการปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดแม่ฮ่องสอน*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์ และชลิดา ศรมณี. (2545). *องค์การและการจัดการในภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. (2542). *องค์การและการจัดการ*. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์. (2527). *การสร้างพลังชุมชนโดยขบวนการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พูนสุข นิติวัดนะ. (2545). *การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพลินตา กะลัมพากร. (2544). *การมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันยาเสพติดของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนขยายโอกาสการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2527). *กลวิธีแนวแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากการพิมพ์.
- ปัญญา สาธ. (2523). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ราชกิจจานุเบกษา. (วันที่ 24 ตุลาคม 2528). *พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528*. เล่ม 102 ตอนที่ 154 ก: 30.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ลิขิต วิชญ์ชินทร์. (2537). *การศึกษาการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ. (2554). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชรเศรษฐ์ น้อยประดิษฐ์. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการปราบปรามยาบ้าไปปฏิบัติในระดับสถานีตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2542). *การบริหาร หลักการ ทฤษฎีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิริอร ชันธหัตถ์. (2545). *องค์การและการจัดการ (O&M)*. กรุงเทพฯ: อักษรอาชีพพัฒน์.
- สมคิด บางโม. (2540). *เทคนิคการฝึกอบรม และการประชุม*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สมบัติ จันทร์วงศ์. (2535). *ปรัชญาการเมืองเบื้องต้น: บทวิเคราะห์โสเกรตีส*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2523). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2541). *รายงานการสำรวจฝิ่น: ประจำปี 2540 - 2541*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

- สุธี สุทธิสมบุญ และสมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2542). *หลักการบริหารเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- สุนทรพิพรรณ กา ปั่นทอง. (2551, มกราคม – มิถุนายน). ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 3(1), 39.
- สุพิน เกชาคุปต์. (2544). *รัฐศาสตร์ การบริหาร: รวมบทความวิชาการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อคิน รพีพัฒน์. (2525). มนุษย์วิทยาสังคมกับการพัฒนาชนบท. *วารสารสังคมศาสตร์*, 19,18.
- อคิน รพีพัฒน์. (2527). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภารการพิมพ์.
- อัศวิน พรหมอารีรักษ์. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง. (2522). *คำบรรยายลักษณะวิชาทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน 2. ภาคการศึกษาที่ 2*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Agbayani, J.A. (1974). *Jr Popular Participation In community Development, University the Philippines*. Philippine: Institute of Social Work and Community Development.
- Chapin F.S. (1977). *Social participation and social intelligence. Handbook of research design and social measurement*. New York: Academic Press.
- Dale, E. (1968). *Management: Theory and Practice*. New York: McGraw - Hill Book Company.
- Frederick, H. and Other. (1959). *The Motivation of work*. New York: John Wiley and Sons.
- Gulick, L. and Urwick, J. (1973). *Papers on the Science of Administration*. New York: Institute of Public Administration.
- Hager, D. (1971). Adolescent Drug Use in Middle America : Social Psychological. Correlates. *Dissertation Abstracts International*, 31(7), 5615.
- Hoffman, N.P. (2002). An examination of the Sustainable competitive advantage Concept Past, Present, and future. *Academy of Marketing Science Review*, 1.
- Jones, A.P. (1974). *Organizational Limited, A Review of Theory and Research*. New Jersey: Prentice Hall.

- Mc Donald, L.G. (1951). *The Construction of a Kicking skill test as and Index of General Soccer Ability. Master, Thesis*, Springfield Massachusetts: Springfield College.
- Mcgregor, D. (1960). *The Human Side of Enterprise*. New York: McGraw – Hill.
- Pearse, A. and Stiefel, M. (1979). *Inquiry into Participation: A research Approach*. Geneva: United Nations Research Institute for Social Development.
- Taro, Y. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis. Third edition*. New York: Harper and Row Publication.
- William, E. (1976). *Participation Management: Concept Theory and Implementation*. Atlanta G.: Georgia State University.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 6 ด้าน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 3 ด้าน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถาม ตามสภาพความเป็นจริงโดยคำตอบของท่านจะนำไปสรุปผลการศึกษาในลักษณะภาพรวมไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายต่อท่านหรือผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อมแต่ประการใด หากแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ให้ดียิ่งขึ้นไปในอนาคต

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวคงกุล บุปผาทาโน

นักศึกษาปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 21 – 30 ปี

2.2 31 – 40 ปี

2.3 41 – 50 ปี

2.4 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

3.1 ปริญญาตรี

3.2 ปริญญาโท

3.3 ปริญญาเอก

4. ประเภทวิชาการ

4.1 ระดับปฏิบัติการ

4.2 ระดับชำนาญการ

4.3 ระดับชำนาญการพิเศษ

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

5.1 1 – 5 ปี

5.2 6 – 10 ปี

5.3 11 – 15 ปี

5.4 16 ปีขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มีผลมากที่สุด

4 หมายถึง มีผลมาก

3 หมายถึง มีผลปานกลาง

2 หมายถึง มีผลน้อย

1 หมายถึง มีผลน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน					
1.1 หน่วยงานมีอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติงานเป็นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน					
1.2 สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีการจัดบริเวณเป็นสัดส่วน มีความสะอาด ปราศจากมลภาวะ					
1.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยพร้อมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน					
1.4 มียานพาหนะพร้อมในการออกปฏิบัติหน้าที่					
1.5 มีการปรับปรุงสภาพบ้านพักให้มีความมั่นคงและปลอดภัยเหมาะแก่การพักอาศัยยิ่งขึ้น					

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ด้านความรับผิดชอบ					
2.1 มีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบ อย่างเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป					
2.2 งานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม ตรงกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญ					
2.3 ได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจ เมื่อได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบ					
2.4 มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ขององค์กรได้					
2.5 สามารถจูงใจผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีทักษะ ในการปรับตัวมีความรอบคอบ ในการปฏิบัติงาน และแก้ไขปัญหา					
3. ด้านกำลังพล					
3.1 มีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง					
3.2 บุคลากรได้รับการส่งเสริมความรู้ เสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงาน อย่างสม่ำเสมอ					
3.3 บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีแรงจูงใจที่ดี ในการปฏิบัติหน้าที่					
3.4 มีผู้ช่วยในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในลักษณะของการทำงานเป็นทีม					
3.5 มีการเตรียมความพร้อมในการซักซ้อม แผนการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร					

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ด้านงบประมาณ					
4.1 มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจ ด้านการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด แก่ประชาชนอย่างเพียงพอ					
4.2 มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจ ด้านการสกัดกั้นการนำเข้าและจำหน่าย ยาเสพติดในพื้นที่อย่างเพียงพอ					
4.3 มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจ ด้านการค้นหาผู้ใช้เสพผู้ติดยาเสพติด ในพื้นที่อย่างเพียงพอ					
4.4 มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจ ในการประเมินพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชน เข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างเพียงพอ					
4.5 มีงบประมาณสนับสนุนภารกิจ ด้านการติดตามให้ความช่วยเหลือ ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ อย่างเพียงพอ					
5. ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล					
5.1 ผู้ติดยาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพล หรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ					
5.2 ผู้ค้ายาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีอิทธิพล หรือผู้มีอิทธิพลให้ความช่วยเหลือ					
5.3 กลุ่มผู้มีอิทธิพลสามารถใช้อิทธิพล เข้ามาแทรกแซงการทำงานของเจ้าหน้าที่					
5.4 กลุ่มอิทธิพลมีเครือข่ายโยงใยได้รับ การช่วยเหลือคุ้มครอง ยากแก่ การเข้าถึงตัวและจับกุมได้ยาก					

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอ ฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5.5 บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความเกรงกลัว ต่อกลุ่มอิทธิพล					
6. ด้านความร่วมมือของประชาชน					
6.1 ประชาชนและผู้นำให้ความร่วมมือ ในการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการกระทำผิด เกี่ยวกับยาเสพติด					
6.2 ประชาชนและผู้ขายยาคดีเป็นพยาน ในการจับกุมผู้กระทำผิดไปดำเนินคดี					
6.3 ได้รับความร่วมมือจากหมู่บ้าน / ชุมชน ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด					
6.4 มีการประสานความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อร่วมกัน ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด					
6.5 ผลปฏิบัติด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดสังคมเกิดความสงบสุข และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน ในพื้นที่					

ตอนที่ 3 การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง
ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทาง
ขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง การปฏิบัติงานมากที่สุด

4 หมายถึง การปฏิบัติงานมาก

3 หมายถึง การปฏิบัติงานปานกลาง

2 หมายถึง การปฏิบัติงานน้อย

1 หมายถึง การปฏิบัติงานน้อยที่สุด

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับการปฏิบัติงาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การสืบสวน					
1.1 มีการศึกษาวิเคราะห์พื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน					
1.2 ใช้สายลับในการล่อซื้อยาเสพติด					
1.3 ใช้เจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติกรลับ โดยการอำพรางตัว					
1.4 มีการสะกดรอยในการปฏิบัติงาน					
1.5 เจ้าหน้าที่มีเทคนิคในการซักถาม และการสัมภาษณ์ทำให้ได้รับข้อเท็จจริง จากผู้ที่ถูกซักถามหรือสัมภาษณ์					
2. การข่าว					
2.1 มีการแจ้งเบาะแสจากแหล่งข่าวกรอง ที่น่าเชื่อถือทำให้งานประสบผลสำเร็จ					
2.2 มีการรวบรวมพยานหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก่อนแล้วจึงจับกุมหรือออกหมายจับ					
2.3 นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการข่าว มาประเมินระดับค่าความน่าเชื่อถือ					

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ระดับการปฏิบัติงาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
2.4 มีการวิเคราะห์ข่าวจากแหล่งข่าวกรอง ที่ได้รับ					
2.5 การรักษาความลับของข้อมูลข่าว					
3. การตรวจค้นจับกุม					
3.1 มีการตรวจค้นจับกุมผู้เสพหรือผู้ค้ายา เสพติดอย่างรวดเร็ว แน่นนอน และสม่ำเสมอ					
3.2 การตรวจค้นจับกุมเมื่อมีพยานหลักฐาน ที่แน่นอน					
3.3 มีการตรวจค้นยานพาหนะต้องสงสัย ซึ่งนำไปสู่การจับกุม					
3.4 มีการตรวจค้นสถานที่แสวงหาวัตถุต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องสงสัย					
3.5 มีสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิด เพิ่มมากขึ้นจากการตรวจค้น					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่าย
ความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

.....

.....

.....

2. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ

.....

.....

.....

3. ปัจจัยด้านกำลังพล

.....

.....

.....

4. ปัจจัยด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

5. ปัจจัยด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล

.....

.....

.....

6. ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
X1	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X2	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X3	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X4	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X6	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X7	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X8	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
X10	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X11	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X12	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X13	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X14	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X15	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X16	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X17	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X18	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
X19	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X20	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X21	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X22	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
X23	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X24	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X25	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X26	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
X27	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X28	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X29	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
X30	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
Y1	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y2	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y3	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y4	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y6	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
Y7	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y8	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y9	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y10	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y11	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y12	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y13	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y14	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Y15	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัย

Items	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item - Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
X1	92.48	240.974	0.583	0.889
X2	92.30	252.062	0.325	0.978
X3	92.30	249.703	0.378	0.886
X4	92.30	254.933	0.259	0.892
X5	92.43	235.276	0.746	0.875
X6	92.15	249.772	0.355	0.893
X7	92.58	242.251	0.459	0.921
X8	92.65	241.669	0.535	0.839
X9	92.63	239.574	0.568	0.879
X10	92.55	241.126	0.493	0.925
X11	92.20	248.779	0.372	0.945
X12	92.05	246.254	0.438	0.832
X13	92.93	239.917	0.592	0.878
X14	92.18	248.199	0.431	0.854
X15	92.48	240.974	0.583	0.878
X16	92.20	246.985	0.467	0.887
X17	92.20	244.626	0.514	0.898
X18	91.95	245.177	0.534	0.887
X19	92.43	235.276	0.746	0.884
X20	92.48	240.974	0.583	0.878
X21	92.30	252.062	0.325	0.933
X22	92.30	249.703	0.378	0.912
X23	92.30	254.933	0.259	0.897

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

Items	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item - Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
X23	92.30	249.703	0.378	0.886
X24	92.30	254.933	0.259	0.892
X25	92.43	235.276	0.746	0.875
X26	92.15	249.772	0.355	0.893
X27	92.58	242.251	0.459	0.921
X28	92.15	249.772	0.355	0.856
X29	92.20	244.626	0.514	0.898
X30	92.20	244.626	0.514	0.898
Y1	92.58	242.251	0.459	0.921
Y2	92.65	241.669	0.535	0.839
Y3	92.63	239.574	0.568	0.879
Y4	92.55	241.126	0.493	0.925
Y5	92.20	248.779	0.372	0.945
Y6	92.05	246.254	0.438	0.832
Y7	92.93	239.917	0.592	0.878
Y8	92.18	248.199	0.431	0.854
Y9	92.65	241.669	0.535	0.953
Y10	92.63	239.574	0.568	0.849
Y12	92.65	241.669	0.535	0.953
Y13	92.63	239.574	0.568	0.849
Y14	92.55	241.126	0.493	0.987
Y15	92.63	239.574	0.568	0.879

Reliability Coefficients, N of Cases = 42, N of Items = 45, Alpha = .879

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ รศรป.ว ๐๖๓/๒๕๖๓

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวจรรย์ ชมภูวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคงกุล บุปผาทาโน รหัสประจำตัว ๖๑๘๒๖๒๐๙๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕
โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๗๓๓

ที่ รศรป. ว ๐๖๗/๒๕๖๓

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายธานี เครืออยู่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคงกุล บุปผาทาโน รหัสประจำตัว ๖๑๘๒๖๒๐๕๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ ไกศลกิตติฉิมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕
โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๗๓๑

ที่ รศรป. ว ๐๖๗/๒๕๖๓

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายณัฐพัชร์ พุทธา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวคงกุล บุผาหาโน รหัสประจำตัว ๖๑๘๒๖๒๐๙๐๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านภาษา
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ เกศกิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕
โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๗๓๑

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

คงกุล บุปผาทาโน, ภัคดี โพธิ์สิงห์ และยุภาพร ยูภาศ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. ในการประชุมวิชาการระดับชาติเรื่อง คุณภาพของการบริหารจัดการและนวัตกรรม ครั้งที่ 5. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวคงกุล บุปผาทาโน
วันเกิด 9 มกราคม 2529
สถานที่เกิด เลขที่ 25 หมู่ 4 ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม 44210
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 25 หมู่ 4 ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม 44210
สถานที่ทำงาน ที่ทำการปกครองอำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31120
ตำแหน่ง ปลัดอำเภอ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555 รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)
สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2563 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.)
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY